

RAAD VOOR BETWISTINGEN INZAKE **STUDIEVOORTGANGSBESLISSINGEN**

UITSPRAKEN WERKJAAR 2022
GELIJKWAARDIGHEID BUITENLANDSE DIPLOMA'S

Inhoud

[Zitting van 7 februari 2022](#)

rolnummer 2021/1125

rolnummer 2021/1134

rolnummer 2021/1177

rolnummer 2021/1189

[Zitting van 14 maart 2022](#)

rolnummer 2022/0034

rolnummer 2022/0035

rolnummer 2022/0036

rolnummer 2022/0037

[Zitting van 27 juli 2022](#)

rolnummer 2022/0145

rolnummer 2022/0177

rolnummer 2022/0184

[Zitting van 16 september 2022](#)

rolnummer 2022/0311

[Zitting van 10 oktober 2022](#)

rolnummer 2022/0381

[Zitting van 5 december 2022](#)

rolnummer 2022/0178

Zitting van 7 februari 2022

Arrest nr. 7.219 van 8 februari 2022 in de zaak 2021/1125

In zake: Miroslav GJORGJEVSKI
                    woonplaats kiezend te 1200 Tetovo (Noord-Macedonië)
                    Straat 145 4/12

tegen:

VLAAMSE GEMEENSCHAP
vertegenwoordigd door NARIC-Vlaanderen
met zetel te 1210 Brussel
Koning Albert II-laan 15
alwaar woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 30 oktober 2021, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van NARIC-Vlaanderen van 22 oktober 2021 waarbij het buitenlands studiebewijs van verzoeker gelijkwaardig wordt verklaard met de Vlaamse graad van ‘bachelor’ en niet volledig gelijkwaardig wordt verklaard met de Vlaamse graad van ‘Master of Science in de Tandheelkunde’, noch met de Vlaamse graad van ‘Bachelor of Science in de Tandheelkunde’ en evenmin met het niveau van ‘master’.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 7 februari 2022.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Mevrouw Gaia Pellegrims en de heer Pieter-Jan Van Hoof, die verschijnen voor de verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoeker is houder van een buitenlands studiebewijs, met name van ‘gediplomeerde dokter in de tandheelkunde’ uitgereikt op 22 december 2015 door de universiteit ‘Sv. Kiril i Metodij’ te Skopje (Republiek Macedonië).

Op 13 mei 2019 dient verzoeker bij NARIC-Vlaanderen een aanvraag in tot specifieke gelijkwaardigheid van dit buitenlands studiebewijs met een Vlaamse graad.

Op 14 januari 2020 beslist NARIC-Vlaanderen dat een gelijkwaardigheid met de Vlaamse graad van ‘Master of Science in de Tandheelkunde’ niet mogelijk is omdat het “essentiële opleidingsonderdeel gerodontologie ontbreekt of onvoldoende aan bod komt in de buitenlandse opleiding” en omdat er onvoldoende zicht is op de (pre)klinische vaardigheden.

Verzoeker wordt de mogelijkheid geboden om deel te nemen aan een examen om aan te tonen dat zijn (pre)klinische vaardigheden “voldoende zijn om de gelijkwaardigheid te verlenen met (minstens) het Vlaamse diploma van bachelor in de tandheelkunde”.

Voor zover de Raad uit de voorliggende stukken kan opmaken, heeft deze beslissing niet het voorwerp uitgemaakt van een verzoek tot herziening of tot heroverweging, noch van een beroep bij de Raad.

In september 2021 neemt verzoeker deel aan het examen Tandheelkunde aan de Universiteit Gent.

Op 22 oktober 2021 neemt NARIC-Vlaanderen de volgende beslissing:

“[...]”

Motivering

De voorwaarden om als gelijkwaardig erkend te worden met de Vlaamse graad van ‘Bachelor’ zijn vervuld.

De voorwaarden om als gelijkwaardig erkend te worden met de andere Vlaamse diploma’s zijn niet vervuld omdat de resultaten van het examen tandheelkunde onvoldoende bleken en omdat u geen masterproef heeft geschreven.

Toelichting

Gelijkwaardigheid met de Vlaamse graad van ‘Master of Science in de tandheelkunde’ is niet mogelijk, omdat:

Het essentiële opleidingsonderdeel *gerodontologie* ontbreekt of komt onvoldoende aan bod in de buitenlandse opleiding.

Op basis van uw dossier kon het in het buitenland behaalde studiebewijs niet volledig gelijkwaardig verklaard worden met de Vlaamse graad van Master in de Tandheelkunde, noch met de Vlaamse graad van Bachelor in de Tandheelkunde.

U ontving van NARIC-Vlaanderen al een eerste beslissing in uw dossier. In die beslissing werd toegelicht waarom NARIC-Vlaanderen besloten heeft u uit te nodigen voor het examen volledige gelijkwaardigheid.

In september 2021 nam u daarop deel aan het examen tandheelkunde. Het gaat om een examen waarin gepeild werd naar het behalen van de klinische en préklinische vaardigheden die gelden als de leerresultaten (eindcompetenties) van de Vlaamse opleiding Master/Bachelor of Science in de Tandheelkunde. Het examen werd georganiseerd door NARIC-Vlaanderen in samenwerking met de faculteiten tandheelkunde van de KU Leuven en de UGent.

Basisvaardigheden uit de restauratieve en prothetische tandheelkunde, maar ook uit de endodontie en radiologie werden getest. De behaalde resultaten werden geëvalueerd door de KU Leuven en UGent.

Uit de door u afgelegde test blijkt dat de (pre)klinische vaardigheden onvoldoende zijn om als equivalent te beschouwen met het niveau dat vereist is aan het einde van de Vlaamse Masteropleiding in de tandheelkunde.

Indien u inzage of meer informatie wenst over uw examenresultaten kan u per mail contact opnemen met commissiewerking tandheelkunde (naric.tandheelkunde@vlaanderen.be).

(element ‘leerresultaten’: art. 4 en 5 van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs).

Krachtens art. II.58, §6, van het besluit van de Vlaamse Regering tot codificatie van de decretale bepalingen betreffende het hoger onderwijs van 11 oktober 2013, wordt een Vlaamse masteropleiding verplicht afgesloten met een masterproef. Uit uw dossier blijkt niet dat u een masterproef geschreven heeft. Er zijn ook onvoldoende elementen in het dossier (papers, Publicaties,...) die het gebrek aan een masterproef zouden kunnen compenseren,

(element ‘kwaliteit’: art. 4 en 5 van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs).

Gelijkwaardigheid met de Vlaamse graad van ‘Master’ is niet mogelijk, omdat:

De masterproef ontbreekt. Om in Vlaanderen een masterdiploma te behalen, moet de masteropleiding afgesloten worden met een masterproef. Uit uw dossier blijkt niet dat u een masterproef geschreven heeft. Er zijn ook onvoldoende elementen in het dossier (papers, publicaties,...) die het gebrek aan een masterproef zouden kunnen compenseren,

(niveaudeSCRIPTORelementen ‘Kennis en vaardigheden’ binnen de niveaudeSCRIPTOR op VKS-niveau 7: complexe nieuwe vaardigheden toepassen, gelieerd aan zelfstandig. gestandaardiseerd onderzoek. Art. 6 van het Decreet betreffende de kwalificatiestructuur van 30 april 2009, art. 9 van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs: art. II1.58, §6 van het besluit van de Vlaamse Regering tot codificatie van de decretale bepalingen betreffende het hoger onderwijs van 11 oktober 2013).

Gelijkwaardigheid met de Vlaamse graad van ‘Bachelor of Science in de tandheelkunde’ is niet mogelijk, omdat:

Op basis van uw dossier kon het in het buitenland behaalde studiebewijs niet volledig gelijkwaardig verklaard worden met de Vlaamse graad van Master in de Tandheelkunde, noch met de Vlaamse graad van Bachelor in de Tandheelkunde.

U ontving van NARIC-Vlaanderen al een eerste beslissing in uw dossier. In die beslissing werd toegelicht waarom NARIC-Vlaanderen besloten heeft u uit te nodigen voor het examen volledige gelijkwaardigheid.

In september 2021 nam u daarop deel aan het examen tandheelkunde. Het gaat om een examen waarin gepeild werd naar het behalen van de klinische en préklinische vaardigheden die gelden als de leerresultaten (eindcompetenties) van de Vlaamse opleiding Master/Bachelor of Science in de Tandheelkunde. Het examen werd georganiseerd door NARIC-Vlaanderen in samenwerking met de faculteiten tandheelkunde van de KU Leuven en de UGent.

Basisvaardigheden uit de restauratieve en prothetische tandheelkunde, maar ook uit de endodontie en radiologie werden getest. De behaalde resultaten werden geëvalueerd door de KU Leuven en UGent.

Uit de door u afgelegde test blijkt dat de (pre)klinische vaardigheden onvoldoende zijn om als equivalent te beschouwen met het niveau dat vereist is aan het einde van de Vlaamse Bacheloropleiding in de tandheelkunde.

Indien u inzage of meer informatie wenst over uw examenresultaten kan u per mail contact opnemen met commissiewerking tandheelkunde (naric.tandheelkunde@vlaanderen.be)

(element ‘leerresultaten’: art. 4 en 5 van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs).’

[...]”

Dit is de bestreden beslissing.

Met een e-mail van 29 oktober 2021 wordt aan verzoeker meegedeeld dat hij een eindscore van 7,4/20 behaalde.

Er worden deelpunten vermeld, met een summiere toelichting.

IV. Ontvankelijkheid

Verwerende partij gedraagt zich wat de ontvankelijkheid van het beroep betreft naar de wijsheid van de Raad.

De Raad ziet ambtshalve geen bezwaren.

Het beroep is ontvankelijk.

V. Onderzoek van de middelen

Eerste middel

Verzoeker beroept zich in een eerste middel op het redelijkheidsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Voor zover de bestreden beslissing verzoekers studiebewijs niet gelijkwaardig verklaart met de Vlaamse graad van ‘Master in de Tandheelkunde’, stelt verzoeker eensdeels dat het ontbreken van één opleidingsonderdeel (Gerodontologie) niet kan volstaan om te besluiten tot een onvoldoende overeenstemming van het gevolgde curriculum en de beoogde Vlaamse graad en anderdeels dat een masterproef geen *conditio sine qua non* is om een Vlaamse mastergraad te kunnen bekomen.

In haar antwoordnota repliceert verwerende partij dat verzoeker niet weerlegt dat hij het vak ‘Gerodontologie’ niet heeft gevolgd in zijn buitenlandse opleiding. Zij stipt aan dat artikel 3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs stelt dat de erkenningsautoriteit elk buitenlands studiebewijs als volledig gelijkwaardig erkent met een Vlaams hogeronderwijsdiploma tenzij er een substantieel verschil is, en dat dit ‘substantieel verschil’ overeenkomstig artikel 5 van dat besluit slechts betrekking kan hebben

op vier elementen: het niveau van het buitenlands studiebewijs, de leerresultaten, de studieomvang en de kwaliteit van de opleiding leidende tot het buitenlands studiebewijs. Wat de leerresultaten betreft, is aan de hand van het opleidingsprogramma vastgesteld dat verzoeker geen opleidingsonderdeel ‘Gerodontologie’ heeft gevolgd, waardoor er van een ‘essentieel verschil’ sprake is.

Verwerende partij wijst erop dat verzoeker het decisief karakter van dit opleidingsonderdeel weliswaar betreurt, maar dat hij geen stukken voorlegt die relevante beroepservaring of andere relevante onderwijservaring aantonen.

Wat de masterproef betreft, stelt verwerende partij dat een masterproef of thesis overeenkomstig artikel II.58, §6 van de Codex Hoger Onderwijs wel degelijk verplicht is in de Vlaamse masteropleiding.

Verzoeker heeft geen masterproef geschreven. Zijn verwijzing naar andere verzoekers die wel een positieve beslissing zouden hebben ontvangen, kan volgens verwerende partij niet worden beoordeeld omdat niet wordt verwezen naar concrete dossier, noch enig stuk ter zake wordt voorgebracht.

Verzoeker handhaaft in zijn wederantwoordnota zijn standpunten.

Beoordeling

De beslissing dat verzoekers studiebewijs niet gelijkwaardig kan worden verklaard aan de Vlaamse graad van ‘Master of Science in de Tandheelkunde’ omdat het opleidingsonderdeel ‘Gerodontologie’ in zijn buitenlandse opleiding ontbreekt of onvoldoende aan bod komt, werd reeds genomen op 14 januari 2020.

Voor zover in die beslissing de nadere besluitvorming van NARIC-Vlaanderen wordt uitgesteld, geldt zulks blijkens de tekst enkel voor de deelname aan het examen ten einde de (pre)klinische vaardigheden van verzoeker vast te stellen.

Deze beslissing vermeldt de mogelijkheid om hetzij bij NARIC-Vlaanderen een herziening of heroverweging te vragen, hetzij bij de Raad een beroep in te stellen. Verzoeker blijkt niet één van deze stappen te hebben gezet.

De beslissing van 14 januari 2020 is ten aanzien van het opleidingsonderdeel ‘Gerodontologie’ dan ook definitief geworden.

In dat opzicht is de thans bestreden beslissing, in de mate dat zij opnieuw stelt dat het opleidingsonderdeel ‘Gerodontologie’ niet of onvoldoende aan bod is gekomen, slechts een louter bevestigende beslissing, die geen nieuwe beroepstermijn opent.

Grievens tegen het motief met betrekking tot ‘Gerodontologie’ zijn derhalve niet ontvankelijk.

Een ‘masterproef’ wordt in artikel I.3, 49° van de Codex Hoger Onderwijs als volgt gedefinieerd:

“41° masterproef: werkstuk waarmee een masteropleiding wordt voltooid. Daardoor geeft een student blijk van een analytisch en synthetisch vermogen of van een zelfstandig probleemoplossend vermogen op academisch niveau of van het vermogen tot kunstzinnige schepping. Het werkstuk weerspiegelt de algemeen kritisch-reflecterende ingesteldheid of de onderzoeksingesteldheid van de student;”

Artikel II.58, §§5 en 6 van diezelfde Codex stelt met betrekking tot de Vlaamse masteropleiding:

“§5. De masteropleidingen hebben tot doel de studenten te brengen tot een gevorderd niveau van kennis en competenties eigen aan het wetenschappelijk of artistiek functioneren in het algemeen en aan een specifiek domein van de wetenschappen of de kunsten in het bijzonder, dat noodzakelijk is voor de autonome beoefening van de wetenschappen of de kunsten of voor de aanwending van wetenschappelijke of artistieke kennis in de zelfstandige uitoefening van een beroep of groep van beroepen.

§6. Een masteropleiding wordt afgesloten met een masterproef, waarvan de studieomvang uitgedrukt in studiepunten gelijk is aan ten minste 1/5 van het totaal aantal studiepunten van het opleidingsprogramma, met een minimum van 15 studiepunten en een maximum van 30 studiepunten.”

Deze bepaling is initieel ingevoerd als artikel 12, §5 van het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen. De steller van het ontwerp heeft met betrekking tot de masterproef uiteengezet dat zij een specifiek aspect van de masteropleiding uitmaakt (*Parl. St.* VI. Parl. 2002-2003, nr. 1571/1, 13) en vervolgens overwogen (*Parl. St.* VI. Parl. 2002-2003, nr. 1571/1, 41):

“Een mastersopleiding omvat steeds een masterproef. De studieomvang van de masterproef bedraagt ten minste één vijfde van de studieomvang van het opleidingsprogramma met een minimum van 15 en een maximum van 30 studiepunten. Uit de definiëring blijkt duidelijk dat een mastersopleiding een hoog niveau van kennis en competentie ambieert wat ook duidelijk moet blijken uit het niveau van de afgelegde masterproef. Deze verplichte proef is bedoeld om het hoge niveau van de mastersopleiding te accentueren en een stapeling van gelijkaardige mastersopleidingen tegen te gaan. Dit onderscheid in finaliteit tussen de verschillende opleidingen is ook gelieerd aan het opleidingsaanbod van de hogescholen en universiteiten (artikel 14 t/m 19) en geeft aanleiding tot de invoering van verschillende accreditatiekaders (artikel 58).”

De centrale plaats die de masterproef inneemt binnen de Vlaamse masteropleidingen, vertaalt zich ook in het gelijkwaardigheidsonderzoek dat voor buitenlandse studiebewijzen moet worden gevoerd, en waarin moet worden teruggekoppeld naar de niveaudescriptoren zoals die in artikel 58 van het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen en in artikel 6 van het decreet van 30 april 2009 betreffende de kwalificatiestructuur zijn opgenomen.

Uit de hiervoor aangehaalde regelgeving blijkt niet dat de decreetgever deze bepalingen op bindende wijze van toepassing heeft gemaakt op de procedures die zien op de gelijkwaardigheid van buitenlandse studiebewijzen.

Bovendien heeft de Vlaamse regering regelgeving tot stand gebracht die zich niet verstaat met een strikt bindende toepassing van de voormelde decretale bepalingen, en die in een dergelijke interpretatie omwille van de hiërarchie der normen onwettig zou zijn. Krachtens artikel 9 van het besluit van de Vlaamse regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs (verder: het besluit) stelt de erkenningsautoriteit vast op welk niveau het buitenlands diploma zich bevindt:

“Artikel 9

§1. (...)

§2. De houder van het buitenlands studiebewijs dient te goeder trouw alle adequate informatie over het buitenlands studiebewijs te verstrekken, zodat de erkenningsautoriteit het onderzoek naar de niveaugelijkwaardigheid van het buitenlands studiebewijs kan voeren.

§3. De erkenningsautoriteit stelt vast op welk kwalificatieniveau het buitenlands studiebewijs zich bevindt, namelijk op het niveau van een diploma van gegradueerde of op het niveau van een graad van bachelor of op het niveau van een graad van master of op het niveau van een graad van doctor.”

De Vlaamse regering heeft in artikel 9, §4, in fine van dit besluit bepaald dat automatische niveaugelijkwaardigheid binnen de Benelux ook wordt toegekend voor studiebewijzen die dateren van vóór de invoering van de bachelor-masterstructuur, mits de Benelux-lidstaat die gelijkschakeling internrechtelijk heeft vastgelegd:

“De automatische niveaugelijkwaardigheid, vermeld in het eerste lid [van §4], is ook van toepassing op de studiebewijzen van het met goed gevolg voltooid hebben van een erkende opleiding in het hoger onderwijs aan een erkende instelling hoger onderwijs in een Benelux-lidstaat vóór de invoering van de bachelor-masterstructuur, op voorwaarde dat dergelijke getuigschriften in die Benelux-lidstaat wettelijk gelijkgeschakeld zijn met het niveau van bachelor of master.”

Internrechtelijk heeft de Vlaamse overheid een aantal diploma's, waaronder alle Vlaamse licentiaatsdiploma's, gelijkgeschakeld met de graad van 'master'. Zo bepaalt artikel II.377 van de Codex Hoger Onderwijs:

“De academische graden van licentiaat, handelsingenieur, burgerlijk ingenieur, burgerlijk ingenieur-architect, bio-ingenieur, landbouwkundig ingenieur, ingenieur voor de scheikunde en de landbouwindustrieën, apotheker, arts, tandarts, dierenarts, van gediplomeerde in de aanvullende studiën, van gediplomeerde in de gespecialiseerde studiën, doctor in de rechten (verleend ten laatste in het academiejaar 1972-1973), doctor in de diergeneeskunde zonder proefschrift of doctor in de genees-, heel-, en verloskunde zonder proefschrift die de universiteiten, de erkende faculteiten voor protestantse godgeleerdheid, de Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap of de Examencommissies van de Staat voor het universitair onderwijs hebben verleend vóór het academiejaar 2004-2005 zijn gelijkgeschakeld met de graad van de master. De houders van die academische graden zijn gerechtigd tot het voeren van de titel van master. De Vlaamse Regering neemt de aanvullende maatregelen die nodig zijn voor de gelijkschakeling van andere academische of universitaire graden op grond waarvan de houder gerechtigd is tot het voeren van een beschermde titel van hoger onderwijs, met de graad van master.”

Noch de toepassing van artikel II.377 van de Codex Hoger Onderwijs, noch die van artikel 9 van het voormelde besluit maakt het voeren van de graad van 'master' afhankelijk van het schrijven van een masterproef.

Uit het bovenstaande moet bijgevolg worden vastgesteld dat de Vlaamse overheid aan de licentiaatsdiploma's zonder masterproef van de Vlaamse hogeronderwijsinstellingen, en onder de voorwaarden zoals hierboven geciteerd de licentiaatsdiploma's van de Franse Gemeenschap van België, van de Duitstalige Gemeenschap van België, van het Koninkrijk der Nederlanden

en van het Groothertogdom Luxemburg, niveaugelijkwaardigheid met het Vlaamse niveau van ‘master’ verleent, zonder dat daarbij enig onderzoek moet worden gevoerd naar opleidingsonderdelen of kwalificaties die het gemis aan een masterproef kunnen compenseren.

Indien de decretale bepalingen van artikel 58 van de Codex Hoger Onderwijs of van het decreet van 30 april 2009 betreffende de kwalificatiestructuur bindend zouden zijn voor de beoordeling van de gelijkwaardigheid van buitenlandse studiebewijzen, dan had de Vlaamse regering artikel 9, §4 van het voormelde besluit niet kunnen invoeren.

De Raad besluit hieruit, zoals hij reeds eerder heeft gedaan (R.Stvb. 26 april 2019, nr. 4.896) dat de voormelde decretale bepalingen inzake de masterproef en de niveaudeSCRIPToren niet verhinderen dat buitenlandse studiebewijzen wat hun niveau betreft gelijkwaardig worden verklaard met de Vlaamse graad van master, zelfs wanneer de houder ervan geen masterproef heeft geschreven.

Zulks veronderstelt evenwel dat de verzoekende partij aantoonst dat de doelstellingen die met de masterproef worden beoogd, op een andere wijze werden behaald.

Dat bewijs levert verzoeker niet.

De loutere stelling dat andere personen een meer gunstige beoordeling – met name: een gelijkwaardigverklaring – zouden hebben ontvangen, is te vaag om door de Raad te kunnen worden geverifieerd.

In dat opzicht is het eerste middel ongegrond.

Derde middel

Verzoeker steunt een derde middel op het redelijkheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoeker voert aan dat de klinische capaciteiten van een tandarts niet kunnen worden beoordeeld door een paar uur aan een pop te werken, omdat dit niet representatief is voor de situaties die tandartsen dagelijks te behandelen hebben.

Verzoeker betwist de representativiteit van het praktijkexamen dat NARIC oplegt om de klinische en preklinische vaardigheden te toetsen.

In haar antwoordnota repliceert verwerende partij:

“Verzoeker meent dat de klinische capaciteiten van een tandarts niet kunnen worden beoordeeld door een examen van slechts enkele uren.

De beoordeling van de gelijkwaardigheid van een buitenlands diploma met de Vlaamse graad van Bachelor/Master of Science in de tandheelkunde door NARIC-Vlaanderen verloopt steeds via een commissie met vertegenwoordigers van de Vlaamse opleidingen tandheelkunde aan de UGent en de KU Leuven. Die commissie kijkt na of de theoretische vakken van de buitenlandse opleiding vergelijkbaar zijn met deze uit de Vlaamse opleiding tandheelkunde. Tevens doen zij nazicht van de masterproef.

Vervolgens onderzoekt de commissie of de vereiste (pre)klinische vaardigheden verworven zijn. Indien dit onvoldoende blijkt op grond van de aangebrachte documenten, worden de aanvragers uitgenodigd voor deelname aan het examen tandheelkunde waarbij de (pre)klinische vaardigheden worden getest. Dit was ook het geval bij verzoeker.

Het examen tandheelkunde wordt georganiseerd conform artikel 14, §3 van het Besluit van de Vlaamse Regering betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs:

“§3. De erkenningsautoriteit kan, met instemming van de houder van het buitenlands studiebewijs, de volledige gelijkwaardigheid afhankelijk maken van een bekwaamheidsonderzoek, zoals bedoeld in artikel 39 en 40 van het decreet betreffende de flexibilisering van het hoger onderwijs in Vlaanderen en houdende dringende hogeronderwijsmaatregelen van 30 april 2004. De kosten van dit bekwaamheidsonderzoek zijn ten laste van de houder van het buitenlands studiebewijs.”

De (pre)klinische vaardigheden zijn cruciaal in de Vlaamse opleiding tandheelkunde, in het bijzonder met het oog op de patiëntveiligheid. Toekenning van een gelijkwaardigheid met de ‘Bachelor of Science in de tandheelkunde’ leidt er immers toe dat de aanvrager zich kan inschrijven tot de masteropleiding in de tandheelkunde, waarbij hij/zij op patiënten zal mogen werken. Dit element onderstreept het belang van het examen tandheelkunde dat sedert 2018 wordt georganiseerd voor de aanvragers die op basis van hun dossier onvoldoende aantonen dat zij de vereiste (pre)klinische vaardigheden beheersen.

Dat het examen slechts enkele uren duurt, is eigen aan de vorm van een examen, waarbij steekproefsgewijs gepeild wordt naar verschillende onderdelen van de opleiding tandheelkunde. De duur van een examen volstaat echter niet als argument om te besluiten dat het geen waardevol instrument is om de vaardigheden van een aanvrager te testen en beoordelen.

NARIC-Vlaanderen is van oordeel dat het examen tandheelkunde zoals het op heden wordt georganiseerd een goed, pertinent en betrouwbaar middel is om de (pre)klinische vaardigheden van de aanvragers te beoordelen. Er worden geen argumenten aangebracht die deze visie weerleggen.

Bovendien werd deze werkwijze via de commissie tandheelkunde en een afzonderlijke vaardigheidentest reeds in het verleden voorgelegd aan de Raad en bevestigd als zijnde pertinent.

Verzoeker geeft ten slotte aan dat de verschillende deelnemers aan het examen “uit verschillende sociaaleconomische landen komen en daarom niet allemaal dezelfde aanpak hebben als in de ontwikkelde landen”.

Dit laatste element is uiteraard net de reden waarom NARIC-Vlaanderen het examen tandheelkunde organiseert, namelijk om te kunnen beoordelen of de vaardigheden en aangeleerde technieken die buitenlandse artsen hanteren vergelijkbaar zijn met deze die in Vlaanderen gebruikelijk zijn. Het verschil in gebruikte technieken leidt tot een negatieve beslissing inzake gelijkwaardigheid.”

Beoordeling

De Codex Hoger Onderwijs en het meer vermelde besluit van 14 juni 2013 sluiten niet uit dat NARIC-Vlaanderen zich in het raam van de besluitvorming inzake een vraag tot gelijkwaardigheid van een buitenlands studiebewijs, beroept op expertise in hoofde van, onder meer, de Vlaamse universiteiten.

Evenmin is uitgesloten dat een vaardigheidsproef wordt opgelegd om de praktische vaardigheden te toetsen, wanneer die niet of onvoldoende uit de voorgelegde studiebewijzen blijken.

Het is eigen aan een examen dat, behoudens andersluidend voorschrift, niet elk onderdeel van de leerstof *c.q.* de verwachte kennis en vaardigheden wordt bevraagd of getoetst. Dit doet op zich geen afbreuk aan de validiteit van dat examen.

In het licht daarvan, en bij gebreke aan nadere uiteenzetting van zijn grieven door verzoeker, is de Raad van oordeel dat een praktijkexamen dat – naar eigen zeggen van verzoeker – een paar

uur duurde, niet als onvoldoende representatief kan worden beschouwd. Dat de proef niet wordt uitgevoerd op levende patiënten, leidt niet tot een andere conclusie.

Het derde middel is ongegrond.

Tweede middel

Verzoeker steunt een tweede middel op het redelijkheidsbeginsel en de motiveringsplicht.

Standpunt van partijen

Met betrekking tot het praktijkexamen dat verzoeker heeft afgelegd, stelt hij vooreerst dat op het rapport (vraag 2) ten onrechte is aangegeven dat hij ‘MOD-holtes’ heeft gevuld bij een tand met cariës, terwijl hij ‘DO-holtes’ heeft gevuld.

Bovendien is volgens verzoeker bij vraag 3 ten onrechte aangegeven dat het ontwerp niet goed is.

Ten slotte voert verzoeker aan dat er tijdens het examen onprofessioneel gedrag was van de professor bij een van de andere deelnemers.

Verwerende partij repliceert in haar antwoordnota:

“Verzoeker meent andere handelingen te hebben gesteld tijdens het examen dan deze vermeld in het examenrapport. Zo zou hij bij vraag 2 DO holtes gevuld hebben in plaats van de MOD holtes zoals vermeld in het rapport. Ook inzake vraag 3 van het examen heeft verzoeker bedenkingen. Verzoeker beweert dat er achteraf een wijziging zou hebben plaatsgevonden van het model of van vraag 2 en verzoekt dan ook om herziening van het dossier.

Verzoeker brengt geen enkel stuk bij die de aantijgingen staven. Ook het vermeende onprofessioneel gedrag van de professor bij één van de deelnemers wordt niet gestaafd noch op enige manier aannemelijk gemaakt.

NARIC-Vlaanderen beschikt dan ook over geen enkel objectief element die de waarachtigheid of integriteit van het rapport zouden kunnen aantasten. Het rapport werd

op onafhankelijke wijze opgesteld door de UGent en de KU Leuven, twee Vlaamse universiteiten met een uitstekende reputatie.

Gelet op bovenstaande elementen meent NARIC-Vlaanderen dat de betwiste elementen niet kunnen worden aangenomen, a fortiori niet kunnen leiden tot een nieuwe beslissing.”

Beoordeling

De proef waaraan verzoeker heeft deelgenomen, kan niet als een kennisproef worden aangemerkt.

De commissie doet immers meer dan nagaan of de kandidaten een bepaalde technische kennis binnen hun vakgebied bezitten en zij beschikt bij de globale beoordeling over een ruime appreciatiebevoegdheid.

In een dergelijk geval kan het puntenaantal op zich de examenuitslag niet deugdelijk onderbouwen, maar moeten de punten nader verantwoord worden. Te dezen betekent dit dat de commissie een verantwoording van haar punten moet kunnen geven, en dat verwerende partij bovendien de punten en de daarbij horende motivering in haar beslissing uitdrukkelijk tot de hare moet maken.

Daarnaast wordt erop gewezen dat de Raad zijn marginale toetsingsbevoegdheid moet kunnen uitoefenen aan de hand van een weerslag van het examen.

Verwerende partij erkent dat er van de praktische proef geen materiaal bewaard is gebleven, noch het door verzoeker gebruikte Frascatomodel, noch een fotografische weergave van verzoekers werk.

Te dezen heeft verzoeker bovendien slechts een summiere toelichting omtrent de hem toegekende scores ontvangen. De zeer beperkte notities zoals “niet ok”, “afwerking slecht”, “slecht gepolijst” werden bovendien pas op 29 oktober 2021 aan verzoeker overgemaakt en maken dus geen deel uit van de bestreden beslissing.

In die omstandigheden is niet voldaan aan de formelemotiveringsplicht, noch aan de materiëlemotiveringsplicht.

Het tweede middel is in de aangegeven mate gegrond.

BESLISSING

De Raad vernietigt de beslissing van NARIC-Vlaanderen van 22 oktober 2021.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 8 februari 2022, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
Henri Verhaaren	bestuursrechter – bijzitter

bijgestaan door

Gilles Fourneau	secretaris
-----------------	------------

De secretaris

De voorzitter

Gilles Fourneau

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 7.205 van 7 februari 2022 in de zaak 2021/1134

In zake: Mohammed ALSHAER
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Joyce Bakkali
kantoor houdend 9100 Sint-Niklaas
Prinses Jos.-Charlottelaan 71
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

tegen:

VLAAMSE GEMEENSCHAP
vertegenwoordigd door NARIC-Vlaanderen
met zetel te 1210 Brussel
Koning Albert II-laan 15
alwaar woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 10 november 2021, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van NARIC-Vlaanderen van 15 oktober 2021 waarbij het buitenlands studiebewijs van verzoeker gelijkwaardig wordt verklaard met de Vlaamse graad van ‘bachelor’ en niet volledig gelijkwaardig wordt verklaard met de Vlaamse graad van ‘Master of Science in de tandheelkunde’, noch met het niveau van ‘master’, noch met de Vlaamse graad van ‘bachelor of Science in de Tandheelkunde’.

II. Verloop van de rechtspleging

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 7 februari 2022.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Mevrouw Gaia Pellegrims en de heer Pieter-Jan Van Hoof, die verschijnen voor de verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoeker is houder van een buitenlands studiebewijs, met name van ‘Bachelor of Science in Dental and Oral Surgery’ uitgereikt op 20 februari 2013 door de ‘Sinai University’ te El Arish, Noord Sinai (Egypte).

Verzoeker dient bij NARIC-Vlaanderen een aanvraag in tot specifieke gelijkwaardigheid van dit buitenlands studiebewijs met een Vlaamse graad.

Op 15 oktober 2021 neemt NARIC-Vlaanderen daaromtrent de volgende beslissing:

“[...]”

Motivering

De voorwaarden om als gelijkwaardig erkend te worden met de Vlaamse graad van ‘Bachelor’ zijn vervuld.

De voorwaarden om als gelijkwaardig erkend te worden met de andere Vlaamse diploma’s zijn niet vervuld omdat:

- er essentiële opleidingsonderdelen ontbreken
- uit de door u afgelegde test blijkt dat de (pre)klinische vaardigheden onvoldoende zijn
- u geen masterproef schreef

Toelichting

Gelijkwaardigheid met de Vlaamse graad van ‘Master of Science in de tandheelkunde’ is niet mogelijk, omdat:

De essentiële opleidingsonderdelen multidisciplinaire en geïntegreerde gerodontologie ontbreken of komen onvoldoende aan bod in de buitenlandse opleiding.

Op basis van uw dossier kon het in het buitenland behaalde studiebewijs niet volledig gelijkwaardig verklaard worden met de Vlaamse graad van Master in de Tandheelkunde, noch met de Vlaamse graad van Bachelor in de Tandheelkunde.

U ontving van NARIC-Vlaanderen al een eerste beslissing in uw dossier. In die beslissing werd toegelicht waarom NARIC-Vlaanderen besloten heeft u uit te nodigen voor het examen volledige gelijkwaardigheid.

In september 2021 nam u daarop deel aan het examen tandheelkunde. Het gaat om een examen waarin gepeild werd naar het behalen van de klinische en préklinische vaardigheden die gelden als de leerresultaten (eindcompetenties) van de Vlaamse opleiding Master/Bachelor of Science in de Tandheelkunde. Het examen werd georganiseerd door NARIC-Vlaanderen in samenwerking met de faculteiten tandheelkunde van de KU Leuven en de UGent.

Basisvaardigheden uit de restauratieve en prothetische tandheelkunde, maar ook uit de endodontie en radiologie werden getest. De behaalde resultaten werden geëvalueerd door de KU Leuven en UGent.

Uit de door u afgelegde test blijkt dat de (pre)klinische vaardigheden onvoldoende zijn om als equivalent te beschouwen met het niveau dat vereist is aan het einde van de Vlaamse Masteropleiding in de tandheelkunde.

Indien u inzage of meer informatie wenst over uw examenresultaten kan u per mail contact opnemen met commissiewerking tandheelkunde (naric.tandheelkunde@vlaanderen.be).

(element ‘leerresultaten’: art. 4 en 5 van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs).

De masterproef ontbreekt. Om in Vlaanderen een masterdiploma te behalen, moet de masteropleiding afgesloten worden met een masterproef. Uit uw dossier blijkt niet dat u een masterproef geschreven heeft. Er zijn ook onvoldoende elementen in het dossier (papers, publicaties,...) die het gebrek aan een masterproef zouden kunnen compenseren,

(element ‘kwaliteit’: art. 4 en 5 van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs).

Gelijkwaardigheid met de Vlaamse graad van ‘Master’ is niet mogelijk, omdat:

De masterproef ontbreekt. Om in Vlaanderen een masterdiploma te behalen, moet de masteropleiding afgesloten worden met een masterproef. Uit uw dossier blijkt niet dat u een masterproef geschreven heeft. Er zijn ook onvoldoende elementen in het dossier (papers, publicaties,...) die het gebrek aan een masterproef zouden kunnen compenseren.

(niveaudeSCRIPTORelementen ‘Kennis en vaardigheden’ binnen de niveaudeSCRIPTOR op VKS-niveau 7: complexe nieuwe vaardigheden toepassen, gelieerd aan zelfstandig, gestandaardiseerd onderzoek. Art. 6 van het Decreet betreffende de kwalificatiestructuur van 30 april 2009, art. 9 van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs: art. II1.58, §6 van het besluit van de Vlaamse Regering tot codificatie van de decretale bepalingen betreffende het hoger onderwijs van 11 oktober 2013).

Gelijkwaardigheid met de Vlaamse graad van ‘Bachelor of Science in de tandheelkunde’ is niet mogelijk, omdat:

Op basis van uw dossier kon het in het buitenland behaalde studiebewijs niet volledig gelijkwaardig verklaard worden met de Vlaamse graad van Master in de Tandheelkunde, noch met de Vlaamse graad van Bachelor in de Tandheelkunde.

U ontving van NARIC-Vlaanderen al een eerste beslissing in uw dossier. In die beslissing werd toegelicht waarom NARIC-Vlaanderen besloten heeft u uit te nodigen voor het examen volledige gelijkwaardigheid.

In september 2021 nam u daarop deel aan het examen tandheelkunde. Het gaat om een examen waarin gepeild werd naar het behalen van de klinische en préklinische vaardigheden die gelden als de leerresultaten (eindcompetenties) van de Vlaamse opleiding Master/Bachelor of Science in de Tandheelkunde. Het examen werd

georganiseerd door NARIC-Vlaanderen in samenwerking met de faculteiten tandheelkunde van de KU Leuven en de UGent.

Basisvaardigheden uit de restauratieve en prothetische tandheelkunde, maar ook uit de endodontie en radiologie werden getest. De behaalde resultaten werden geëvalueerd door de KU Leuven en UGent.

Uit de door u afgelegde test blijkt dat de (pre)klinische vaardigheden onvoldoende zijn om als equivalent te beschouwen met het niveau dat vereist is aan het einde van de Vlaamse Bacheloropleiding in de tandheelkunde.

Indien u inzage of meer informatie wenst over uw examenresultaten kan u per mail contact opnemen met commissiewerking tandheelkunde (naric.tandheelkunde@vlaanderen.be)

(element ‘leerresultaten’: art. 4 en 5 van het besluit van de Vlaamse Regering van 14juni 2013betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs).’

[...]”

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid - voorwerp

Met een e-mail van 14 januari 2022 deelt verwerende partij aan verzoeker, verzoekers raadsman en de Raad mee dat de bestreden beslissing werd ingetrokken en dat een nieuwe beslissing zal worden genomen.

Verzoeker betwist de intrekking niet en verzet zich er niet tegen. De Raad ziet daartoe evenmin aanleiding.

Het beroep is zonder voorwerp en derhalve niet ontvankelijk.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 7 februari 2022, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
Henri Verhaaren	bestuursrechter – bijzitter

bijgestaan door

Gilles Fourneau	secretaris
-----------------	------------

De secretaris

De voorzitter

Gilles Fourneau

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 7.220 van 8 februari 2022 in de zaak 2021/1177

In zake: xxx

tegen:

VLAAMSE GEMEENSCHAP
vertegenwoordigd door NARIC-Vlaanderen
met zetel te 1210 Brussel
Koning Albert II-laan 15
alwaar woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 1 december 2021, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van NARIC-Vlaanderen van 9 november 2021 waarbij het buitenlands studiebewijs van verzoekster niet gelijkwaardig wordt verklaard met de Vlaamse graad van ‘Master of Science in de Tandheelkunde’, noch met de Vlaamse graad van ‘Bachelor of Science in de Tandheelkunde’.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota neergelegd en verzoekende partij heeft een wederantwoordnota neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 7 februari 2022.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Mevrouw Gaia Pellegrims en de heer Pieter-Jan Van Hoof, die verschijnen voor de verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoekster is houder van een buitenlands studiebewijs, met name een ‘Título de cirurgiaã dentista’, uitgereikt op 12 februari 2009 door de Universidade Estadual de Campinas te Campinas (Brazilië).

Verzoekster dient een aanvraag tot erkenning van dit buitenlands studiebewijs in.

Op 16 december 2020 neemt NARIC-Vlaanderen een beslissing. De inhoud daarvan is niet bekend, aangezien geen van beide partijen deze beslissing voorbrengt.

Verzoekster dient op 23 februari 2021 een vraag tot herziening van deze beslissing in, en neemt in maart 2021 ook deel aan het examen klinische vaardigheden Tandheelkunde.

Op 21 april 2021 neemt NARIC-Vlaanderen een nieuwe beslissing, waarbij verzoeksters studiebewijs gelijkwaardig wordt verklaard met de Vlaamse graad van ‘master’:

“Na grondig onderzoek heeft NARIC-Vlaanderen een beslissing genomen over uw studiebewijs.

NARIC-Vlaanderen erkent uw studiebewijs ‘Título de cirurgiaã dentista’ uit Brazilië als gelijkwaardig met de Vlaamse graad van “Master”. We kunnen uw studiebewijs niet gelijkwaardig erkennen met:

- de Vlaamse graad van ‘Master of Science in de tandheelkunde’
- de Vlaamse graad van ‘Bachelor of Science in de tandheelkunde’

Motivering

De voorwaarden om als gelijkwaardig erkend te worden met de Vlaamse graad van ‘Master’ zijn vervuld.

De voorwaarden om als gelijkwaardig erkend te worden met de andere Vlaamse diploma's zijn niet vervuld, omdat:

- er essentiële opleidingsonderdelen ontbreken
- de resultaten van het examen onvoldoende zijn

Toelichting

Gelijkwaardigheid met de Vlaamse graad van ‘Master of Science in de tandheelkunde’ is niet mogelijk, omdat:

De essentiële opleidingsonderdelen ‘gerodontologie en multidisciplinaire en geïntegreerde mondzorg’ ontbreken of komen onvoldoende aan bod in de buitenlandse opleiding.

Op basis van uw dossier kon het in het buitenland behaalde studiebewijs niet volledig gelijkwaardig verklaard worden met de Vlaamse graad van Master of Science in de tandheelkunde, hetzij de Vlaamse graad van Bachelor of Science in de tandheelkunde.

U ontving van NARIC-Vlaanderen al een eerste beslissing in uw dossier. In die beslissing werd toegelicht waarom NARIC-Vlaanderen besloten heeft u uit te nodigen voor het examen volledige gelijkwaardigheid. Op 4 maart 2021 nam u daarop deel aan het examen tandheelkunde. Het gaat om een examen waarin gepeild werd naar het behalen van de klinische en préklinische vaardigheden die gelden als de leerresultaten (eindcompetenties) van de Vlaamse opleiding Master/Bachelor of Science in de tandheelkunde. Het examen werd georganiseerd door NARIC-Vlaanderen in samenwerking met de faculteiten tandheelkunde van de KU Leuven en de UGent. Basisvaardigheden uit de restauratieve en prothetische tandheelkunde, maar ook uit de endodontie en radiologie werden getest. De behaalde resultaten werden geëvalueerd door de KU Leuven en UGent.

Uit de door u afgelegde test blijkt dat de (pre)klinische vaardigheden onvoldoende zijn om als equivalent te beschouwen met het niveau dat vereist is aan het einde van de Vlaamse Masteropleiding in de tandheelkunde.

Indien u inzage of meer informatie wenst over uw examenresultaten kan u per mail contact opnemen met [...]

(element ‘leerresultaten’: art. 4 en 5 van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs).

Gelijkwaardigheid met de Vlaamse graad van “Bachelor of Science in de tandheelkunde” is niet mogelijk, omdat:

Op basis van uw dossier kon het in het buitenland behaalde studiebewijs niet volledig gelijkwaardig verklaard worden met de Vlaamse graad van Master of Science in de tandheelkunde, hetzij de Vlaamse graad van Bachelor of Science in de tandheelkunde.

U ontving van NARIC-Vlaanderen al een eerste beslissing in uw dossier. In die beslissing werd toegelicht waarom NARIC-Vlaanderen besloten heeft u uit te nodigen voor het examen volledige gelijkwaardigheid. Op 4 maart 2021 nam u daarop deel aan het examen tandheelkunde. Het gaat om een examen waarin gepeild werd naar het behalen van de klinische en préklinische vaardigheden die gelden als de leerresultaten (eindcompetenties) van de Vlaamse opleiding Master/Bachelor of Science in de tandheelkunde. Het examen werd georganiseerd door NARIC-Vlaanderen in samenwerking met de faculteiten tandheelkunde van de KU Leuven en de UGent. Basisvaardigheden uit de restauratieve en prothetische tandheelkunde, maar ook uit de endodontie en radiologie werden getest. De behaalde resultaten werden geëvalueerd door de KU Leuven en UGent.

Uit de door u afgelegde test blijkt dat de (pre)klinische vaardigheden onvoldoende zijn om als equivalent te beschouwen met het niveau dat vereist is aan het einde van de Vlaamse Bacheloropleiding in de tandheelkunde.

Indien u inzage of meer informatie wenst over uw examenresultaten kan u per mail contact opnemen met [...]

(element ‘leerresultaten’: art. 4 en 5 van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs).”

Op 19 mei 2021 dient verzoekster tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad.

In de loop van die procedure deelt verwerende partij mee dat de beslissing van 21 april 2021 wordt ingetrokken.

Bij arrest nr. 6.734 van 25 juni 2021 stelt de Raad het gemis aan voorwerp van het beroep vast.

Op 9 november 2021 neemt NARIC-Vlaanderen een nieuwe beslissing, waarbij het eerder ingenomen standpunt behouden blijft, zij het op grond van een licht gewijzigde motivering:

“We kunnen uw studiebewijs niet gelijkwaardig erkennen met:

- de Vlaamse graad van ‘Master of Science in de tandheelkunde’
- de Vlaamse graad van ‘Bachelor of Science in de tandheelkunde’

Motivering

De voorwaarden om als gelijkwaardig erkend te worden met de specifieke Vlaamse diploma's zijn niet vervuld, omdat uit de door u afgelegde test blijkt dat de (pre)klinische vaardigheden onvoldoende zijn.

Toelichting

Gelijkwaardigheid met de Vlaamse graad van ‘Master of Science in de tandheelkunde’ is niet mogelijk, omdat:

Op basis van uw dossier kon het in het buitenland behaalde studiebewijs niet specifiek gelijkwaardig verklaard worden met de Vlaamse graad van Master of Science in de tandheelkunde, noch met de Vlaamse graad van Bachelor of Science in de tandheelkunde. U ontving van NARIC-Vlaanderen al een eerste beslissing in uw dossier. In die beslissing werd toegelicht waarom NARIC-Vlaanderen besloten heeft u uit te nodigen voor het examen volledige gelijkwaardigheid. Op 4 maart 2021 nam u daarop deel aan het examen tandheelkunde. Het gaat om een examen waarin gepeild werd naar het behalen van de klinische en préklinische vaardigheden die gelden als de leerresultaten (eindcompetenties) van de Vlaamse opleiding Master/Bachelor of Science in de tandheelkunde. Het examen werd georganiseerd door NARIC-Vlaanderen in samenwerking met de faculteiten tandheelkunde van de KU Leuven en de UGent.

Basisvaardigheden uit de restauratieve en prothetische tandheelkunde, maar ook uit de endodontie en radiologie werden getest. De behaalde resultaten werden geëvalueerd door de KU Leuven en UGent. Uit de door u afgelegde test blijkt dat de (pre)klinische vaardigheden onvoldoende zijn om als equivalent te beschouwen met het niveau dat vereist is aan het einde van de Vlaamse Masteropleiding in de tandheelkunde. U heeft reeds feedback ontvangen over de resultaten.

(element ‘leerresultaten’: art. 4 en 5 van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs).

Gelijkwaardigheid met de Vlaamse graad van ‘Bachelor of Science in de tandheelkunde’ is niet mogelijk, omdat:

Op basis van uw dossier kon het in het buitenland behaalde studiebewijs niet specifiek gelijkwaardig verklaard worden met de Vlaamse graad van Master of Science in de tandheelkunde, noch met de Vlaamse graad van Bachelor of Science in de tandheelkunde. U ontving van NARIC-Vlaanderen al een eerste beslissing in uw dossier. In die beslissing werd toegelicht waarom NARIC-Vlaanderen besloten heeft u uit te nodigen voor het examen volledige gelijkwaardigheid. Op 4 maart 2021 nam u daarop deel aan het examen tandheelkunde. Het gaat om een examen waarin gepeild werd naar het behalen van de klinische en préklinische vaardigheden die gelden als de leerresultaten (eindcompetenties) van de Vlaamse opleiding Master/Bachelor of Science in de tandheelkunde. Het examen werd georganiseerd door NARIC-Vlaanderen in samenwerking met de faculteiten tandheelkunde van de KU Leuven en de UGent. Basisvaardigheden uit de restauratieve en prothetische tandheelkunde, maar ook uit de endodontie en radiologie werden getest. De behaalde resultaten werden geëvalueerd door de KU Leuven en UGent. Uit de door u afgelegde test blijkt dat de (pre)klinische vaardigheden onvoldoende zijn om als equivalent te beschouwen met het niveau dat vereist is aan het einde van de Vlaamse Bacheloropleiding in de tandheelkunde. U heeft reeds feedback ontvangen over de resultaten.

(element ‘leerresultaten’: art. 4 en 5 van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs).”

Dit is de thans bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

Verwerende partij gedraagt zich wat de ontvankelijkheid van het beroep betreft naar de wijsheid van de Raad.

De Raad ziet geen redenen om ter zake ambtshalve opmerkingen te maken.

Het beroep is ontvankelijk.

V. Omschrijving van de vordering

Verzoekster vraagt de Raad om hetzij een herziening van de examenresultaten, hetzij het recht om een stage te vervullen voorafgaand aan een nieuwe beslissing, hetzij het recht om opnieuw aan een examen deel te nemen.

Ambtshalve wijst de Raad erop dat het hem krachtens artikel II.291, tweede lid van de Codex Hoger Onderwijs niet toevalt om zijn beoordeling van de verzoekende partij in de plaats te stellen van deze van het bestuur, en dat de bevoegdheid van de Raad overeenkomstig artikel II.292, §1 van diezelfde Codex beperkt is tot de eventuele vernietiging van de hem voorgelegde beslissing, zij het dat de Raad in het geval van een vernietiging aan het bestuur bepaalde voorwaarden kan opleggen bij het nemen van een nieuwe beslissing, waaronder de organisatie van een nieuw bekwaamheidsonderzoek.

De Raad begrijpt het verzoekschrift in het licht van die bepalingen als een beroep tot nietigverklaring van de bestreden beslissing.

VI. Onderzoek van de middelen

Eerste middel

Verzoekster steunt een eerste middel op het redelijkheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoekster voert aan dat zij erg zenuwachtig was bij het afleggen van de praktische proef, ten gevolge waarvan zij slecht presteerde, tijd heeft verloren en onbedoeld een aantal oefeningen heeft overgeslagen.

Die stress schrijft verzoekster niet alleen toe aan het belang van het resultaat voor het examen op haar aanvraag, maar ook aan het ontbreken van een mogelijkheid om het laboratorium voorafgaand te verkennen, bijvoorbeeld door er een dag in te kunnen oefenen. Verzoekster stelt dat zij onder betere emotionele omstandigheden beter had kunnen presteren, en dat het niet

redelijk is om iemand te beoordelen die omwille van een “slechte dag” niet naar behoren presteerde op een examen van vijf vragen.

Bovendien is het opgelegde examen volgens verzoekster helemaal niet geschikt om de beoogde vaardigheden te kunnen toetsen, en zij noemt een aantal aspecten van tandheelkunde op die ten onrechte niet of slechts gedeeltelijk werden bevraagd; ofschoon verzoekster aangeeft dat zij begrijpt dat het onmogelijk is om alle kennisgebieden te toetsen, werd er in dit geval met een veel te kleine steekproef gewerkt. Volgens verzoekster is het om die reden niet redelijk dat het examen de enige bron van beoordeling is voor de gelijkwaardigheid van haar buitenlands diploma.

Daarnaast gaat verzoekster concreet in op een aantal beoordelingen (kroonpreparatie, MOD-preparatie, cofferdam, MOD-vulling, enz.) waarmee zij het inhoudelijk niet eens is:

“Kroonpreparatie: De aangrenzende tand werd inderdaad aangeraakt en ik weet dat dit niet mag gebeuren. Ik ben het ermee eens dat de tand achterbleef met onvoldoende anatomie van de occlusale vlakken, maar dit betekent niet dat ik niet weet hoe dit gedaan zou moeten worden en, bovenal, maakt dit niet de hele oefening ongeldig. De voorbereiding voor de kroon is op een conservatieve manier gedaan, onder de benodigde hoeken, gebruikmakend van de juiste technieken en met de correcte boren. Ik ben het ermee eens dat de occlusale resultaten beter zouden kunnen zijn, maar dit is eenvoudigweg een kwestie van terugkomen in het oefenen ervan, het herstellen van de vaardigheden die misschien enigszins aangetast waren door de periode waarin ik niet als tandarts heb gewerkt (dit is een praktisch beroep). Ik ben er helemaal zeker van dat een korte stage bij een Belgische tandartsenpraktijk meer dan genoeg zou zijn om me terug te brengen naar mijn oude niveau.

MOD preparatie: Ik begrijp uw punt. Ik besloot het uit te voeren op een terughoudende manier en ik maakte op uit de X-Ray dat de carië niet groot genoeg was om een significante impact erop te hebben. In dezelfde lijn als mijn argument in het onderwerp hierboven, ik kan makkelijk de oefening terughalen als ik een stage in België kan aangaan om mijn mastergraad in tandheelkunde volledig erkend te krijgen.

Cofferdam: Zoals we kunnen zien op de foto was de cofferdam niet correct voltooid vanwege de losse klem die mij was gegeven. De klem was niet strak genoeg om de tand vast te houden en stabiliteit te verlenen aan de cofferdam. Ik wist niet of het mogelijk was de klem te verwisselen of om andere/toegevoegde materialen te vragen. Ik dacht dat we het moesten doen met de verstrekte apparatuur, waardoor ik tijd verloor en moeilijkheden tegenkwam bij het uitvoeren van de opdracht. Naar aanleiding van deze onstabiele situatie kon ik niet op de juiste manier het flosdraad aanspannen of een perfecte cervicale positie van de cofferdam opzetten.

MOD vulling: Wat het betreft het contactpunt van mijn MOD voorbereiding (tand 14), zoals hierboven genoemd, had ik te maken met een aantal technische problemen vanwege de tandklem en zijn vorm om de tand (15). Aangezien ik de klem niet goed genoeg op zijn plek kon houden, werd de rest van de oefening negatief beïnvloed. Extra klemmen en/of andere soorten matrixbanden werden niet verstrekt tijdens de toets en ik moest de enige gebruiken die ik had. Toen ik werkte als tandarts, altijd als ik dit soort situaties tegenkwam (waarin er een niet goed past), had ik reserveklemmen in mijn praktijk. Dit probleem met de klem verhinderde ook een correct gebruik van de wedge, want als ik dat deed, sprong de kiem van de tand. Het is belangrijk te vermelden dat de wedge essentieel is in deze procedure en dat deze moeilijkheden een onstabiele en chaotische situatie veroorzaakten, en elke mogelijkheid tot een perfect contact bij de vulling voorkwamen. Ik ben me er compleet bewust van dat polijsten volledig nodig is na een vulling, maar uiteindelijk had ik geen tijd voor het polijsten en het verbeteren van de anatomie ten gevolge van de redenen al een paar alinea's terug beschreven.

Frontvulling: Dezelfde situatie als hiervoor met betrekking op het polijsten en de aanpassingen.

Endocaviteit: Ik had niet genoeg tijd om deze laatste opgave correct uit te voeren. De onbevredigende resultaten op deze opdracht komen puur voort uit het gebrek aan tijd, wat betekent dat ik compleet in staat ben zulke procedures te verrichten. Zoals genoemd een aantal paragrafen terug, ik was heel nerveus op de dag en heb zelfs in mijn vinger gesneden tijdens het examen, wat me kostbare minuten heeft gekost. Misschien zou ik mijn timemanagement vaardigheden kunnen verbeteren, welke niet op hun beste niveau zijn tegenwoordig aangezien ik niet heb gewerkt als tandarts de afgelopen tijd, maar dit betekent niet dat ik niet weet hoe ik een endopreparatie moet maken. In mijn studieresultaten op de universiteit kunt u zien dat mijn cijfer in endodontie een 8 was (prekliniek 7). U kunt ook de studiepunten en/of uren bijgewoond in deze discipline verifiëren. Als het mogelijk is, voltooi ik graag een aanvullend examen om mijn vaardigheden in de endodontie te bewijzen, of in welke andere tandheelkundige discipline dan ook.

In het kort wil ik alleen graag benoemen dat het examen mij heeft beoordeeld op het gebied van restauratieve tandheelkunde, radiologie en endodontie. Als u mijn cijfers wat betreft deze vakgebieden nagaat in de documenten die origineel zijn verleend aan het NARIC, zult u zien dat deze zeer bevredigend zijn, wat laat zien dat ik weet hoe de procedures correct te volbrengen. Nogmaals wil ik graag herhalen dat ik misschien een gebrek aan oefening heb op dit moment, maar dit kan simpel verholpen worden middels een tijdelijke stage.

Over het algemeen accepteer ik dat ik beter had kunnen presteren op het examen, maar ik ben het er compleet mee oneens dat de resultaten dusdanig slecht zijn om het besluit te rechtvaardigen dat zowel mijn bachelor als master in tandheelkunde niet kunnen worden erkend. Elk land heeft zijn eigen manier van benadering, elke universiteit heeft zijn eigen manier van onderwijs. Daarnaast hangt alles af van de techniek die wordt gebruikt. Als de technieken die ik gebruik niet compleet in lijn staan met die die worden gebruikt in Vlaanderen, dan kan dit makkelijk worden verholpen door een korte stage in het land, waarbij ik mijn werkwijze kan aanpassen aan wat u beschouwt als correct. Dit had ook kunnen worden vermeden als u de te bestuderen bibliografie van tevoren had verstrekt, wat niet het geval was.”

In haar antwoordnota repliceert verwerende partij als volgt:

“iii. Wat betreft het examen an sich

Het examen an sich bestaat uit verschillende vragen waarbij steekproefsgewijs gepeild wordt naar de klinische en preklinische vaardigheden die gelden als leerresultaten van de Vlaamse opleiding Master/Bachelor of Science in de tandheelkunde van de KU Leuven en de UGent. Basisvaardigheden uit de restauratieve en prothetische tandheelkunde, maar ook uit de endodontie en radiologie worden getest. De resultaten worden op onafhankelijke wijze geëvalueerd door medewerkers bij de faculteit tandheelkunde van de KU Leuven en de UGent, niet door NARIC-Vlaanderen zelf.

Verzoekster is van mening dat NARIC-Vlaanderen naast het examen tandheelkunde nog bijkomende examens zou moeten organiseren. NARIC-Vlaanderen kan hier onmogelijk op in gaan. Het examen wordt georganiseerd door de afdeling tandheelkunde van twee afzonderlijke universiteiten van Vlaanderen. Er bestaat geen enkele reden om aan te nemen dat het examenresultaat niet objectief of pertinent zou zijn, noch dat het examen onvoldoende de vaardigheden zou testen waarover een houder van het Vlaamse diploma Master of Bachelor of Science in de tandheelkunde dient te beschikken.

NARIC-Vlaanderen is van oordeel dat het examen tandheelkunde zoals het op heden wordt georganiseerd een goed, pertinent en betrouwbaar middel is om de (pre)klinische vaardigheden van de aanvragers te beoordelen. Er worden geen argumenten aangebracht die deze visie weerleggen.

Bovendien werd deze werkwijze via de commissie tandheelkunde en een afzonderlijke vaardigheidentest reeds in het verleden voorgelegd aan de Raad en bevestigd als zijnde pertinent.

iv. Wat betreft het verloop van het examen

Met betrekking tot het verloop van het examen haalt verzoekster aan dat zij beschikte over een verkeerde klem, waardoor zij de oefening in kwestie niet behoorlijk kon uitvoeren. Echter wordt voor kandidaten altijd eenzelfde basis set voorzien met boortjes en andere benodigde materialen, alsook wordt steeds duidelijk aangegeven dat zij bijkomende materialen kunnen vragen indien nodig.

Daarnaast is het kandidaten toegestaan om zelf materialen en/of benodigdheden mee te brengen naar het examen, hetgeen ook duidelijk wordt aangekondigd in de uitnodigingsbrief. (stuk 4)

Vervolgens haalt verzoekster aan dat zij de afgelopen jaren niet meer heeft gewerkt als tandarts, hetgeen invloed heeft gehad op haar nauwkeurigheid en niveau. Het gebrek aan oefening kan echter moeilijk aanzien worden als reden om een beslissing te herzien. Het examen dient er immers net toe om aan te tonen dat iemand over de nodige vaardigheden beschikt, niet dat zij er eventueel in de toekomst over zou beschikken mocht zij meer oefenen. Deze redenering gaat niet op.

Dit geldt net zo voor het argument van verzoekster inzake de aangeleerde technieken die kunnen verschillen van land tot land. NARIC-Vlaanderen beoogt immers met het objectieve examen te kunnen beoordelen of de aangeleerde technieken vergelijkbaar zijn met deze die in Vlaanderen worden gebruikt. Het verschil in gebruikte technieken leidt tot een negatieve beslissing inzake gelijkwaardigheid.

v. Wat betreft het behaalde resultaat op het examen

Inzake de behaalde resultaten verwijst NARIC-Vlaanderen naar de beoordeling die verzoekster heeft ontvangen. NARIC-Vlaanderen is zelf niet in de positie om uitspraken te doen over inhoudelijke elementen van het examen. Dit is net de reden waarom met de afdeling tandheelkunde van de KU Leuven en de UGent wordt samengewerkt.

Op heden zijn er echter geen stukken voorhanden, noch argumenten in de procedure aangebracht die een herziening van de het examenresultaat verantwoorden.”

In haar wederantwoordnota stipt verzoekster vooreerst aan dat haar buitenlands diploma volgens NUFFIC-Nederland – de Nederlandse organisatie voor internationalisering in onderwijs – overeenstemt met de Nederlandse graad van ‘Bachelor of Science in de Tandheelkunde’. Verzoekster erkent dat het onderwijssysteem in Nederland verschilt van dat in Vlaanderen en dat NARIC op onafhankelijke wijze haar gelijkwaardigheidsbeoordeling uitvoert, maar zij achtte het toch relevant dit op te merken.

Verder stelt verzoekster dat er geen enkel nut is gelegen in het erkennen van een niveaugelijkwaardigheid – *in casu* deze van master – wanneer daaraan geen discipline is gekoppeld.

Verzoekster gaat verder nog in op het verloop en de representativiteit van het door haar afgelegde examen.

Beoordeling

Nog daargelaten dat een verzoekende partij in haar wederantwoordnota geen nieuwe middelen kan opwerpen – tenzij ze raken aan de openbare orde of steunen op elementen waarvan de verzoekende partij slechts na ontvangst van de antwoordnota of het administratief dossier kennis kon nemen – kan verzoekster niet worden gevolgd in haar stelling dat een niveaugelijkwaardigheid ‘zinloos’ is.

De gelijkwaardigheid van buitenlandse studiebewijzen wordt te dezen geregeld in het besluit van de Vlaamse regering van 14 juni 2013 ‘betreffende de voorwaarden en de procedure tot erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs’.

In dat besluit is voorzien in een ‘volledige gelijkwaardigheid’ (artikelen 2 en volgende), waarmee een buitenlands studiebewijs wordt gelijkgeschakeld met een Vlaams hogeronderwijsdiploma, de kwalificatie van de graad en in voorkomend geval de specificatie (artikel 1, 1° van het besluit). Daarnaast is voorzien in de mogelijkheid van een ‘niveaugelijkwaardigheid’ (artikelen 9 en volgende), waarmee wordt geattesteerd dat het buitenlands studiebewijs overeenstemt met het niveau van bachelor, master of doctor. Deze niveaugelijkwaardigheid biedt de begunstigde ervan de mogelijkheid om, bijvoorbeeld, te kandideren voor vacatures waarin een bepaald opleidingsniveau wordt verlangd, doch zonder vereiste van een bepaalde studierichting.

Het is niet omdat verzoekster in die mogelijkheid blijkbaar geen waarde ziet, dat het onderscheid tussen beide vormen van gelijkwaardigheid onwettig zou zijn.

Wat NUFFIC-Nederland betreft, stipt de Raad aan dat deze instelling geen beslissingen neemt inzake gelijkwaardigheid, doch slechts een advies verleent.

Verzoekster toont niet aan dat NUFFIC-Nederland, concreet ten aanzien van haar dossier, een dergelijk advies heeft verleend.

De Raad kan er alle begrip voor opbrengen dat verzoekster stress ondervond naar aanleiding van de praktische proef die zij diende af te leggen.

Er moet daarbij evenwel op worden gewezen dat de Raad krachtens artikel II.291 van de Codex Hoger Onderwijs enkel tot vernietiging van een hem voorgelegde beslissing kan overgaan indien wordt vastgesteld dat die beslissing in strijd is met hetzij de decretale en reglementaire bepalingen en het onderwijs- en examenreglement, hetzij met de beginselen van behoorlijk bestuur. De Raad kan derhalve overwegingen van billijkheid niet bij zijn beoordeling betrekken.

De door verzoekster omschreven omstandigheden zijn niet wezenlijk verschillend van de druk die elke student kan ondervinden bij het afleggen van een examen, en kunnen op zich de vernietiging van de bestreden beslissing niet wettigen.

De Codex Hoger Onderwijs en het meer vermelde besluit van 14 juni 2013 sluiten niet uit dat NARIC-Vlaanderen zich in het raam van de besluitvorming inzake een vraag tot

gelijkwaardigheid van een buitenlands studiebewijs, beroept op expertise in hoofde van, onder meer, de Vlaamse universiteiten.

Evenmin is uitgesloten dat een vaardigheidsproef wordt opgelegd om de praktische vaardigheden te toetsen, wanneer die niet of onvoldoende uit de voorgelegde studiebewijzen blijken.

Het toetsen van bepaalde competenties aan de hand van een vaardigheidsexamen is derhalve niet onwettig. Ten onrechte ziet verzoekster in dat examen “de enige bron” van haar beoordeling. Zoals blijkt uit de door NARIC-Vlaanderen genomen beslissingen over het geheel van de beoordeling van verzoeksters dossier, werd immers ook verzoeksters curriculum en theoretische vorming in ogenschouw genomen.

Het is eigen aan een examen dat, behoudens andersluidend voorschrift, niet elk onderdeel van de leerstof *c.q.* de verwachte kennis en vaardigheden wordt bevraagd of getoetst. Dit doet op zich geen afbreuk aan de validiteit van dat examen, en een examen dat “alle gebieden van de odontologie behandelt” – zoals verzoekster vraagt – is dan ook geen voorwaarde opdat het examen voldoende representatief zou zijn.

Het betoog van verzoekster dat bepaalde aspecten niet aan bod zijn gekomen, overtuigt de Raad derhalve niet van de onredelijkheid van het examen. De Raad bedenkt daarbij nog dat uit niets blijkt dat verzoekster op de aspecten die – volgens haar: ten onrechte – niet werden getoetst, alleszins beter zou hebben gescoord zodat een andere samenstelling van het examen tot een beter resultaat zou hebben geleid.

In het licht daarvan is de Raad van oordeel dat een praktijkexamen dat vijf ‘vragen’ omvat, niet als onvoldoende representatief kan worden beschouwd.

Daarnaast erkent verzoekster overigens dat zij beter had moeten presteren, en bij de onderdelen van de beoordeling waarmee zij het niet eens is, geeft verzoekster ook aan dat zij inderdaad fouten heeft gemaakt (“Ik weet dat dit niet mag gebeuren”, “ik begrijp uw punt”, “de cofferdam [was] niet correct voltooid”, “uiteindelijk had ik geen tijd voor het polijsten en het verbeteren”, “ik had niet genoeg tijd”, enz.).

Binnen zijn marginale toetsingsbevoegdheid – de Raad is geen examencommissie en vermag zijn beoordeling niet in de plaats te stellen van deze van het bestuur – is de Raad van oordeel dat verzoekster niet kan worden gevolgd in haar kritiek dat haar prestatieniveau alleszins gelijkwaardig moet worden beschouwd met dat van een bachelor in de Tandheelkunde.

De Raad wijst er ten slotte ook op dat NARIC-Vlaanderen geen onderwijsinstelling is, en geen onderwijs of opleiding aanbiedt.

NARIC-Vlaanderen beoordeelt de aanspraken van een houder van een buitenlands studiebewijs op een Vlaamse graad aan de hand van een dossier *as is*, en kan ter aanvulling daarvan een examen opleggen.

Het staat evenwel niet aan NARIC om bijvoorbeeld “een korte stage” te organiseren, zoals verzoekster vraagt, om nadien de praktische vaardigheden (opnieuw) te beoordelen.

Het eerste middel is ongegrond.

Tweede middel

In en tweede middel beroept verzoekster zich op het redelijkheidsbeginsel en het gelijkheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoekster voert aan – de Raad vat samen – dat zij haar diploma in Brazilië behaalde bij een van de meest vooraanstaande universiteiten inzake Tandheelkunde, en dat zij ongelijk is behandeld doordat houders van diploma's van minder hoog aangeschreven buitenlandse universiteiten wel een gelijkwaardigheid van hun diploma in de Tandheelkunde hebben bekomen.

Verzoekster herhaalt dat een praktisch examen met vijf vragen geen eerlijke methode is om haar kennis en ervaring te meten.

Zij voegt eraan toe dat tandarts een knelpuntberoep is en herhaalt dat het beter zou zijn om een houder van een buitenlands diploma desnoods een stage te laten lopen om de ontbrekende kennis of vaardigheden bij te spijkeren.

In haar antwoordnota stelt verwerende partij dat zij enkel bevoegd is om de gelijkwaardigheid van een diploma uit een ander land met een Vlaams overeenstemmend diploma te onderzoeken, en geen bevoegdheid heeft omtrent de toegang tot het beroep. In dat opzicht, zo stelt verwerende partij, kan zij die toegang niet versoepelen enkel omdat er sprake is van een knelpuntberoep.

Verwerende partij heeft begrip voor de vraag van verzoekster om een stage uit te voeren, maar benadrukt ook daaromtrent niet bevoegd te zijn.

Beoordeling

De vraag naar de redelijkheid en representativiteit van het praktische examen is reeds beantwoord bij de beoordeling van het eerste middel. De Raad verwijst naar die overwegingen.

Hetzelfde geldt voor de decretale opdracht van NARIC-Vlaanderen wat de organisatie van onderwijs en stages betreft. Dat de erkenningsprocedure van buitenlandse studiebewijzen in dat licht beter op een andere wijze zou worden georganiseerd, is kritiek op de regelgever; daarvoor is de Raad niet bevoegd.

De vraag of het door een verzoekende partij beoogde diploma – na erkenning van de gelijkwaardigheid – toegang geeft tot de uitoefening van een (gereguleerd) beroep, is vreemd aan de bevoegdheid van verwerende partij, en de suggestie dat dit aspect bij de beoordeling zou moeten worden betrokken is een beleidsmatige afweging die niet tot de onwettigheid van de bestreden beslissing kan leiden.

Wat het gelijkheidsbeginsel betreft, legt verzoekster geen stukken voor waaruit de Raad kan afleiden dat er buitenlandse diplomahouders zijn die zich in dezelfde of vergelijkbare omstandigheden als verzoekster bevonden en niettemin een meer gunstige beslissing hebben verkregen.

Meer bepaald brengt verzoekster geen (begin van) bewijs voor dat aanvragers met een vergelijkbaar of beperkter buitenlands curriculum hetzij geen praktische proef Tandheelkunde hebben moeten afleggen, hetzij op die proef zonder redelijke verantwoording duidelijk beter werden beoordeeld.

In die omstandigheden kan de Raad een middel, gesteund op het gelijkheidsbeginsel, niet onderzoeken.

Het tweede middel is ongegrond.

VI. Anonimisering

Verzoekster vraagt in haar wederantwoordnota om de anonimisering van het arrest, bij de publicatie ervan.

Luidens artikel II.313, tweede lid van de Codex Hoger Onderwijs kan bij de publicatie van het arrest de identiteit van de verzoekende partij op diens uitdrukkelijk verzoek worden weggelaten.

Op het verzoek wordt ingegaan.

BESLISSING

1. De Raad verwerpt het beroep.

2. Bij de publicatie van dit arrest door de Raad wordt de identiteit van verzoekster weggelaten.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 8 februari 2022, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
Henri Verhaaren	bestuursrechter – bijzitter

bijgestaan door

Gilles Fourneau

secretaris

De secretaris

De voorzitter

Gilles Fourneau

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 7.206 van 7 februari 2022 in de zaak 2021/1189

In zake: Patrizio Cosimo PRATA
woonplaats kiezend te 3650 Dilsen-Stokkem
Speltstraat 37

tegen:

VLAAMSE GEMEENSCHAP
vertegenwoordigd door NARIC-Vlaanderen
met zetel te 1210 Brussel
Koning Albert II-laan 15
alwaar woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 30 november 2021, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van NARIC-Vlaanderen van 22 november 2021 waarbij het buitenlands studiebewijs van verzoeker niet gelijkwaardig wordt verklaard met een Vlaamse graad.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 7 februari 2022.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Mevrouw Gaia Pellegrims en de heer Pieter-Jan Van Hoof, die verschijnen voor de verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoeker is houder van een buitenlands studiebewijs, met name een ‘Diploma van master niveau I in Internationaal Cooperation, Finance and Development’, uitgereikt op 10 juni 2021 door de Università degli Studi di Roma Unitelma Sapienza (Italië).

Verzoeker dient een aanvraag tot erkenning van dit buitenlands studiebewijs in.

Op 22 november 2021 neemt NARIC-Vlaanderen de volgende beslissing:

“[...]”

Uit ons onderzoek blijkt dat de erkenning of accreditatie van de opleiding niet in orde is. Een erkenning of accreditatie is het bewijs dat een opleiding voldoet aan alle regels van dat land. Zonder een geldige erkenning of accreditatie kan NARIC-Vlaanderen uw aanvraag niet onderzoeken. (Art. 1 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en procedure tot de erkenning van de gelijkwaardigheid van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het basisonderwijs en secundair onderwijs, en sommige Vlaamse studiebewijzen uitgereikt in het volwassenenonderwijs; art. 1 van het Besluit van de Vlaamse Regering betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs.)

Uw aanvraag wordt dus afgesloten.

Is de erkenning of accreditatie wel in orde? Bezorg ons dan een officieel document van de bevoegde instantie van Italië. Dit is een bewijs van het Ministerie van Onderwijs of van het bevoegde accreditatieorgaan dat aantoont dat uw opleiding en/of de instelling ‘Università degli Studi di Roma Unitelma Sapienza’ op 10 juni 2021 erkend en/of geaccrediteerd was. Bezorg ons dit document vóór 27 april 2022. Als we dat document ontvangen, kunnen we verdergaan met uw aanvraag. Als u na die datum nog een document wilt bezorgen, moet u een volledig nieuwe aanvraag indienen.”

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

Verwerende partij gedraagt zich wat de ontvankelijkheid van het beroep betreft naar de wijsheid van de Raad.

De Raad ziet geen redenen om ter zake ambtshalve opmerkingen te maken.

Het beroep is ontvankelijk.

V. Onderzoek van de middelen

Eerste middel

In een eerste middel beroept verzoeker zich op de materiële motiveringsplicht.

Standpunt van partijen

Verzoeker betwist de bestreden beslissing in zoverre zij stelt dat de universiteit waaraan hij zijn buitenlands diploma heeft behaald, niet erkend is.

In haar antwoordnota stipt verwerende partij aan dat het niet de erkenning van de buitenlandse universiteit is die ter discussie staat, maar wel die van de door verzoeker gevolgde opleiding.

Verwerende partij licht toe dat uit onderzoek blijkt dat de door verzoeker gevolgde opleiding niet wordt erkend door de Italiaanse bevoegde overheid, zijnde het ‘Agenzia Nazionale di Valutazione del sistema Universitario e della Ricerca’ (ANVUR), dat werkt onder toezicht van het Italiaanse ministerie van Onderwijs. Verwerende partij verduidelijkt verder dat in Italië de erkenning geschiedt op opleidingsniveau, wat inhoudt dat het gegeven dat een universiteit erkend is, niet tot gevolg heeft dat ook alle aan die universiteit aangeboden opleidingen dat zijn.

Verwerende partij verwijst bovendien naar CIMEA, de Italiaanse tegenhanger van NARIC, dat op haar website aangeeft dat de door verzoeker gevolgde opleiding geen toegang geeft tot een doctoraatsopleiding of opleidingen van de derde cyclus.

Beoordeling

In de bestreden beslissing wordt overwogen dat de door verzoeker gevolgde opleiding niet is erkend of geaccrediteerd.

Verzoeker toont niet aan dat dit motief feitelijk onjuist is.

Uit de voorliggende stukken kan de Raad evenmin afleiden dat de bestreden beslissing op onjuiste gronden zou steunen.

Het middel is ongegrond.

Tweede middel

In een tweede middel dat ten onrechte wordt overwogen dat hij minder dan 60 studiepunten heeft behaald.

Standpunt van partijen

Verzoeker stelt dat hij een traject van 60 studiepunten heeft doorlopen, wat moet blijken uit de door hem verdedigde thesis, zodat hij wel degelijk een master heeft behaald.

In haar antwoordnota repliceert verwerende partij dat de erkenning van de opleiding niet toevalt aan de universiteit, maar aan de voormelde dienst ANVUR, en dat bovendien uit het dossier blijkt dat de door verzoeker gevolgde opleiding geen toegang verleent tot een doctoraatsopleiding, doch slechts tot een tweede jaar van een erkende master.

Beoordeling

In de beoordeling van het eerste middel is gebleken dat de door verzoeker gevolgde opleiding in Italië niet erkend of geaccrediteerd is.

De omvang van het door verzoeker gevolgde studieprogramma kan aan die vaststelling geen afbreuk doen.

Bovendien betwist verzoeker niet het standpunt van verwerende partij omtrent de opleidingen waartoe de door verzoeker gevolgde opleiding wél of niet toegang verleent.

Het tweede middel is niet gegrond.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 7 februari 2022, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
Henri Verhaaren	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Gilles Fourneau	secretaris

De secretaris

De voorzitter

Gilles Fourneau

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Zitting van 14 maart 2022

Arrest nr. 7.283 Van 14 maart 2022 in de zaak 2022/0034

In zake: Liza JOUSOUPKHADZJIEVA
woonplaats kiezend te 9500 Geraardsbergen
Karmelietenstraat 33 b1

tegen:

VLAAMSE GEMEENSCHAP
vertegenwoordigd door NARIC-Vlaanderen
met zetel te 1210 Brussel
Koning Albert II-laan 15
alwaar woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 22 januari 2021, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van NARIC-Vlaanderen van 23 december 2021 waarbij het buitenlands studiebewijs van verzoekster gelijkwaardig wordt verklaard met de Vlaamse graad van ‘diploma van het secundair onderwijs van de opleiding Zorgkundige (studiegebied algemene personenzorg)’ en niet volledig gelijkwaardig wordt verklaard met de Vlaamse graad van ‘Bachelor in de Verpleegkunde’, noch met de Vlaamse graad van ‘Gegradueerde verpleegkunde HBO-5’.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota neergelegd en verzoekende partij heeft een wederantwoordnota neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 14 maart 2022.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Mevrouw Gaia Pellegrims, die verschijnt voor verwerende partij, is gehoord.

III. Feiten

Verzoekster is houder van een buitenlands studiebewijs, met name ‘Verpleegkundige van medisch [en] preventieve dienst voor de kinderen’ uitgereikt 29 juni 1984 door de Tjetsjeens-Ingoesjsche Medische Hogeschool (destijds de Sovjet-Unie).

Verzoekster dient op 26 april 2021 bij NARIC-Vlaanderen een aanvraag in tot gelijkwaardigheidsverklaring van dit buitenlands studiebewijs met de Vlaamse graad ‘Gegradueerde verpleegkunde HBO-5’.

Op 23 december 2021 beslist NARIC-Vlaanderen dat de aangevraagde gelijkwaardigheid met die Vlaamse graad niet mogelijk is en dat ook een gelijkwaardigheid met de Vlaamse graad van ‘Bachelor in de Verpleegkunde’ niet kan worden toegekend.

Verzoeksters studiebewijs wordt gelijkwaardig verklaard met de Vlaamse graad van ‘Diploma van het secundair onderwijs van de opleiding Zorgkunde (studiegebied algemene personenzorg)’. Deze beslissing is gemotiveerd als volgt:

“[...]”

De voorwaarden om als gelijkwaardig erkend te worden met de Vlaamse graad van “Diploma van het secundair onderwijs van de opleiding zorgkundige” zijn vervuld.

De voorwaarden om als gelijkwaardig erkend te worden met de andere Vlaamse diploma's zijn niet vervuld, omdat uw opleiding zich niet situeert op een hoger onderwijsniveau.

Toelichting

Gelijkwaardigheid met de Vlaamse graad van “Bachelor in de verpleegkunde” is mogelijk, omdat:

De opleiding situeert zich in het hoger secundair beroepsonderwijs (vergelijkbaar met EQF4) en situeert zich in geen geval op een hoger onderwijs niveau (EQF5 of hoger). De Vlaamse opleiding Bachelor in de verpleegkunde situeert zich op EQF6, de opleiding van de voormalige Sovjet-Unie situeert zich op een lager niveau.

(element ‘niveau’: art. 4 en 5 van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs).

Gelijkwaardigheid met de Vlaamse graad van “Gegradueerde verpleegkunde HBO-5” is mogelijk, omdat:

De opleiding situeert zich in het hoger secundair beroepsonderwijs (vergelijkbaar met EQF4) en situeert zich in geen geval op een hoger onderwijs niveau (EQF5 of hoger). De Vlaamse opleiding Gegradueerde verpleegkunde HBO-5 situeert zich op EQF5, de opleiding van de voormalige Sovjet-Unie situeert zich op een lager niveau.

(element 'niveau': art. 4 en 5 van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs).

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid - voorwerp

Met een e-mail van 11 maart 2022 deelt verwerende partij mee dat zij de bestreden beslissing intrekt en dat het beroep derhalve zonder voorwerp is geworden.

Verzoekster is met een e-mail van dezelfde datum van deze beslissing in kennis gesteld.

Door deze intrekking, die door verzoekster niet wordt tegengesproken, is het beroep zonder voorwerp.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 14 maart 2022, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
Jan Geens	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Gilles Fourneau	secretaris

De secretaris

De voorzitter

Gilles Fourneau

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnterpreteerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 7.284 van 14 maart 2022 in de zaak 2022/0035

In zake: Emel KEKLIÇCI
                  bijgestaan en vertegenwoordigd door
                  advocaat Hans Valkenborg
                  kantoor houdend te 3500 Hasselt
                  Rozenstraat 50

                  tegen:

                  VLAAMSE GEMEENSCHAP
                  vertegenwoordigd door NARIC-Vlaanderen
                  met zetel te 1210 Brussel
                  Koning Albert II-laan 15
                  alwaar woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 21 januari 2021, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van NARIC-Vlaanderen van 23 december 2021 waarbij het buitenlands studiebewijs van verzoekster gelijkwaardig wordt verklaard met de Vlaamse graad van ‘bachelor’ en niet volledig gelijkwaardig wordt verklaard met de Vlaamse graad van ‘Bachelor in de Verpleegkunde’, noch met de Vlaamse graad van ‘Gegradueerde verpleegkunde HBO-5’.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 14 maart 2022.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Ruben Jans, die *loco* advocaat Hans Valkenborg verschijnt voor verzoekende partij, en mevrouw Gaia Pellegrims, die verschijnt voor verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoekster is houder van een buitenlands studiebewijs, met name ‘Lisans diplomasi-hemşirelik’ (verpleegkunde) uitgereikt op 29 juni 2007 door de Samsun 19 Mayıs Üniversitesi (later de Amasya Üniversitesi) te Turkije.

Verzoekster dient bij NARIC-Vlaanderen een aanvraag in tot gelijkwaardigheidsverklaring van dit buitenlands studiebewijs met een Vlaamse graad.

Op 23 december 2021 beslist NARIC-Vlaanderen dat een gelijkwaardigheid met de Vlaamse graad van ‘Bachelor in de Verpleegkunde’ niet mogelijk is en dat ook een gelijkwaardigheid met de Vlaamse graad van ‘Gegradueerde Verpleegkunde HBO-5’ niet kan worden toegekend.

Verzoeksters studiebewijs wordt gelijkwaardig verklaard met de Vlaamse graad van ‘bachelor’. Deze beslissing is gemotiveerd als volgt:

“[...]

Motivering

De voorwaarden om als gelijkwaardig erkend te worden met de Vlaamse graad van ‘Bachelor’ zijn vervuld.

De voorwaarden om als gelijkwaardig erkend te worden met de andere Vlaamse diploma’s zijn niet vervuld omdat:

- er essentiële opleidingsonderdelen ontbreken
- uw opleiding niet voldoet aan een Europese Richtlijn.

Toelichting

Gelijkwaardigheid met de Vlaamse graad van ‘Bachelor in de verpleegkunde’ is niet mogelijk omdat:

De volgende essentiële opleidingsonderdelen niet of niet voldoende aan bod komen in de buitenlandse opleiding:

Farmacologie; Juridische aspecten in de zorg; Persoonlijke en professionele ontwikkeling; Communicatie en coaching.

Daardoor worden de volgende domeinspecifieke leerresultaten niet of niet voldoende bereikt:

- Zoekt op een gerichte en methodische manier vak- en wetenschappelijke literatuur op, beoordeelt de relevantie en bruikbaarheid ervan, integreert nieuwe inzichten in de beroepsuitoefening en ontwikkeling, participeert aan praktijkgericht en wetenschappelijk onderzoek;

- Reflecteert continu op het eigen verpleegkundig handelen, analyseert zijn leerbehoeften en vertaalt deze autonoom in initiatieven tot professionalisering en evenwichtig functioneren;
- Verleent evidence based en theoretisch onderbouwde verpleegkundige zorg op basis van klinisch redeneren in attitude van verantwoordelijkheidszin en ondernemingszin, een ruime mate van initiatief en pro-activiteit conform de algemene en beroepsgerelateerde wetgeving;
- Organiseert en coördineert autonoom en in overleg met andere zorgverstrekkers intra-, trans- en extramurale zorg;
- Bouwt intra en professionele relaties op en werkt efficiënt samen in het kader van gemeenschappelijke zorgdoelstellingen.

Het essentieel domein geriatrie ontbreekt in het theoretisch en klinisch onderwijs. Deze tekorten kunnen niet gecompenseerd worden door de werkervaring.

(element 'leerresultaten': art. 4 en 5 van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs. Aangezien het diploma niet behaald werd binnen de Europese Hoger Onderwijsruimte kan er geen vergelijking gebeuren op basis van de leerresultaten en werden de essentiële opleidingsonderdelen vergeleken)

Uit de gegevens die u zelf weergeeft blijkt dat u in totaal 1215 uur en nog eens 660 uur praktijk gedaan heeft in een labo. Dit maakt een totaal van 1875 uur theoretisch onderwijs. U geeft aan dat u 1680 uur klinisch onderwijs gehad hebt. De totale studie-omvang bedraagt dan 3555 uur. Dit is een tekort van 1045 uur totale studie-omvang en een tekort van 620 uur klinisch onderwijs. Deze tekorten kunnen niet gecompenseerd worden door de werkervaring. Het totaal aantal uren theoretisch onderwijs kan niet bevestigd worden met behulp van het diplomasupplement. Er is geen verduidelijking van de gebruikte afkortingen en cijfers in het diplomasupplement. In het diplomasupplement is er zelfs geen sprake van stage, in tegenstelling tot uw verklaringen.

(art. 4 en 5 van het besluit van de Vlaamse Regering betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs en de opleiding voldoet niet aan richtlijn 2013/55/EU van het Europees parlement en de raad van 20 november 2013 tot wijziging van RL 2005/36/EG betreffende de erkenning van beroepskwalificaties en verordening (EU) nr. 1024/2012 betreffende de administratieve samenwerking via het informatiesysteem interne markt ("de IMI-verordening"). Deze stelt dat de opleiding tot verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger ten minste drie studie jaren of 4600 uur theoretisch en klinisch onderwijs omvat. Hierbij bedraagt de duur van het theoretisch onderwijs ten minste een derde (1533 uren) en die van het klinisch onderwijs ten minste de helft (2300 uren) van de minimumduur van de opleiding.)

Gelijkwaardigheid met de Vlaamse graad van 'Gegradueerde verpleegkunde HBO-5' is niet mogelijk, omdat:

De Vlaamse opleiding bestaat uit 5 modules: 1. Initiatie verpleegkunde: 2. Verpleegkundige basiszorg: 3. + 4. Oriëntatie geestelijke gezondheidszorg, ouderenzorg en algemene gezondheidszorg: 5. Toegepaste verpleegkunde. Elke module bestaat uit les en stage. Tijdens de lesperiodes komen allerlei thema's aan bod. Farmacologie komt voor in lessen verpleegkunde en medische wetenschappen. Recht komt in alle modules aan

bod. Professionele ontwikkeling zit in de intervisie. Er is het thema ‘Communicatie en interactie’ en het functioneren in een team komt tot uiting in de stage.

De volgende essentiële opleidingsonderdelen komen niet of niet voldoende aan bod: Farmacologie, Recht, Professionele ontwikkeling, Communicatie en functioneren binnen een team. Ouderenzorg ontbreekt in het theoretisch en klinisch onderwijs.

Daardoor worden de volgende competenties niet of niet voldoende bereikt:

- In samenspraak vanuit de reële of potentiële verpleegproblemen, verpleegkundige zorg te plannen
- Met de zorgvrager* een functionele (samenwerkings)relatie met effectieve communicatie aan te gaan en daarover te rapporteren:
- in een zorgteam te werken waarin hij de verpleegkundige zorg op zorgvragerniveau coördineert.

Deze tekorten kunnen niet gecompenseerd worden door de werkervaring.

(element ‘leerresultaten’ art. 4 en 5 van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs. Aangezien het diploma niet behaald werd binnen de Europese Hoger Onderwijsruimte kan er geen vergelijking gebeuren op basis van de leerresultaten en weiden de essentiële opleidingsonderdelen vergeleken).

Uit de gegevens die u zelf weergeeft blijkt dat u in totaal 1215 uur en nog eens 660 uur praktijk gedaan heeft in een labo. Dit maakt een totaal van 1875 uur theoretisch onderwijs. U geeft aan dat u 1680 uur klinisch onderwijs gehad hebt. De totale studie-omvang bedraagt dan 3555 uur. Dit is een tekort van 1045 uur totale studie-omvang en een tekort van 620 uur klinisch onderwijs. Deze tekorten kunnen niet gecompenseerd worden door de werkervaring. Het totaal aantal uren theoretisch onderwijs kan niet bevestigd worden met behulp van het diplomasupplement. Er is geen verduidelijking van de gebruikte afkortingen en cijfers in het diplomasupplement. In het diplomasupplement is er zelfs geen sprake van stage in tegenstelling tot uw verklaringen.

(art. 4 en 5 van het besluit van de Vlaamse Regering betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs en de opleiding voldoet niet aan richtlijn 2013/55/EU van het Europees parlement en de raad van 20 november 2013 tot wijziging van RL 2005/36/EG betreffende de erkenning van beroepskwalificaties en Verordening (EU) nr. 1024/2012 betreffende de administratieve samenwerking via het informatiesysteem interne markt (“de IMI-verordening”). Deze stelt dat de opleiding tot verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger ten minste drie studie jaren of 4600 uur theoretisch en klinisch onderwijs omvat. Hierbij bedraagt de duur van het theoretisch onderwijs ten minste een derde (1533 uren) en die van het klinisch onderwijs ten minste de helft (2300 uren) van de minimumduur van de opleiding.)”

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid - voorwerp

Met een e-mail van 23 februari 2022 deelt verwerende partij mee dat verzoeksters beroep blijkbaar derwijze moet worden begrepen dat zij aan de hand van bijkomende informatie

een herziening van de bestreden beslissing verlangt, en dat verwerende partij daarom de bestreden beslissing intrekt zodat het onderzoek van de aanvraag kan worden hernomen middels een interne herzieningsprocedure.

Verzoekster is met een e-mail van dezelfde datum van deze beslissing in kennis gesteld.

Door deze intrekking, die door verzoekster niet wordt tegengesproken, is het beroep zonder voorwerp.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 14 maart 2022, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
Jan Geens	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Gilles Fourneau	secretaris

De secretaris

De voorzitter

Gilles Fourneau

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een

kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnterpreteerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 7.285 van 14 maart 2022 in de zaak 2022/0036

In zake: Fatma SAKA
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Hans Valkenborg
kantoor houdend te 3500 Hasselt
Rozenstraat 50

tegen:

VLAAMSE GEMEENSCHAP
vertegenwoordigd door NARIC-Vlaanderen
met zetel te 1210 Brussel
Koning Albert II-laan 15
alwaar woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 21 januari 2022, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van NARIC-Vlaanderen van 23 december 2021 waarbij het buitenlands studiebewijs van verzoekster gelijkwaardig wordt verklaard met de Vlaamse graad van ‘bachelor’ en niet volledig gelijkwaardig wordt verklaard met de Vlaamse graad van ‘Bachelor in de Verpleegkunde’, noch met de Vlaamse graad van ‘Gegradueerde Verpleegkunde HBO-5’.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota neergelegd en verzoekende partij heeft een wederantwoordnota neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 14 maart 2022.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Ruben Jans, die *loco* advocaat Hans Valkenborg verschijnt voor verzoekende partij, en mevrouw Gaia Pellegrims, die verschijnt voor verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoekster is houder van een buitenlands studiebewijs, met name ‘Lisans diplomasi-hemşirelik’ (verpleegkunde) uitgereikt op 5 april 2004 door de Hogeschool Florence Nightingale van de Istanbul Universiteit te Turkije.

Verzoekster dient op 16 april 2021 bij NARIC-Vlaanderen een aanvraag in tot gelijkwaardigheidsverklaring van dit buitenlands studiebewijs met een Vlaamse graad.

Op 23 december 2021 beslist NARIC-Vlaanderen dat een gelijkwaardigheid met de Vlaamse graad van ‘Bachelor in de Verpleegkunde’ niet mogelijk is en dat ook een gelijkwaardigheid met de Vlaamse graad van ‘Gegradueerde Verpleegkunde HBO-5’ niet kan worden toegekend.

Verzoeksters studiebewijs wordt gelijkwaardig verklaard met de Vlaamse graad van ‘bachelor’. Deze beslissing is gemotiveerd als volgt:

“[...]”

Motivering

De voorwaarden om als gelijkwaardig erkend te worden met de Vlaamse graad van ‘Bachelor’ zijn vervuld.

De voorwaarden om als gelijkwaardig erkend te worden met de andere Vlaamse diploma’s zijn niet vervuld omdat:

- er essentiële opleidingsonderdelen ontbreken
- uw opleiding niet voldoet aan een Europese Richtlijn.

Toelichting

Gelijkwaardigheid met de Vlaamse graad van ‘Bachelor in de verpleegkunde’ is niet mogelijk omdat:

Essentiële opleidingsonderdelen Beroepsontwikkeling en wetenschappelijk onderzoek, Innoveren en inventief handelen, Verlenen van zorg op maat geneeskunde/heelkunde: verpleegkundig redeneren en Functioneren binnen een team komen niet of niet voldoende aan bod.

Volgende domeinspecifieke leerresultaten kunnen niet worden aangetoond:

- Reflecteert over de eigen waarden en normen en deze van de zorgvrager en over hoe deze het professioneel handelen als verpleegkundige beïnvloeden. Handelt op ethisch verantwoorde wijze. Vervult een voorbeeldfunctie voor anderen.

- Bouwt intra- en interprofessionele relaties op en werkt efficiënt samen in het kader van gemeenschappelijke zorgdoelstellingen.
- Verleent evidence based en theoretisch onderbouwde verpleegkundige zorg op basis van klinisch redeneren en een attitude van verantwoordelijkheids- en ondernemingszin, een ruime mate van initiatief en pro-activiteit, conform de algemene en beroepsgelateerde wetgeving.
- Zoekt op een gerichte en methodische manier vak- en wetenschappelijke literatuur op, beoordeelt de relevantie en bruikbaarheid ervan, integreert nieuwe inzichten in de beroepsuitoefening en -ontwikkeling, participeert aan praktijkgericht wetenschappelijk onderzoek
- Reflecteert continu op het eigen verpleegkundig handelen, analyseert zijn leerbehoeften en vertaalt deze autonoom in initiatieven tot professionalisering en evenwichtig functioneren.

Deze tekorten kunnen niet gecompenseerd worden door de relevante werkervaring.

(element 'leerresultaten': art. 4 en 5 van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs. Aangezien het diploma niet behaald werd binnen de Europese Hoger Onderwijsruimte kan er geen vergelijking gebeuren op basis van de leerresultaten en werden de essentiële opleidingsonderdelen vergeleken)

Omdat er onduidelijkheid was over het gevolgde studieprogramma en de stages werd een verkennend gesprek gepland op 7 december 2021. U leverde voorafgaand aan het gesprek nog bijkomende informatie aan. Binnen de gevolgde opleiding werden 1260 uren relevant theoretisch onderwijs gevolgd. Hierbij werd geen rekening gehouden met taalvakken, geschiedenis, sport, informatica en muzikale opvoeding. De omvang van het klinisch onderwijs bedraagt 1316 uren. De verschillende klinische domeinen werden hierbij doorlopen zoals bleek uit het verkennend gesprek. U verwijst naar bijkomende stages die werden gevolgd binnen een voorafgaande opleiding 'verpleegkunde' maar deze behoort tot het middelbaar onderwijs en kan hier niet in rekening worden genomen. Dit maakt da[t] er is een totaal tekort van 2024 uren met een tekort van minimaal 273 uren theoretisch onderwijs en 984 uren klinisch onderwijs. De aanwezige relevante werkervaring kan een dergelijk tekort niet compenseren.

(art. 4 en 5 van het besluit van de Vlaamse Regering betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs en de opleiding voldoet niet aan richtlijn 2013/55/EU van het Europees parlement en de raad van 20 november 2013 tot wijziging van RL 2005/36/EG betreffende de erkenning van beroepskwalificaties en Verordening (EU) nr. 1024/2012 betreffende de administratieve samenwerking via het Informatiesysteem interne markt ("de IMI-verordening"). Deze stelt dat de opleiding tot verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger ten minste drie studie jaren of 4600 uur theoretisch en klinisch onderwijs omvat. Hierbij bedraagt de duur van het theoretisch onderwijs ten minste een derde (1533 uren) en die van het klinisch onderwijs ten minste de helft (2300 uren) van de minimumduur van de opleiding.)

Gelijkwaardigheid met de Vlaamse graad van "Gegradueerde verpleegkunde HBO-5" is niet mogelijk, omdat:

Omdat er onduidelijkheid was over het gevolgde studieprogramma en de stages werd een verkennend gesprek gepland op 7 december 2021. U leverde voorafgaand aan het gesprek

nog bijkomende informatie aan. Binnen de gevolgde opleiding werden 1260 uren relevant theoretisch onderwijs gevolgd. Hierbij werd geen rekening gehouden met taalvakken, geschiedenis, sport, informatica en muzikale opvoeding. De omvang van het klinisch onderwijs bedraagt 1316 uren. De verschillende klinische domeinen werden hierbij doorlopen zoals bleek uit het verkennend gesprek. U verwijst naar bijkomende stages die werden gevolgd binnen een voorafgaande opleiding 'verpleegkunde' maar deze behoort tot het middelbaar onderwijs en kan hier niet in rekening worden genomen. Dit maakt dat er is een totaal tekort van 2024 uren met een tekort van minimaal 273 uren theoretisch onderwijs en 984 uren klinisch onderwijs. De aanwezige relevante werkervaring kan een dergelijk tekort niet compenseren.

(art. 4 en 5 van het besluit van de Vlaamse Regering betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs en de opleiding voldoet niet aan richtlijn 2013/55/EU van het Europees parlement en de raad van 20 november 2013 tot wijziging van RL 2005/36/EG betreffende de erkenning van beroepskwalificaties en Verordening (EU) nr. 1024/2012 betreffende de administratieve samenwerking via het Informatiesysteem interne markt ("de IMI-verordening")). Deze stelt dat de opleiding tot verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger ten minste drie studie jaren of 4600 uur theoretisch en klinisch onderwijs omvat. Hierbij bedraagt de duur van het theoretisch onderwijs ten minste een derde (1533 uren) en die van het klinisch onderwijs ten minste de helft (2300 uren) van de minimumduur van de opleiding.)"

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

Standpunt van partijen

Verwerende partij doet gelden dat kopie van het verzoekschrift niet aan haar is toegezonden, zoals is voorgeschreven in artikel II.294, §3 van de Codex Hoger Onderwijs.

Zij gedraagt zich naar de wijsheid van de Raad omtrent de gevolgen hiervan voor de ontvankelijkheid van het beroep.

In haar wederantwoordnota gaat verzoekster op de vraag naar de ontvankelijkheid niet in.

Beoordeling

Aan een miskenning van het voorschrift van artikel II.294, §3 van de Codex Hoger Onderwijs, dat luidt als volgt:

“§3. Het verzoekschrift wordt bij aangetekend schrijven overgemaakt aan de Raad. Een kopie van het verzoekschrift wordt tezelfdertijd bij aangetekend schrijven overgemaakt aan het bestuur.

Als datum van het beroep geldt de datum van postmerk.”

heeft de decreetgever geen sanctie verbonden. Louter ten overvloede merkt de Raad op dat verwerende partij ook geen belangenschade inroept, laat staan bewijst, door de schending van voormeld voorschrift.

De exceptie is niet gegrond; het beroep is ontvankelijk.

V. Strekking van het gevorderde

Standpunt van partijen

In haar beroepsschrift vordert verzoekster dat de Raad de bestreden beslissing zou hervormen en haar buitenlands studiebewijs zou gelijkstellen met de Vlaamse graad van ‘Bachelor in de Verpleegkunde’.

Verwerende partij stipt in haar antwoordnota aan dat de Raad op grond van artikel II.291 van de Codex Hoger Onderwijs de bestreden beslissing enkel kan vernietigen en geen eigen nieuwe beoordeling in de plaats kan stellen.

In het beschikkend gedeelte van haar wederantwoordnota handhaaft verzoekster haar vordering.

Beoordeling

De Raad herinnert eraan dat hij krachtens artikel II.291, tweede lid van de Codex Hoger Onderwijs niet bevoegd is om zijn appreciatie betreffende de waarde van de verzoekende partij in de plaats te stellen van die van het bestuur of enig orgaan dat werkt onder de verantwoordelijkheid van het bestuur.

De bevoegdheid van de Raad is luidens artikel II.292, §1 van die Codex beperkt tot het al dan niet vernietigen van de bestreden beslissing, in voorkomend geval met opleggen van voorwaarden die bij het nemen van een nieuwe beslissing moeten worden nageleefd. Dat injunctierecht van de Raad kan in beginsel niet zo ruim worden opgevat dat hij de strekking en de dragende motieven van een nieuwe beslissing kan voorschrijven.

De Raad kan de inhoudelijke beoordeling dan ook niet overdoen – of “hervormen”, zoals verzoekster het stelt – als ware hij zelf een interne beroepsinstantie.

De Raad begrijpt het beroep als een vraag tot vernietiging van de bestreden beslissing. In dat opzicht is het beroep ontvankelijk.

VI. Voorafgaande opmerking wat de rechtspleging betreft

A. De inventaris

De Raad attendeert partijen op de procedurevoorschriften van de Codex Hoger Onderwijs.

Artikel II.295, §2 van deze Codex schrijft voor dat de verzoekende partij haar overtuigingsstukken bundelt en op een inventaris inschrijft.

Het beroep van verzoekster, dat vergezeld gaat van 19 bijlagen, is niet van een inventaris voorzien. Het verstaat zich moeilijk met de korte termijn waarbinnen de Raad uitspraak moet doen dat verzoekster het aan de Raad overlaat om in een omvangrijk stukkenbundel te gaan grasduinen naar de stukken waarop zij zich beroept.

Ten aanzien van verwerende partij kan worden opgemerkt dat artikel II.298, §1 van de Codex Hoger Onderwijs voorschrijft dat ook het administratief dossier van een inventaris moet worden voorzien.

Dat voorschrift wordt, minstens naar de geest, niet nageleefd wanneer de inventarisatie van het administratief ‘stuk 2’ de verzameling van alle – verder niet geïnventariseerde – stukken omvat die de verzoekende partij in de interne procedure heeft aangewend.

B. De ontvankelijkheid van stukken

De Raad onderzoekt, desnoods ambtshalve, de ontvankelijkheid van de door partijen aangewende stukken.

Standpunt van partijen

In haar antwoordnota doet verwerende partij gelden dat de stukken 3 tot en met 16 (met uitzondering van stuk 12) van verzoekende partij niet bij de beoordeling kunnen worden betrokken omdat zij dateren van januari 2022 – en dus ruim ná het behalen van verzoeksters studiebewijs.

Verzoekster repliceert in haar antwoordnota dat de kwestieuze stukken afkomstig zijn van de website van de universiteit en dat verzoekster geen mogelijkheid heeft om de inhoud van de door haar destijds gevolgde vakken te bekomen. Verzoekster verwijst ook naar de regels inzake de bewijslast bij het niet erkennen van buitenlandse diploma's.

Beoordeling

Op grond van artikel II.294, §2, *in fine* van de Codex Hoger Onderwijs kan een verzoekende partij in de procedure voor de Raad geen nieuwe bezwaren aanvoeren, tenzij de grondslag ervan pas tijdens of na afhandeling van de interne beroepsprocedure aan het licht is gekomen, tenzij het bezwaar betrekking heeft op de wijze waarop het intern beroep werd behandeld of tenzij het bezwaar raakt aan de openbare orde.

De Raad is van oordeel dat deze bepaling ook van toepassing is op de beroepen bedoeld in artikel I.3, 69° h) van de Codex Hoger Onderwijs met betrekking tot beslissingen inzake de gelijkwaardigheid van een buitenlands diploma, alleszins – bij gebreke aan een georganiseerd intern beroep – wat de door de verzoekende partij gehanteerde stukken betreft.

Het mag als vaste rechtspraak van de Raad worden beschouwd dat het voormelde decretale voorschrift *mutatis mutandis* ook van toepassing is op de overtuigingsstukken die een verzoekende partij aanwendt. Ook die moeten dus, in beginsel, aan de interne beroepsinstantie – te dezen: NARIC als bevoegde administratieve overheid – zijn voorgelegd en kunnen, behoudens uitzonderlijke omstandigheden, niet in de procedure voor de Raad voor het eerst worden aangevoerd. Aan NARIC kan immers geen onredelijk handelen of miskennen van de motiveringsplicht worden verweten, wanneer dat verwijt steunt op stukken en argumenten die de NARIC niet kon kennen.

De rechtspraak van de Raad moet tevens worden gezien in het licht van artikel II.291, tweede lid van de Codex Hoger Onderwijs, dat uitdrukkelijk bepaalt dat het de Raad bij de beoordeling van een voor hem gebracht beroep niet toevalt om zijn appreciatie betreffende de waarde van de verzoekende partij – lees: de beoordeling ten gronde – in de plaats te stellen van deze van de verwerende partij en haar organen. Als annulatierechter beschikt de Raad, wat de beginselen van behoorlijk bestuur betreft, slechts over een marginaal toetsingsrecht.

Het viel derhalve aan verzoekster toe om alle dienstige stukken mee te delen in de aanvraagprocedure bij NARIC, en indien zij meende na kennisname van de bestreden beslissing over nieuwe stukken te kunnen beschikken die haar aanvraag nader konden onderbouwen, dan had zij een verzoek tot herziening kunnen indienen, zoals uitdrukkelijk op de bestreden beslissing is meegedeeld.

Zonder dat zij raken aan de openbare orde en zonder overtuigende verantwoording waarom deze stukken niet bij het oorspronkelijk verzoek bij NARIC konden worden betrokken, legt verzoekster in de procedure voor de Raad voor het eerst verschillende ‘curriculum forms’ van de Florence Nightingale Faculty of Nursing neer (gedateerd op 1 juni 2022) waaruit de inhoud moet blijken van de opleidingsonderdelen die zij bij het behalen van haar diploma in 2004 heeft gevolgd.

Aangezien het volgens de verklaringen van verzoekster gaat om stukken die zij vrij op de website van de betrokken universiteit kon raadplegen, ziet de Raad niet in – en verklaart verzoekster ook niet – waarom zij die stukken, desgevallend deze betrekking hebbend op het vorig academiejaar, niet aan NARIC heeft voorgelegd.

De stukken 3 tot en met 16 (met uitzondering van stuk 12) van verzoekende partij moeten als nieuw worden beschouwd en komen in het licht van de voormelde overwegingen te laat om nog op ontvankelijke wijze bij het debat te worden betrokken.

Ofschoon het niet aan de Raad toevalt om verzoekster van advies te dienen, kan worden aangestipt dat de termijn van zes maanden na de kennisgeving van de bestreden beslissing om een verzoek tot herziening met aanwending van aanvullende stukken, nog niet is verstreken.

VII. Onderzoek van de middelen

Eerste middel

Verzoekende partij steunt een eerste middel op een schending van de materiële motiveringsplicht.

Standpunt van partijen

Verzoekster verwijst naar artikel 4 van de ‘Statutory Regulation on Determination of Minimum Educational Criteria for Educational Programmes in Medicine, Nursing, Midwifery, Dentistry, Veterinary, Pharmacy and Architecture’ en de daarin vervatte verplichte onderwerpen voor verpleegkundeprogramma’s.

Het motief dat in de door verzoekster gevolgde opleiding de aspecten ‘Beroepsontwikkeling en wetenschappelijk onderzoek’, ‘Innoveren en inventief handelen’, ‘Verlenen van zorg op maat geneeskunde/heelkunde: verpleegkundig redeneren’ en ‘Functioneren binnen een team’ niet of onvoldoende aan bod kwamen, is volgens verzoekster in strijd met de stukken die de inhoud van de door haar gevolgde opleiding uiteenzetten. Verzoekster verwijst ter zake concreet naar haar stukken 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 12 en 16.

Wat de ontbrekende of onvoldoende leerresultaten betreft, stelt verzoekster zonder nadere duiding dat de verworven vaardigheden wel degelijk blijken uit haar stukken 7 tot en met 16.

Verwerende partij repliceert in haar antwoordnota:

“Artikel 3 van het Besluit van de Vlaamse Regering betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs d.d. 14 juni 2013 stelt als volgt:

“De erkenningsautoriteit erkent elk buitenlands studiebewijs als volledig gelijkwaardig met een Vlaams hoger onderwijsdiploma tenzij er een substantieel verschil is.”

Dit substantieel verschil kan overeenkomstig artikel 5 van hetzelfde Besluit slechts betrekking hebben op vier elementen:

- het niveau van het buitenlands studiebewijs (i),
- de leerresultaten (ii),
- de studieomvang (iii) en
- de kwaliteit van de opleiding leidende tot het buitenlands studiebewijs (iv).

Bij het onderzoek naar de leerresultaten (ii) kijkt NARIC-Vlaanderen naar de inhoud van het opleidingsprogramma of van de essentiële opleidingsonderdelen. Aangezien het diploma van verzoekster niet behaald werd binnen de Europese Hoger Onderwijsruimte kon er geen vergelijking gebeuren op basis van de leerresultaten en werden de essentiële opleidingsonderdelen vergeleken.

Een aantal essentiële opleidingsonderdelen komen onvoldoende aan bod in de opleiding van verzoekster. Dit werd voldoende gemotiveerd in de beslissing d.d. 23.12.2021 op basis van de ontbrekende domeinspecifieke leerresultaten.

In het verzoekschrift tracht verzoekster aan te tonen dat de inhoud van de verschillende opleidingsonderdelen wel degelijk overeenkomt met deze uit de Vlaamse opleiding.

Echter is het bij de beoordeling van belang te begrijpen hoe een dossier door NARIC-Vlaanderen beoordeeld wordt. Het is namelijk in de eerste plaats aan verzoekster om alle beschikbare informatie bij te brengen zodanig dat het onderzoek correct kan verlopen.

Verzoekster was in staat om een heel aantal documenten bij te brengen, waaronder het diploma, het diplomasupplement en het officiële studieprogramma. Op die manier heeft zij een duidelijk beeld kunnen scheppen van de gevolgde opleidingsonderdelen en de inhoud van de verschillende opleidingsonderdelen. Daarnaast vulde zij de fiche gezondheidszorg in van NARIC-Vlaanderen waarin zij officieel het aantal uren theoretisch onderwijs, praktijk en klinisch onderwijs kon meedelen.

Al deze gegevens werden overgemaakt aan een commissie gespecialiseerd in de Vlaamse opleidingen in de verpleegkunde.

Omdat er onduidelijkheid was over het gevolgde studieprogramma en de stages, werd een verkennend gesprek georganiseerd conform artikel 14 van het Besluit van de Vlaamse Regering betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs d.d. 14 juni 2013.

De aanvrager leverde voorafgaand aan het gesprek nog bijkomende informatie aan. Tijdens dit verkennend gesprek werd verzoekster ondervraagd over alle

opleidingsonderdelen die mogelijks niet voldoende aan bod kwamen in de opleiding van verzoekster. Zij heeft de tekorten niet kunnen weerleggen.

Verzoekster heeft met andere woorden alle mogelijke pistes bewandeld om zoveel mogelijk informatie te verschaffen inzake haar opleiding. Dit heeft geleid tot een gedetailleerd advies vanwege de commissie gezondheidszorg met vermelding van de ontbrekende elementen.

In het verzoekschrift tracht verzoekster aan te tonen dat zij wel de ontbrekende domeinspecifieke leerresultaten heeft behaald. Zij verwijst hiervoor naar stukken die dateren van januari 2022. Aangezien verzoekster haar diploma behaald heeft in 2003 kan geen rekening gehouden worden met de gevoegde stukken 3-4-5-6-7-8-9-10-11-13-14-15-16. Dit toont immers allerm minst aan dat het opleidingsonderdeel destijds dezelfde inhoud had. Bovendien werd de inhoud van deze vakken ruimschoots behandeld tijdens het verkennend gesprek.

Er ligt dan ook geen enkel element voor die aantoont [dat] de beslissing van NARIC-Vlaanderen op dit punt weerlegt.”

In haar wederantwoordnota herhaalt verzoekster dat de bewijslast inzake het ‘substantieel verschil’ bij verwerende partij ligt.

Zij stelt dat niet elk verschil in een opleiding als ‘substantieel’ moet worden beschouwd en dat uit de voorliggende stukken blijkt dat er voldoende overeenstemming is wat de aard en de omvang van de gevolgde opleidingsonderdelen betreft.

Beoordeling

De Raad heeft bovenstaand geoordeeld dat de stukken 3 tot en met 16 (met uitzondering van stuk 12) van verzoekende partij niet bij de beoordeling kunnen worden betrokken.

De bestreden beslissing kan bijgevolg niet worden vernietigd omwille van een schending van de materiële motiveringsplicht of enig ander beginsel van behoorlijk bestuur, voor zover die beweerde schending steunt op de voormelde stukken.

De Raad stelt vast dat verzoeksters eerste middel uitsluitend op deze stukken steunt, zodat het niet kan worden aangenomen.

Verzoekster toont niet aan dat de motieven van de bestreden beslissing steunen op een onbehoorlijke feitenvinding of in tegenspraak zijn met de stukken waarop NARIC bij het nemen van de beslissing acht moest slaan.

Het eerste middel wordt verworpen.

Tweede middel

Verzoekster beroept zich in een tweede middel op de materiële motiveringsplicht.

Standpunt van partijen

Onder de titel ‘andere middelen van beroep’ zet verzoekster uiteen dat zij in 2003 is afgestudeerd en dat het kwalificatiekader in 2005 is opgesteld, zodat haar resultatenlijst niet volledig met het ECTS-systeem overeenstemt.

Zij stelt geen deskundige ter zake te zijn en een beperkte kennis van het Nederlands te hebben, en dat de informatie die zij bij haar oorspronkelijke aanvraag heeft verstrekt omtrent de studiepunten, ECTS-tegoeden en werk- en praktijkturen bijgevolg “niet precies haar werkelijke studie- (theorie) en praktijk-/stage-uren” weerspiegelen. Verzoekster stelt dat zij in het beroep bij de Raad dit soort vaagheden heeft opgehelderd.

Voor die opheldering verwijst verzoekster naar haar stukken 2, 17 en 18.

In haar antwoordnota repliceert verwerende partij:

“Verzoekster betwist de studieomvang van de opleiding.

Het transcript dat door verzoekster werd gevoegd en hetgeen een officieel document uitmaakt, maakt melding van slechts 2926 uren opleiding met inbegrip van de niet-verpleegkundige vakken.

Tijdens *het verkennend gesprek* werd ook uitvoerig geïnformeerd naar de studieomvang van de opleiding van verzoekster. Hieruit blijkt dat verzoekster het volgende aantal uren heeft gevolgd:

- 1260 uren relevant theoretisch onderwijs, hierbij werd geen rekening gehouden met taalvakken, geschiedenis, sport, informatica en muzikale opvoeding

– 1316 uren klinisch onderwijs

De Richtlijn 2005/36/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 september 2005 legt binnen Europa de minimumnormen op waaraan de opleidingen met oog op de gereglementeerde beroepen moeten voldoen. Ook de Vlaamse opleiding voldoet aan deze minimumnormen.

Artikel 31.3 van deze Richtlijn 2005/36/EG stelt dat de opleiding tot verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger *ten minste drie studie jaren of 4600 uur theoretisch en klinisch onderwijs* bedraagt. Hierbij bedraagt de duur van het theoretisch onderwijs ten minste een derde (1533 uren) en die van het klinisch onderwijs ten minste de helft (2300 uren) van de minimumduur van de opleiding.

In de opleiding van verzoekster is m.a.w. een totaal tekort van 2024 uren met een tekort van minimaal 273 uren theoretisch onderwijs en 984 uren klinisch onderwijs. De aanwezige werkervaring kan een dergelijk tekort niet compenseren.

Verzoekster slaagt er niet in aannemelijk te maken dat zij het vereiste aantal uren heeft gevolgd.

In het verzoekschrift wordt melding gemaakt van ECTS doch NARIC-Vlaanderen zal nooit aan een aanvrager vragen om ECTS bij te brengen of om te rekenen. Er wordt steeds met uren gewerkt. De berekening die verzoekster maakt is minstens vreemd te noemen, aangezien het aantal lesuren vermeld staan op de bijlage 2 waarnaar verwezen wordt. Hoe verzoekster omgerekend aan 5150 uren komt is een raadsel.

NARIC-Vlaanderen ziet op basis van de argumenten van verzoekster geen reden om haar beslissing te herzien. Zij meent ook dat de beslissing volledig rechtsgeldig tot stand is gekomen en dient te worden bevestigd.”

In haar wederantwoordnota handhaaft verzoekster haar argumentatie omtrent dit middel.

Beoordeling

De Raad stipt vooreerst aan dat verzoekster in de uiteenzetting van dit middel in haar verzoekschrift een omvangrijke tekst van drie paragrafen in het Turks opneemt, die – voortgaande op de titel waaronder hij wordt aangehaald – betrekking heeft op ‘toegepaste cursussen/klinische toepassingen & zomerstage”.

Deze tekst gaat niet vergezeld van een vertaling.

De procedure voor de Raad verloopt in het Nederlands. Het zal de Raad niet ten kwade worden geduid dat hij, niettegenstaande welwillende inspanningen om anderstalige stukken te begrijpen, het Turks ruim onvoldoende machtig is om wat dan ook uit deze tekst te kunnen afleiden.

In dat opzicht is het middel onontvankelijk.

Verder stelt de Raad aan de hand van het neergelegde administratief dossier – waarvan de inhoud door verzoekster niet wordt betwist – vast dat ook de stukken 17 en 18 die verzoekster hanteert en waaruit de omvang van het aantal gepresteerde uren moet blijken, in de administratieve procedure bij NARIC niet zijn meegedeeld.

Om de redenen die hierboven reeds zijn uiteengezet, kunnen dergelijke nieuwe stukken niet op ontvankelijke wijze voor het eerst in de procedure voor de Raad in het debat worden gebracht.

Uit de uiteenzetting van het middel blijkt ook dat verzoekster zich vergist wat de bevoegdheden van de Raad en de finaliteit van huidig beroep betreft.

Voor zover immers verzoekster uitdrukkelijk erkent dat zij bij haar aanvraag bij NARIC onvoldoende concrete bewijsstukken heeft voorgelegd en zij de daaraan verbonden vaagheden “in dit beroep [heeft] opgehelderd”, stuurt verzoekster aan op een nieuwe beoordeling ten gronde door de Raad, wat zoals bovenstaand reeds is gebleken niet tot de opdracht, noch de bevoegdheid van de Raad behoort.

De stukken waarop de Raad wel vermag acht te slaan, tonen niet aan dat het middel gegrond is.

Het middel is, in zoverre ontvankelijk, ongegrond.

Derde middel

In een derde middel beroept verzoekster zich op haar status van asielzoeker.

Standpunt van partijen

Verzoekster zet haar middel als volgt uiteen:

“Krachtens Art. VII van het Verdrag zal elke Partij alle haalbare en redelijke stappen ondernemen binnen het kader van haar onderwijsstelsel en in overeenstemming met haar grondwettelijke, wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen, om procedures te ontwikkelen die erop gericht zijn eerlijk en snel te beoordelen of vluchtelingen voldoen aan de relevante vereisten voor tewerkstelling, zelfs in gevallen waarin de in een van de Partijen verkregen kwalificaties niet door middel van schriftelijke bewijzen kunnen worden aangetoond.

Verzoekster heeft Turkije moeten ontvluchten wegens systematische schendingen van de mensenrechten en het dreigende gevaar van willekeurige detentie waaraan zij zou worden blootgesteld. In Turkije loopt men sinds 2016 het risico te worden ontslagen of zelfs te worden gedetineerd wanneer men een gezamenlijke publicatie schrijft met iemand die in de ogen van het regime een "ongunstig" persoon is. Verzoekster heeft zich dus tijdens haar vlucht uit Turkije ontdaan van al het materiaal dat andere onschuldige mensen in gevaar zou kunnen brengen.

Zij zou meer bewijsstukken kunnen overleggen die haar kwalificaties aantonen, maar zij beschikt niet langer over al deze bewijsstukken, waaronder academische publicaties, stagecertificaten, waarmee zij haar aanvraag kan ondersteunen. Het doel van artikel VII van het Verdrag is vluchtelingen in een dergelijke nadelige situatie te beschermen. Wij menen dat dit artikel over het hoofd is gezien bij het nemen van de beslissing waartegen wij in beroep gaan.”

Met betrekking tot dit middel repliceert verwerende partij in haar antwoordnota het volgende:

“Verzoekster verwijst naar haar status als asielzoeker. Het is echter onduidelijk wat zij hiermee wenst te bekomen. Van bij aanvang werd haar bijzondere situatie gerespecteerd. Zo kreeg zij een vrijstelling van betaling omwille van haar status als vluchteling.

Daarnaast werd op geen enkel moment in het onderzoek gevraagd om officiële documenten bij te brengen indien deze niet in haar bezit waren. Op die manier werd zij niet in gevaar gebracht.

Tot slot werd zij uitgenodigd op een verkennend gesprek teneinde de eventuele lacunes toe te lichten. Dit gesprek dient net om tegemoet te komen aan het feit dat een persoon geen bijkomende bewijsstukken kan bijbrengen ingevolge de moeilijke relatie met het land van oorsprong.

NARIC-Vlaanderen meent dan ook alle nodige stappen te hebben gezet om de procedure toegankelijk te maken en een eerlijke beoordeling van de aanvraag te bewerkstelligen in het geval van verzoekster.”

Beoordeling

Het betoog van verwerende partij moet worden bijgevalen.

NARIC heeft bij de totstandkoming van de bestreden beslissing acht geslagen op alle relevante informatie die toen door verzoekster werd aangevoerd – wat als dusdanig door verzoekster ook niet wordt tegengesproken – met inbegrip van de mondelinge aanvullende toelichting door verzoekster.

Aan de hand van dit middel toont verzoekster ook niet aan dat de motieven van de bestreden beslissing op grond waarvan de specifieke gelijkwaardigheid met de Vlaamse graden ‘Bachelor in de Verpleegkunde’ en ‘Gegradueerde verpleegkunde HBO-5’ wordt geweigerd, feitelijk onjuist zouden zijn. Die beslissing blijkt bovendien niet het gevolg van het ontbreken van stukken, maar wel van een inhoudelijke beoordeling van de stukken die wél voorliggen.

Het derde middel is ongegrond.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 14 maart 2022, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
Jan Geens	bestuursrechter – bijzitter

bijgestaan door

Gilles Fourneau	secretaris
-----------------	------------

De secretaris

De voorzitter

Gilles Fourneau

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november

2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 7.286 van 14 maart 2022 in de zaak 2022/0037

In zake: Aişe Nur DÜNDAR
                  bijgestaan en vertegenwoordigd door
                  advocaat Hans Valkenborg
                  kantoor houdend te 3500 Hasselt
                  Rozenstraat 50

tegen:

VLAAMSE GEMEENSCHAP
vertegenwoordigd door NARIC-Vlaanderen
met zetel te 1210 Brussel
Koning Albert II-laan 15
alwaar woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 21 januari 2021, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van NARIC-Vlaanderen van 23 december 2021 waarbij het buitenlands studiebewijs van verzoekster gelijkwaardig wordt verklaard met de Vlaamse graad van ‘Bachelor of science in de Tandheelkunde’ en niet volledig gelijkwaardig wordt verklaard met de Vlaamse graad van ‘Master of science in de Tandheelkunde’, noch met de Vlaamse graad van ‘master’.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 14 maart 2022.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Ruben Jans, die *loco* advocaat Hans Valkenborg verschijnt voor verzoekende partij, en mevrouw Gaia Pellegrims, die verschijnt voor verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoekster is houder van een buitenlands studiebewijs, met name een ‘Master’s degree – dentistry’, uitgereikt op 15 augustus 2013 door Ege University te Turkije.

Verzoekster dient bij NARIC-Vlaanderen een aanvraag in tot gelijkwaardigheidsverklaring van dit buitenlands studiebewijs met een Vlaamse graad.

Op 23 december 2021 beslist NARIC-Vlaanderen dat een gelijkwaardigheid met de Vlaamse graad van ‘Master of science in de Tandheelkunde’ niet mogelijk is en dat ook een gelijkwaardigheid met de Vlaamse graad van ‘master’ niet kan worden toegekend.

Verzoeksters studiebewijs wordt gelijkwaardig verklaard met de Vlaamse graad van ‘Bachelor of science in de Tandheelkunde’. Deze beslissing is gemotiveerd als volgt:

“[...]

Motivering

De voorwaarden om als gelijkwaardig erkend te worden met de Vlaamse graad van ‘Bachelor of science in de Tandheelkunde’ zijn vervuld.

De voorwaarden om als gelijkwaardig erkend te worden met de andere Vlaamse diploma’s zijn niet vervuld omdat:

- de kwaliteit van uw masterproef onvoldoende is.

Toelichting

Gelijkwaardigheid met de Vlaamse graad van ‘Master of Science in de tandheelkunde’ is niet mogelijk, omdat:

De masterproef niet voldoet. Om in Vlaanderen een masterdiploma te behalen moet de opleiding afgesloten worden met een masterproef.

Uw scriptie met de titel ‘Infectious childhood diseases and mouth symptoms’ voldoet niet aan de vereisten van een masterproef in Vlaanderen en aan de vereisten van evidence-based dentistry. De scriptie bevat geen onderzoekshypothese en geen eigen onderzoek. Er worden geen data verzameld of geanalyseerd, het gaat over een overzicht van diverse aandoeningen. De literatuur voldoet niet – het werk is vooral gebaseerd op boeken (vaak verouderd – meest recente datum is 2005) en niet op wetenschappelijke artikels. De scriptie toont de onderzoekscompetenties op Vlaams masterniveau niet aan. Er zijn ook geen andere elementen in het dossier die deze onderzoekscompetenties aantonen.

(element ‘kwaliteit’: art 4 en 5 van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs: art. II.58 §6 van het besluit van de

Vlaamse Regering tot codificatie van de decretale bepalingen betreffende het hoger onderwijs van 11 oktober 2013).

Gelijkwaardigheid met de Vlaamse graad van ‘Master’ is niet mogelijk, omdat:

De masterproef niet voldoet. Om in Vlaanderen een masterdiploma te behalen, moet de masteropleiding afgesloten worden met een masterproef.

Uw scriptie met de titel ‘Infectious childhood diseases and mouth symptoms’ voldoet niet aan de vereisten van een masterproef in Vlaanderen en aan de vereisten van evidence-based dentistry. De scriptie bevat geen onderzoekshypothese en geen eigen onderzoek. Er worden geen data verzameld of geanalyseerd, het gaat over een overzicht van diverse aandoeningen. De literatuur voldoet niet - het werk is vooral gebaseerd op boeken (vaak verouderd - meest recente datum is 2005) en niet op wetenschappelijke artikels. De scriptie toont de onderzoekscompetenties op Vlaams masterniveau niet aan. Er zijn ook geen andere elementen in het dossier die deze onderzoekscompetenties aantonen.

(niveaudeSCRIPTORelementen ‘Kennis en vaardigheden’ binnen de niveaudeSCRIPTOR op VKS-niveau 7 complexe nieuwe vaardigheden toepassen, gelieerd aan zelfstandig, gestandaardiseerd onderzoek, art. 6 van het Decreet betreffende de kwalificatiestructuur van 30 april 2009, art. 9 van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs: art. II.58 § 6 van het besluit van de Vlaamse Regering tot codificatie van de decretale bepalingen betreffende het hoger onderwijs van 11 oktober 2013).”

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid - voorwerp

Met een e-mail van 23 februari 2022 deelt verwerende partij mee dat verzoeksters beroep blijkbaar derwijze moet worden begrepen dat zij aan de hand van bijkomende informatie en stukken een herziening van de bestreden beslissing verlangt, en dat verwerende partij daarom de bestreden beslissing intrekt zodat het onderzoek van de aanvraag kan worden hernomen middels een interne herzieningsprocedure.

Verzoekster is met een e-mail van dezelfde datum van deze beslissing in kennis gesteld.

Door deze intrekking, die door verzoekster niet wordt tegengesproken, is het beroep zonder voorwerp.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 14 maart 2022, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
Jan Geens	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Gilles Fourneau	secretaris

De secretaris

De voorzitter

Gilles Fourneau

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïntinventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Zitting van 27 juli 2022

Arrest nr. 7.806 van 27 juli 2022 in de zaak 2022/0145

In zake: Bariş DÜNDAR
                  woonplaats kiezend te 3740 Bilzen
                  Hoogstraat 38

tegen:

VLAAMSE GEMEENSCHAP
vertegenwoordigd door NARIC-Vlaanderen
met zetel te 1210 Brussel
Koning Albert II-laan 15
alwaar woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 15 april 2022, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van NARIC-Vlaanderen van 21 december 2021 waarbij het buitenlands studiebewijs van verzoeker niet gelijkwaardig wordt verklaard met de Vlaamse graad van ‘doctor in de industriële wetenschappen: elektrotechniek’ en de beslissing van NARIC-Vlaanderen van 24 maart 2022 waarbij het verzoek tot herziening van deze beslissing wordt verworpen.

II. Verloop van de rechtspleging

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 27 juli 2022.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Mevrouw Gaia Pellegrims, die verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

III. Feiten

Verzoeker is houder van een buitenlands studiebewijs, met name een ‘Doctorate diploma – Doctor of philosophy – electrical and electronics engineering’, uitgereikt door de Ege Universiteit (Turkije)

Verzoeker dient bij NARIC-Vlaanderen een aanvraag in tot specifieke gelijkwaardigheid van dit buitenlands studiebewijs met de Vlaamse graad van ‘doctor in de industriële wetenschappen: elektrotechniek’.

Op 21 december 2021 beslist NARIC-Vlaanderen om deze aanvraag te weigeren. Geoordeeld wordt – samengevat – dat de door verzoeker verdedigde doctoraatsscriptie niet voldoet aan de voorwaarden voor een Vlaamse doctoraatsproef, met name het leveren van een vernieuwende bijdrage aan de kennis binnen het vakgebied.

Dit is de eerste bestreden beslissing.

Na kennisname van deze beslissing dient verzoeker een vraag tot herziening in.

Met een brief van 24 maart 2022 wordt aan verzoeker meegedeeld dat de door hem bijgebrachte documenten de motieven van de initiële beslissing niet weerleggen, zodat er geen objectieve redenen zijn die een nieuw onderzoek van het dossier rechtvaardigen.

Dit is de tweede bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid - voorwerp

Met een e-mail van 20 juli 2022 deelt verwerende partij aan verzoeker en aan de Raad mee dat de bestreden beslissingen werden ingetrokken en dat een nieuwe beslissing zal worden genomen.

Verzoeker betwist de intrekking niet en verzet zich er niet tegen. De Raad ziet daartoe evenmin aanleiding.

Het beroep is zonder voorwerp en derhalve niet ontvankelijk.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 27 juli 2022, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Marleen Verreth	bestuursrechter – bijzitter
Sigrid Pauwels	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Melissa Thijs	eerste secretaris

De secretaris

De voorzitter

Melissa Thijs

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 7.807 van 27 juli 2022 in de zaak 2022/0177

In zake: Miroslav GJORGJEVSKI
                    woonplaats kiezend te 1200 Tetovo (Noord-Macedonië)
                    Straat 145 4/12

tegen:

VLAAMSE GEMEENSCHAP
vertegenwoordigd door NARIC-Vlaanderen
met zetel te 1210 Brussel
Koning Albert II-laan 15
alwaar woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 14 mei 2022, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van NARIC-Vlaanderen van 21 april 2022 waarbij het buitenlands studiebewijs van verzoeker gelijkwaardig wordt verklaard met de Vlaamse graad van ‘Bachelor of science in de tandheelkunde’ (studiegebied tandheelkunde), en niet gelijkwaardig wordt verklaard met de Vlaamse graad van ‘Master of science in de tandheelkunde’.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 27 juli 2022.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Mevrouw Gaia Pellegrims, die verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

III. Feiten

Verzoeker is houder van een buitenlands studiebewijs, met name van ‘gediplomeerde dokter in de tandheelkunde’ uitgereikt op 22 december 2015 door de universiteit ‘Sv. Kiril i Metodij’ te Skopje (Republiek Noord-Macedonië).

Op 13 mei 2019 dient verzoeker bij NARIC-Vlaanderen een aanvraag in tot specifieke gelijkwaardigheid van dit buitenlands studiebewijs met een Vlaamse graad.

Op 14 januari 2020 beslist NARIC-Vlaanderen dat een gelijkwaardigheid met de Vlaamse graad van ‘Master of Science in de Tandheelkunde’ niet mogelijk is omdat het “essentiële opleidingsonderdeel gerodontologie ontbreekt of onvoldoende aan bod komt in de buitenlandse opleiding” en omdat er onvoldoende zicht is op de (pre)klinische vaardigheden.

Verzoeker wordt de mogelijkheid geboden om deel te nemen aan een examen om aan te tonen dat zijn (pre)klinische vaardigheden “voldoende zijn om de gelijkwaardigheid te verlenen met (minstens) het Vlaamse diploma van bachelor in de tandheelkunde”.

Voor zover de Raad uit de voorliggende stukken kan opmaken, heeft deze beslissing niet het voorwerp uitgemaakt van een verzoek tot herziening of tot heroverweging, noch van een beroep bij de Raad.

In september 2021 neemt verzoeker deel aan het examen Tandheelkunde aan de Universiteit Gent.

Op 22 oktober 2021 neemt NARIC-Vlaanderen een beslissing die ertoe strekt dat het buitenlands studiebewijs van verzoeker wél gelijkwaardig wordt verklaard met het niveau van bachelor, en niet gelijkwaardig wordt verklaard met de Vlaamse graad van ‘Master of Science in de tandheelkunde’, noch met de graad van master, nog met de graad van ‘Bachelor of Science in de tandheelkunde’.

Tegen deze beslissing stelt verzoeker op 30 oktober 2021 een beroep in bij de Raad.

Bij arrest nr. 7.219 van 8 februari 2022 vernietigt de Raad de beslissing van 22 oktober 2021, op grond van een schending van de formelemotiveringsplicht en van de

materiële motiveringsplicht, gerelateerd aan de beoordeling van het door verzoeker afgelegde praktijkexamen.

Op 24 maart 2022 legt verzoeker opnieuw een examen tandheelkunde af. Hij bekomt daarbij een resultaat van 44% en zijn vaardigheden worden voldoende geacht voor het bachelorniveau, maar niet voor het masterniveau.

Hierop neemt NARIC-Vlaanderen op 21 april 2022 de volgende beslissing:

“[...]”

U heeft op 24 maart 2022 deelgenomen aan het examen klinische vaardigheden tandheelkunde. Op basis van de resultaten heeft NARIC-Vlaanderen een nieuwe beslissing genomen over uw studiebewijs.

NARIC-Vlaanderen erkent uw studiebewijs “Diploma voor het behalen van de eerste cyclus van de studie van tandheelkunde - gediplomeerd dokter in de tandheelkunde” uit Macedonië als specifiek gelijkwaardig met de Vlaamse graad van “Bachelor of Science in de tandheelkunde” (studiegebied tandheelkunde).

We kunnen uw studiebewijs niet gelijkwaardig erkennen met:

- de Vlaamse graad van “Master of Science in de tandheelkunde”

Motivering

De voorwaarden om als gelijkwaardig erkend te worden met de Vlaamse graad van “Bachelor of Science in de tandheelkunde” zijn vervuld.

De voorwaarden om als gelijkwaardig erkend te worden met de andere Vlaamse diploma's zijn niet vervuld, omdat:

- er essentiële opleidingsonderdelen ontbreken
- u geen masterproef schreef
- de resultaten van het examen tandheelkunde onvoldoende zijn

Toelichting

Gelijkwaardigheid met de Vlaamse graad van “Master of Science in de tandheelkunde” is niet mogelijk, omdat:

Het essentiële opleidingsonderdeel gerodontologie ontbreekt of komt onvoldoende aan bod in de buitenlandse opleiding.

Op basis van uw dossier kon het in het buitenland behaalde studiebewijs niet specifiek gelijkwaardig verklaard worden met de Vlaamse graad van Master in de Tandheelkunde, noch met de Vlaamse graad van Bachelor in de Tandheelkunde. Het dossier bood onvoldoende zicht op de mate waarin de (pre)klinische vaardigheden vergelijkbaar zijn met deze in de Vlaamse bachelor (en master)opleiding.

Op 24 maart 2022 nam u daarop deel aan het examen tandheelkunde. Het gaat om een examen waarin gepeild werd naar het behalen van de klinische en préklinische vaardigheden die gelden als de leerresultaten (eindcompetenties) van de Vlaamse opleiding Master/Bachelor of Science in de Tandheelkunde. Het examen werd georganiseerd door NARIC-Vlaanderen in samenwerking met de faculteiten tandheelkunde van de KU Leuven en de UGent. Basisvaardigheden uit de restauratieve en prothetische tandheelkunde, maar ook uit de endodontie en radiologie werden getest. De behaalde resultaten werden geëvalueerd door de KU Leuven.

Uit de door u afgelegde test blijkt dat de (pre)klinische vaardigheden onvoldoende zijn om als equivalent te beschouwen met het niveau dat vereist is aan het einde van de Vlaamse Masteropleiding in de tandheelkunde.

In het bijzonder behaalde u de hieronder genoteerde cijferresultaten. Per opdracht werd een beoordeling gegeven door twee professoren wiens naam afgekort werd door de letters EW en CV.

Het door u behaalde eindresultaat bedraagt 44,00%. De punten zijn telkens op 20.

[...]

Indien u alsnog meer informatie wenst over uw examenresultaten kan u per mail contact opnemen met commissiewerking tandheelkunde (naric.tandheelkunde@vlaanderen.be).

(element ‘leerresultaten’: art. 4 en 5 van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs. Aangezien het diploma niet behaald werd binnen de Europese Hoger Onderwijsruimte kan er geen vergelijking gebeuren op basis van de leerresultaten en werden de essentiële opleidingsonderdelen vergeleken).

De masterproef ontbreekt. Om in Vlaanderen een masterdiploma te behalen moet de opleiding afgesloten worden met een masterproef. Uit uw dossier blijkt niet dat u een masterproef geschreven heeft. Er zijn ook onvoldoende elementen in het dossier (papers, publicaties, ...) die het gebrek aan een masterproef zouden kunnen compenseren. (element ‘kwaliteit’: art. 4 en 5 van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs; art. II.58 §6 van het besluit van de Vlaamse Regering tot codificatie van de decretale bepalingen betreffende het hoger onderwijs van 11 oktober 2013).”

Dit is de thans bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

Verwerende partij betwist niet de ontvankelijkheid van het beroep.

De Raad ziet geen aanleiding tot ambtshalve opmerkingen.

Het beroep is ontvankelijk.

V. Onderzoek van de middelen

Enig middel

Verzoeker steunt een enig middel op het redelijkheidsbeginsel en het gelijkheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoeker zet in zijn verzoekschrift met betrekking tot de drie motieven van de bestreden beslissing het volgende uiteen:

“[...]

NARIC-Vlaanderen erkent mijn diploma als Bacheloropleiding Tandheelkunde (3 jaar), met andere woorden volledige niet-erkenning van 5-jarige studies Tandheelkunde om twee redenen:

- Geen masterscriptie hebben
- Het vak Gerodontologie

Ik verwijs naar artikel II.337 van de Codex Hoger Onderwijs, evenals naar artikel 9 (blz. 9-11, uit de uitspraak van de Raad van 8.02.2022). Zijn de studies van 5 jaar (10 semesters, 300 ECTS-credits, 70 examens) en een jaar stage (365 dagen, waarvoor collegegeld wordt gevraagd t.w.v. één studiejaar en waarvoor ik een scan van de stagekaart heb ingediend) niet voldoende bewijs ? Welk aanvullend bewijs is er nodig om 6 jaar studie te rechtvaardigen? Het Europese continent werkt met het Bologna-systeem, wat betekent dat het wordt gebruikt met dezelfde vorm van ECTS-credits, d.w.z. 60 ECTS na elk academiejaar, en bachelorstudies worden afgerond met 180 ECTS-credits (3 jaar). NARIC, beoordeelde mijn studie als bachelorstudies, voorbijgaand aan het feit dat ik een document had ingediend waarin duidelijk stond dat ik met 300 ECTS afstudeerde. Onder het Bologna-systeem zijn 300 ECTS-credits gelijk aan een masterdiploma. Ik wil ook vermelden dat er universiteiten in heel Europa zijn die kandidaten de mogelijkheid bieden om te kiezen tussen masterprogramma's die eindigen met of zonder een masterscriptie.

Wat betreft het vak Gerodontologie, ik was me niet bewust van de noodzaak ervan totdat ik een uitnodiging kreeg om het examen af te leggen. Toen ik vroeg of ik een aanvullend document moest indienen, kreeg ik geen antwoord. Het gaat om schriftelijke communicatie met [K.T.] waarvoor ik bewijs (scan) kan bijvoegen.

Ik heb informatie en ik weet dat NARIC in de periode 2017/2018 al een diploma van dezelfde faculteit in Skopje heeft erkend zonder de bovengenoemde punten (masterscriptie en het omstreden vak Gerontologie).

Voor het praktijkexamen heb ik de vorige keer geschreven en ik zal het nog een keer zeggen en ik zal benadrukken dat het niet relevant is, noch zal het gaan over de capaciteiten van een klinisch arts (om een klinisch arts te benadrukken). Je verliest punten voor te veel schrapen, te weinig schrapen, meer mesiale, etc. Volgens het rapport fungeert het als een meetkunde-examen, niet als een praktisch tandheelkundig examen. Situaties in de mond en in de dagelijkse praktijk zijn anders, in 90% van de gevallen wanneer patiënten met pijn komen, is de tand al vernietigd en kan die geometrische precisie (bijvoorbeeld meer mesiaal) niet worden waargenomen en uitgevoerd. De collega's waarmee ik op 24 maart 2022 het examen heb gedaan, zijn dezelfde collega's waarmee ik in september 2021 het examen heb gedaan, omdat niemand van ons het examen de eerste keer, en ook de tweede keer, had gehaald. Daarom kom ik tot de volgende vraag: wat zijn uw criteria voor het accepteren van tandartsen met een diploma uit een niet-EU-land? Ik vind het feit absurd dat tandartsen met vele jaren ervaring niet kunnen slagen voor een examen dat zaken omvat waar ze dagelijks mee te maken hebben, zeker niet in omstandigheden waarin niet alle benodigde materialen aanwezig zijn.

Volledige afwijzing en niet-erkenning van studies om de bovengenoemde redenen is absurd, vooral wanneer ze al diploma's van dezelfde faculteit hebben erkend. Het deel dat de instellingen als ontbrekend beschouwen, kan op verschillende manieren worden gecompenseerd (stage, vrijwilligerswerk, werken onder supervisie)."

In haar antwoordnota repliceert verwerende partij vooreerst, wat het opleidingsonderdeel 'gerodontologie' betreft, dat verzoeker niet betwist dat hij dit vak in zijn buitenlandse opleiding niet heeft gevolgd. Het is voor verwerende partij een 'substantieel verschil' zoals bedoeld in de artikelen 3 en 5 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs. Het gegeven dat verzoeker betreurt dat dit ene vak doorslaggevend is voor de negatieve beslissing, doet voor verwerende partij geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoeker

geen stukken voorlegt die relevante beroepservaring of andere relevante onderwijservaring aantonen, zodat het vastgestelde substantieel verschil niet kan worden gecompenseerd overeenkomstig artikel 7 van het voormelde besluit.

Met betrekking tot de masterproef wijst verwerende partij op artikel II.58, §6 van de Codex Hoger Onderwijs. Verzoeker, die niet betwist geen masterproef te hebben afgelegd, verwijst weliswaar naar een ander diploma dat in de periode 2017-2018 wél tot een voor de aanvrager positieve beslissing zou hebben geleid, maar verwerende partij stipt aan dat niet naar concrete

dossiers wordt verwezen en evenmin stukken worden bijgebracht die deze bewering kunnen staven.

Inzake het examen (pre)klinische vaardigheden stipt verwerende partij vooreerst aan dat zij na het voormelde arrest van de Raad heeft besloten om alle betrokkenen een nieuwe examenkans te bieden, en dat deze nieuwe kans voor verzoeker wel degelijk heeft geleid tot een – deels – positieve beslissing, namelijk een gelijkwaardigheid met het diploma van Bachelor of Science in de tandheelkunde. Het feit dat hij voor een tweede maal kon deelnemen aan het examen, heeft hierin volgens verwerende partij ongetwijfeld meegespeeld.

Daarnaast wijst verwerende partij erop dat de nieuwe beslissing uitvoerig werd gemotiveerd met foto's, beschrijvingen en cijfers per onderdeel van het examen. Verzoeker kan aldus uit de bestreden beslissing exact afleiden waarom hij geen specifieke gelijkwaardigheid met Master of Science in de tandheelkunde kon ontvangen, en aan de formelemotiveringsplicht en materiëlemotiveringsplicht is volgens verwerende partij alleszins voldaan.

Zij zet vervolgens uiteen dat het examen reglementair is verlopen. Verzoeker heeft de mogelijkheid gehad om bijkomende materialen te vragen, en er was bijstand in geval van onduidelijkheden of ICT-problemen. Verwerende partij is van oordeel dat het examen zeer mild wordt beoordeeld en er met verscheiden aspecten zoals ergonomie zelfs geen rekening wordt gehouden. Verwerende partij stipt ook aan dat verzoeker tijdens het examen de vrijheid heeft genomen om zelf foto's te nemen van de protheses en zijn resultaat, hoewel hij hiervoor voorafgaand geen toestemming had gevraagd. Omwille van de gevoeligheid van het dossier, zo stelt verwerende partij nog, werd hier niet ingegrepen doch enkel toezicht gehouden.

Betrokkene maakte verschillende fouten bij het uitvoeren van de verschillende opdrachten: zo werden buurtanden aangeboord bij de eerste opdracht, waar men een tand moest voorbereiden op het plaatsen van een kroon. Ook bij de vulling van tand 14, de tweede opdracht, werden beide buurtanden aangeboord. Desalniettemin werd verzoeker gunstig beoordeeld voor gelijkwaardigheid met de specifieke Bachelor of Science in de geneeskunde. Verwerende partij besluit dat verzoeker op geen enkel moment aantoonde dat het examen niet-reglementair verlopen is, en evenmin dat verwerende partij niet aan haar verplichtingen zou hebben voldaan.

Met betrekking tot de plaats van het examen in de beoordeling, stelt verwerende partij dat het argument van verzoeker dat de klinische capaciteiten van een tandarts niet kunnen worden

beoordeeld door een examen van slechts enkele uren, niet kan worden bijgetreden. Verwerende partij zet uiteen dat de beoordeling van de gelijkwaardigheid van een buitenlands diploma met de Vlaamse graad van Bachelor/Master of Science in de tandheelkunde steeds verloopt via een commissie met vertegenwoordigers van de Vlaamse opleidingen tandheelkunde aan de UGent en de KU Leuven. Die commissie kijkt na of de theoretische vakken van de buitenlandse opleiding vergelijkbaar zijn met deze uit de Vlaamse opleiding tandheelkunde, en onderzoekt de masterproef. Vervolgens onderzoekt de commissie of de vereiste (pre)klinische vaardigheden verworven zijn. Indien dit onvoldoende blijkt op grond van de aangebrachte documenten, worden de aanvragers uitgenodigd voor deelname aan het examen tandheelkunde waarbij de (pre)klinische vaardigheden worden getest. Dit was ook het geval bij verzoeker. Het examen tandheelkunde wordt georganiseerd conform artikel 14, §3 van het voormelde besluit van de Vlaamse regering.

Verwerende partij licht toe dat de (pre)klinische vaardigheden cruciaal zijn in de Vlaamse opleiding tandheelkunde, in het bijzonder met het oog op de patiëntveiligheid. Toekenning van een gelijkwaardigheid met de “Bachelor of Science in de tandheelkunde” leidt er immers toe dat de aanvrager zich kan inschrijven tot de masteropleiding in de tandheelkunde, waarbij hij/zij op patiënten zal mogen werken. Dit element onderstreept het belang van het examen tandheelkunde dat sedert 2018 wordt georganiseerd voor de aanvragers die op basis van hun dossier onvoldoende aantonen dat zij de vereiste (pre)klinische vaardigheden beheersen.

Dat het examen slechts enkele uren duurt, is volgens verwerende partij eigen aan de vorm van een examen, waarbij steekproefsgewijs gepeild wordt naar verschillende onderdelen van de opleiding tandheelkunde. De duur van een examen volstaat naar oordeel van verwerende partij echter niet als argument om te besluiten dat het geen waardevol instrument is om de vaardigheden van een aanvrager te testen en te beoordelen. Verwerende partij is integendeel van oordeel dat het examen tandheelkunde zoals het op heden wordt georganiseerd een goed, pertinent en betrouwbaar middel is om de (pre)klinische vaardigheden van de aanvragers te beoordelen. Zij stelt dat er geen argumenten worden aangevoerd die deze visie weerleggen.

Verzoeker handhaaft zijn kritiek in zijn wederantwoordnota.

Hij vraagt bovendien aan de Raad om “een verzoek in te dienen bij NARIC-Vlaanderen om een rapport [te krijgen] van alle goedgekeurde diploma’s van [de] Republiek [Noord-]Macedonië van vandaag tot 2017.” Verzoeker herhaalt ter zake dat hij over informatie beschikt dat een

diploma uit hetzelfde land werd erkend zonder dat aan de twee voorwaarden (masterproef en opleidingsonderdeel Gerontologie) was voldaan.

Verzoeker geeft tot slot nog toelichting over zijn beweegredenen om foto's te nemen tijdens het praktijkexamen, en zet uiteen dat hij ondertussen burger van een EU-staat is geworden, maar geen informatie krijgt over de eventuele invloed daarvan op de procedure.

Beoordeling

Met betrekking tot het gelijkheidsbeginsel wijst de Raad erop dat de houders van een buitenlands studiebewijs die zich met een erkenningsaanvraag tot NARIC-Vlaanderen richten, zich niet in een concurrentiële verhouding tot elkaar bevinden. Er is immers geen sprake van een contingentering van gelijkwaardig-verklaringen, en de gunstige beoordeling van één dossier beïnvloedt dus niet de kansen op een gunstige beslissing voor een andere aanvrager.

In die omstandigheden kan een schending van het gelijkheidsbeginsel slechts met goed gevolg worden ingeroepen – en dus leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing – wanneer is aangetoond dat er sprake is van een verschillende behandeling van aanvragers die zich in dezelfde of voldoende vergelijkbare omstandigheden bevinden, en zonder dat voor die verschillende behandeling een pertinente motivering is gegeven.

Het valt in een procedure voor de Raad in beginsel toe aan de partij die een feit aanvoert om daarvan het materiële bewijs te leveren.

Artikel II.295, §1 van de Codex Hoger Onderwijs schrijft voor dat een verzoekende partij bij haar verzoekschrift de nodige overtuigingsstukken kan toevoegen, en dat naderhand slechts bijkomende stukken kunnen worden gevoegd voor zover deze bij de opmaak van het verzoekschrift nog niet aan de verzoeker bekend waren.

Verzoeker stelt dat hij over bewijzen beschikt dat houders van eenzelfde buitenlands diploma als het zijne, wel een gunstige(re) gelijkwaardigheidsbeoordeling hebben ontvangen. De Raad kan enkel vaststellen dat verzoeker voor zijn bewijsvoering dus blijkbaar niet afhankelijk is van de medewerking van verwerende partij, maar dat hij niettemin geen bewijs voorlegt van wat hij beweert. In die omstandigheden is de Raad van oordeel dat aan verwerende partij niet moet

worden bevolen om informatie met betrekking tot alle beslissingen over (dezelfde) studiebewijzen uit de Republiek Noord-Macedonië mee te delen.

Wat het opleidingsonderdeel Gerodontologie betreft, heeft de Raad in zijn hierboven aangehaald arrest nr. 7.219 van 8 februari 2022 reeds het volgende overwogen:

“De beslissing dat verzoekers studiebewijs niet gelijkwaardig kan worden verklaard aan de Vlaamse graad van ‘Master of Science in de Tandheelkunde’ omdat het opleidingsonderdeel ‘Gerodontologie’ in zijn buitenlandse opleiding ontbreekt of onvoldoende aan bod komt, werd reeds genomen op 14 januari 2020.

Voor zover in die beslissing de nadere besluitvorming van NARIC-Vlaanderen wordt uitgesteld, geldt zulks blijkens de tekst enkel voor de deelname aan het examen ten einde de (pre)klinische vaardigheden van verzoeker vast te stellen.

Deze beslissing vermeldt de mogelijkheid om hetzij bij NARIC-Vlaanderen een herziening of heroverweging te vragen, hetzij bij de Raad een beroep in te stellen. Verzoeker blijkt niet één van deze stappen te hebben gezet.

De beslissing van 14 januari 2020 is ten aanzien van het opleidingsonderdeel ‘Gerodontologie’ dan ook definitief geworden.

In dat opzicht is de thans bestreden beslissing, in de mate dat zij opnieuw stelt dat het opleidingsonderdeel ‘Gerodontologie’ niet of onvoldoende aan bod is gekomen, slechts een louter bevestigende beslissing, die geen nieuwe beroepstermijn opent.

Grievens tegen het motief met betrekking tot ‘Gerodontologie’ zijn derhalve niet ontvankelijk.”

Deze omstandigheden zijn niet gewijzigd, zodat er geen reden is om er thans anders over te oordelen; dit onderdeel van het middel is niet ontvankelijk.

Artikel 14, §3 van het besluit van 14 juni 2013 verleent de erkenningsautoriteit de bevoegdheid om, met de instemming van de houder van het buitenlands studiebewijs, de volledige gelijkwaardigheid afhankelijk te maken van een bekwaamheidsonderzoek.

Te dezen is het bekwaamheidsonderzoek georganiseerd als een praktijkexamen; verzoeker heeft met dat examen ingestemd en heeft eraan deelgenomen.

Anders dan het geval was in de vorige procedure, toont het examen thans duidelijk aan dat verzoeker een globale score van 44% behaalde en welke punten voor welke deelaspecten

werden toegekend. De bestreden beslissing is in dat opzicht afdoende gemotiveerd – wat verzoeker overigens als dusdanig niet betwist.

De kritiek die verzoeker aanvoert, overtuigt de Raad er niet van dat het examen op onregelmatige wijze is afgenomen of onvoldoende representatief zou zijn. Het is niet onredelijk, zoals verwerende partij overweegt, dat een examen slechts een beperkte duurtijd heeft *c.q.* kan hebben en dat niet alle aspecten van de verwachte competenties (even uitvoerig) aan bod komen.

De beoordeling dat de (pre)klinische vaardigheden van verzoeker zich situeren op het niveau van bachelor, en niet dat van master, kan dus standhouden.

Wat ten slotte de materproef betreft, beperkt verzoeker zijn kritiek tot de stelling dat er universiteiten in Europa zijn die de keuze bieden tussen masteropleidingen met en zonder masterscriptie.

Daargelaten of deze bewering juist is, doet zij alleszins geen afbreuk aan wat de Raad in zijn arrest nr. 7.219 van 8 februari 2022 reeds heeft overwogen, met name dat buitenlandse studiebewijzen die geen masterproef omvatten slechts met de Vlaamse graad van master gelijkwaardig kunnen worden verklaard wanneer is aangetoond dat de doelstellingen die door de masterproef werden beoogd op een andere wijze werden behaald.

De Raad stelt vast dat verzoeker dat bewijs ook in de huidige procedure niet levert.

Het enig middel is, in zoverre ontvankelijk, ongegrond.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 27 juli 2022, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Marleen Verreth	bestuursrechter – bijzitter
Sigrid Pauwels	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Melissa Thijs	eerste secretaris

De secretaris

De voorzitter

Melissa Thijs

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 7.808 van 27 juli 2022 in de zaak 2022/0184

In zake: Mohammed ALSHAER
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Wynton Van Leuvenhaege
kantoor houdend 9140 Temse
Guido Gezelleplaats 3A
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

tegen:

VLAAMSE GEMEENSCHAP
vertegenwoordigd door NARIC-Vlaanderen
met zetel te 1210 Brussel
Koning Albert II-laan 15
alwaar woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 27 mei 2022, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van NARIC-Vlaanderen van 29 april 2022 waarbij het buitenlands studiebewijs van verzoeker niet gelijkwaardig wordt verklaard met de Vlaamse graad van ‘Master of science in de tandheelkunde’, noch met de Vlaamse graad van master’, noch met de Vlaamse graad van ‘Bachelor of science in de Tandheelkunde’.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 27 juli 2022.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Mevrouw Gaia Pellegrims, die verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

III. Feiten

Verzoeker is houder van een buitenlands studiebewijs, met name een ‘Bachelor of science in Dental and Oral Surgery’ uitgereikt op 26 februari 2013 door de Sinai University (Egypte).

Verzoeker dient bij NARIC-Vlaanderen een aanvraag in om zijn studiebewijs gelijkwaardig te verklaren met de Vlaamse graad van ‘Master of science in de tandheelkunde’.

Op 7 juli 2020 neemt NARIC-Vlaanderen ter zake een eerste beslissing, die ertoe strekt dat verzoekers studiebewijs niet gelijkwaardig wordt verklaard met de ‘master of science in de tandheelkunde’ en evenmin met de ‘Bachelor of science in de tandheelkunde’.

Op 2 augustus 2021 volgt een tweede beslissing, waarbij verzoeker wordt uitgenodigd om deel te nemen aan een praktijkexamen tandheelkunde. Na het afleggen van die proef wordt bij beslissing van 15 oktober 2021 de gelijkwaardigheid met master en bachelor in de tandheelkunde geweigerd, alsook de niveaugelijkwaardigheid met de graad van master. Tegen die beslissing stelt verzoeker op 10 november 2021 een beroep in bij de Raad; in het arrest nr. 7.205 van 7 februari 2022 stelt de Raad vast dat dit beroep na intrekking van de bestreden beslissing zonder voorwerp is geworden.

NARIC-Vlaanderen herneemt de besluitvorming en komt op 29 april 2022 tot de volgende beslissing:

“[...]”

U diende op 10 november 2021 een herzieningsaanvraag in tegen de beslissing van 15 oktober 2021. Uw verzoek werd aanvaard en NARIC-Vlaanderen onderzocht uw dossier opnieuw. Na grondig onderzoek heeft NARIC-Vlaanderen een beslissing genomen over uw studiebewijs ‘Certificate - Bachelor degree of Science in Dental and Oral Surgery’ uit Egypte.

We kunnen uw studiebewijs niet gelijkwaardig erkennen met:

- de Vlaamse graad van “Master of Science in de tandheelkunde”
- de Vlaamse graad van “Master”
- de Vlaamse graad van “Bachelor of Science in de tandheelkunde”

Motivering

De voorwaarden om als gelijkwaardig erkend te worden met de andere Vlaamse diploma's zijn niet vervuld, omdat:

- er essentiële opleidingsonderdelen ontbreken
- uit de door u afgelegde test blijkt dat de (pre)klinische vaardigheden onvoldoende zijn
- de onderzoeksvaardigheden op masterniveau niet aangetoond zijn

Toelichting

Gelijkwaardigheid met de Vlaamse graad van “Master of Science in de tandheelkunde” is niet mogelijk, omdat:

De volgende essentiële opleidingsonderdelen komen niet voldoende aan bod: Gerodontologie en Multidisciplinaire en geïntegreerde mondzorg.

U voegde nieuwe bewijsstukken aan uw dossier. Uit deze documenten kunnen we afleiden dat de volgende onderdelen van het vak Gerodontologie niet voldoende aan bod komen:

- Demografie, levensverwachting –
- Frailty concept, zorgafhankelijkheid, risico analyse
- Drempels tot mondzorg bij ouderen
- Organisatie van zorg voor kwetsbare ouderen
- Multidisciplinaire benadering van de kwetsbare oudere, patient centered care
- Epidemiologie van de mondgezondheid bij kwetsbare ouderen
- Dementie
- Communicatieve vaardigheden naar ouderen in functie van comorbiditeit
- Ethische vraagstukken binnen de ouderenzorg, legale context, informed consent
- Palliatieve zorg
- Toegankelijke en dementievriendelijke praktijkinrichting
- Casuïstiek, diagnostiek en behandelingsplanning bij kwetsbare ouderen

Wat duidelijk ontbreekt is de integratie in de tandheelkundige praktijk, gaande van diagnostiek, communicatie, organisatie-aspecten, multidisciplinaire visie, palliatieve zorg en ethiek.

Volgende onderdelen van het vak Gerodontologie komen wel voldoende aan bod:

- Geriatrische meetinstrumenten (MMSE, Frail[t]y instrumenten,...)
- Biologie, psychologie en sociologie van het ouder worden
- Orofaciale veranderingen bij ouder worden
- Ouderdomsziekten en comorbiditeit in relatie tot mondgezondheid (diabetes, hart en vaatziekten, neurologische aandoeningen, reumatoïde artritis,...)
- Voeding en mondgezondheid bij kwetsbare ouderen
- Farmacologie en polyfarmacie bij ouderen
- Medicatieprotocollen bij tandheelkundige behandeling: bloedverdunners, MRONJ en ATB profylaxe
- Xerostomie en Hyposialie
- Slikproblemen en aspiratiepneumonie

- Preventie en mondhygiëne bij kwetsbare ouderen in functie van zorgafhankelijkheid

Een cursus van ‘Multidisciplinaire en geïntegreerde mondzorg’ is niet terug te vinden in het studieprogramma maar wel als een cursus beperkt tot twee gebieden namelijk radiologie en parodontologie. Multidisciplinair behandelen betekent ook rekening houden met restauratieve wensen, risico-inschatting en discussies onder peers over de voorstellen en de alternatieven. Deze topic hoorde dus ook aan bod te komen in de vakken rond restauratieve tandheelkunde, preventie, ethiek, praktijkvoering, communicatie. Er worden nu slechts twee gebieden uit de tandheelkunde vermeld. De inhoud is dus niet volledig gedekt.

Op basis van uw dossier kon het in het buitenland behaalde studiebewijs niet specifiek gelijkwaardig verklaard worden met de Vlaamse graad van Master in de Tandheelkunde, noch met de Vlaamse graad van Bachelor in de Tandheelkunde.

Op 9 juli 2020 ontving u van NARIC-Vlaanderen de eerste beslissing in uw dossier. In die beslissing werd toegelicht waarom NARIC-Vlaanderen besloten heeft u uit te nodigen voor het examen klinische vaardigheden tandheelkunde.

In september 2021 nam u daarop deel aan het examen tandheelkunde. Het gaat om een examen waarin gepeild werd naar het behalen van de klinische en préklinische vaardigheden die gelden als de leerresultaten (eindcompetenties) van de Vlaamse opleiding Master/Bachelor of Science in de Tandheelkunde. Het examen werd georganiseerd door NARIC-Vlaanderen in samenwerking met de faculteiten tandheelkunde van de KU Leuven en de UGent. Basisvaardigheden uit de restauratieve en prothetische tandheelkunde, maar ook uit de endodontie en radiologie werden getest. De behaalde resultaten werden geëvalueerd door de UGent.

Uit de door u afgelegde test blijkt dat de (pre)klinische vaardigheden onvoldoende zijn om als equivalent te beschouwen met het niveau dat vereist is aan het einde van de Vlaamse Masteropleiding in de tandheelkunde.

Bovendien werd vastgesteld dat u de vooropgestelde regels heeft overtreden voorafgaand aan het examen (pré)klinische vaardigheden. U informeerde per mail bij Professor [F.M.F.], hoofd preklinisch vaardigheidscentrum tandheelkunde van de UGent, naar de mogelijkheid tot oefenen in de prekliniek. Deze heeft u duidelijk meegedeeld dat hij dit intern zou bespreken. Vervolgens kreeg u hierop een negatief antwoord. U wachtte echter het antwoord niet af en verschaftte uzelf zonder toestemming toch toegang tot de prekliniek om te oefenen voor het examen. De prekliniek is normaal enkel toegankelijk voor studenten die ingeschreven zijn aan de UGent en in het bezit zijn van een badge. Ook tijdens het afleggen van het examen (pre)klinische vaardigheden respecteerde u niet alle regels. Zo heeft u tijdens het examen foto's getrokken van de opdrachten. Dit is uiteraard niet toegelaten, teneinde verspreiding van de examenvragen te voorkomen.

Na het examen in september 2021 ontving u op 15 oktober 2021 een nieuwe beslissing van NARIC-Vlaanderen. Op uw verzoek, ontving u op 4 november 2021 per mail een gedetailleerde toelichting bij de examenresultaten. Deze resultaten blijven geldig.

(element ‘leerresultaten’: art. 4 en 5 van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs. Aangezien het diploma niet behaald werd binnen de Europese Hoger

Onderwijsruimte kan er geen vergelijking gebeuren op basis van de leerresultaten en werden de essentiële opleidingsonderdelen vergeleken).

De masterproef niet voldoet. Om in Vlaanderen een masterdiploma te behalen, moet de masteropleiding afgesloten worden met een masterproef. Uw scriptie voldoet niet aan de vereisten van de Vlaamse masterproef.

U voegde een publicatie toe aan uw herziening die volgens het attest van de universiteit geschreven werd binnen 'Oral and Maxillofacial Surgery'. Uit deze informatie en het jaar wanneer deze publicatie werd geschreven (2013) leiden we af dat deze tijdens het internship 'Oral and Maxillofacial Surgery' werd geschreven. De internship van 1 jaar wordt afgelegd na het behalen van het diploma en is een voorwaarde voor toegang tot het beroep.

De ingediende publicatie voldoet niet. In het door u ingediende document werd plagiaat vastgesteld. U neemt verschillende keren meerdere paragrafen over van andere auteurs zonder hiernaar correct te verwijzen. Uit de plagiaatscontrole is gebleken dat er 315 overeenkomsten zijn met 106 eerder gepubliceerde bronnen. Dit komt overeen met 60,7% van de tekst. Door het vastgestelde plagiaat is er geen sprake van een eigen onafhankelijke bijdrage aan het wetenschappelijk onderzoek.

De scriptie werd ingediend volgens het voorblad in juni 2013. In de tekst alsook in de bibliografie worden bronnen vermeld die gepubliceerd werden pas na de datum van de scriptie. Deze datums worden op sommige plaatsen aangepast naar een datum voorgaande aan de datum van de scriptie. Dit is onaanvaardbaar binnen een wetenschappelijke publicatie. Enkele voorbeelden:

Amin V, Amin V, Swathi D, Ali Jabir D, Shetty P. Enhancing the smile with botox-Case report. Glob J Med Res 2014; 13:15-8. Deze bron is dan in de tekst aangepast qua datum. (Amin et al, 2011) op pagina 14.

Nayyar P, Kumar P, Nayyar PV, Singh A. Botox: Broadening the horizon of dentistry. J Clin Diagn Res 2014; 8:25-9. In de tekst wordt verwezen naar: (Nayyar et al, 2010), (Nayyar et al, 2011), (Nayyar et al 2012), maar in de bibliografie wordt alleen de bovenvermelde publicatie uit 2014 vermeld. Deze bron wordt ook in de tekst vermeld uit 2014: (Nayyar et al, 2014) op pagina 13.

Op pagina 17 wordt verwezen naar een bron uit 2015 waarbij in de bibliografie het jaar 2011 wordt vermeld: Allergan Inc. Full BOTOX® Product Information Including Boxed Warning [0] Irvine,CA2015. Available from: pagina 4 van 6 [http://www.fda.gov/downloads/Drugs/\[0\] DrugSafety/UCM176360.pdf](http://www.fda.gov/downloads/Drugs/[0] DrugSafety/UCM176360.pdf). [Last updated on 2011 Aug; Last cited on 2011 Oct 12].

Er is geen duidelijke onderzoeksvraag noch methodologie aanwezig. Literatuur review kan niet beschouwd worden als een onderzoeksvraag. Er is geen eigen inbreng op vlak van innovatie en diepgaander onderzoek, in bijzonder het handelen bij onvoorspelbare situaties waarbij complexe problemen zelf onderzocht moeten worden en oplossingen worden voorgesteld. De thesis toont geen initiatief om het probleem diepgaander te onderzoeken en geen voorstellen tot aanpassingen. Complexe en geavanceerde technieken en methodes worden niet toegepast.

De scriptie toont de onderzoekscompetenties op Vlaams masterniveau niet aan. Er zijn ook geen andere elementen in het dossier die deze onderzoekscompetenties aantonen.

(element 'kwaliteit': art. 4 en 5 van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs; art. II.58 §6 van het besluit van de Vlaamse Regering tot codificatie van de decretale bepalingen betreffende het hoger onderwijs van 11 oktober 2013)

Gelijkwaardigheid met de Vlaamse graad van "Master" is niet mogelijk, omdat:

De masterproef niet voldoet. Om in Vlaanderen een masterdiploma te behalen, moet de masteropleiding afgesloten worden met een masterproef. Uw scriptie voldoet niet aan de vereisten van de Vlaamse masterproef.

U voegde een publicatie toe aan uw herziening die volgens het attest van de universiteit geschreven werd binnen 'Oral and Maxillofacial Surgery'. Uit deze informatie en het jaar wanneer deze publicatie werd geschreven (2013) leiden we af dat deze tijdens het internship 'Oral and Maxillofacial Surgery' werd geschreven. De internship van 1 jaar wordt afgelegd na het behalen van het diploma en is een voorwaarde voor toegang tot het beroep.

De ingediende publicatie voldoet niet. In het door u ingediende document werd plagiaat vastgesteld. U neemt verschillende keren meerdere paragrafen over van andere auteurs zonder hiernaar correct te verwijzen. Uit de plagiaatscontrole is gebleken dat er 315 overeenkomsten zijn met 106 eerder gepubliceerde bronnen. Dit komt overeen met 60,7% van de tekst. Door het vastgestelde plagiaat is er geen sprake van een eigen onafhankelijke bijdrage aan het wetenschappelijk onderzoek.

De scriptie werd ingediend volgens het voorblad in juni 2013. In de tekst alsook in de bibliografie worden bronnen vermeld die gepubliceerd werden pas na de datum van de scriptie. Deze datums worden op sommige plaatsen aangepast naar een datum voorgaande aan de datum van de scriptie. Dit is onaanvaardbaar binnen een wetenschappelijke publicatie. Enkele voorbeelden:

Amin V, Amin V, Swathi D, Ali Jabir D, Shetty P. Enhancing the smile with botox-Case report. Glob J Med Res 2014; 13:15-8. Deze bron is dan in de tekst aangepast qua datum. (Amin et al, 2011) op pagina 14.

Nayyar P, Kumar P, Nayyar PV, Singh A. Botox: Broadening the horizon of dentistry. J Clin Diagn Res 2014; 8:25-9. In de tekst wordt verwezen naar: (Nayyar et al, 2010), (Nayyar et al, 2011), (Nayyar et al 2012), maar in de bibliografie wordt alleen de bovenvermelde publicatie uit 2014 vermeld. Deze bron wordt ook in de tekst vermeld uit 2014: (Nayyar et al, 2014) op pagina 13.

Op pagina 17 wordt verwezen naar een bron uit 2015 waarbij in de bibliografie het jaar 2011 wordt vermeld: Allergan Inc. Full BOTOX® Product Information Including Boxed Warning [0] Irvine, CA 2015. Available from: [http://www.fda.gov/downloads/Drugs/\[0\]DrugSafety/UCM176360.pdf](http://www.fda.gov/downloads/Drugs/[0]DrugSafety/UCM176360.pdf). [Last updated on 2011 Aug; Last cited on 2011 Oct 12].

Er is geen duidelijke onderzoeksvraag noch methodologie aanwezig. Literatuur review kan niet beschouwd worden als een onderzoeksvraag. Er is geen eigen inbreng op vlak van innovatie en diepgaander onderzoek, in bijzonder pagina 5 van 6 het handelen bij onvoorspelbare situaties waarbij complexe problemen zelf onderzocht moeten worden en oplossingen worden voorgesteld. De thesis toont geen initiatief om het probleem diepgaander te onderzoeken en geen voorstellen tot aanpassingen. Complexe en geavanceerde technieken en methodes worden niet toegepast.

De scriptie toont de onderzoekscompetenties op Vlaams masterniveau niet aan. Er zijn ook geen andere elementen in het dossier die deze onderzoekscompetenties aantonen.

(niveaudeSCRIPTORelementen ‘Kennis en vaardigheden’ binnen de niveaudeSCRIPTOR op VKS-niveau 7: complexe nieuwe vaardigheden toepassen, gelieerd aan zelfstandig, gestandaardiseerd onderzoek, art. 6 van het Decreet betreffende de kwalificatiestructuur van 30 april 2009, art. 9 van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs; art. II.58 § 6 van het besluit van de Vlaamse Regering tot codificatie van de decretale bepalingen betreffende het hoger onderwijs van 11 oktober 2013).

Gelijkwaardigheid met de Vlaamse graad van “Bachelor of Science in de tandheelkunde” is niet mogelijk, omdat:

Op basis van uw dossier kon het in het buitenland behaalde studiebewijs niet specifiek gelijkwaardig verklaard worden met de Vlaamse graad van Master in de Tandheelkunde, noch met de Vlaamse graad van Bachelor in de Tandheelkunde.

Op 9 juli 2020 ontving u van NARIC-Vlaanderen de eerste beslissing in uw dossier. In die beslissing werd toegelicht waarom NARIC-Vlaanderen besloten heeft u uit te nodigen voor het examen klinische vaardigheden tandheelkunde.

In september 2021 nam u daarop deel aan het examen tandheelkunde. Het gaat om een examen waarin gepeild werd naar het behalen van de klinische en préklinische vaardigheden die gelden als de leerresultaten (eindcompetenties) van de Vlaamse opleiding Master/Bachelor of Science in de Tandheelkunde. Het examen werd georganiseerd door NARIC-Vlaanderen in samenwerking met de faculteiten tandheelkunde van de KU Leuven en de UGent. Basisvaardigheden uit de restauratieve en prothetische tandheelkunde, maar ook uit de endodontie en radiologie werden getest. De behaalde resultaten werden geëvalueerd door de UGent.

Uit de door u afgelegde test blijkt dat de (pre)klinische vaardigheden onvoldoende zijn om als equivalent te beschouwen met het niveau dat vereist is aan het einde van de Vlaamse Bacheloropleiding in de tandheelkunde.

Bovendien werd vastgesteld dat u de vooropgestelde regels heeft overtreden voorafgaand aan het examen (pré)klinische vaardigheden. U informeerde per mail bij Professor F. M. Frencken, hoofd preklinisch vaardigheidscentrum tandheelkunde van de UGent, naar de mogelijkheid tot oefenen in de prekliniek. Deze heeft u duidelijk meegedeeld dat hij dit intern zou bespreken. Vervolgens kreeg u hierop een negatief antwoord. U wachtte echter het antwoord niet af en verschaftte uzelf zonder toestemming toch toegang tot de prekliniek om te oefenen voor het examen. De prekliniek is normaal enkel toegankelijk voor studenten die ingeschreven zijn aan de UGent en in het bezit zijn van een badge. Ook tijdens het afleggen van het examen (pre)klinische vaardigheden respecteerde u niet alle regels. Zo heeft u tijdens het examen foto's getrokken van de opdrachten. Dit is uiteraard niet toegelaten, teneinde verspreiding van de examenvragen te voorkomen.

Na het examen in september 2021 ontving u op 15 oktober 2021 een nieuwe beslissing van NARIC-Vlaanderen. Op uw verzoek, ontving u op 4 november 2021 per mail een gedetailleerde toelichting bij de examenresultaten. Deze resultaten blijven geldig.

(element ‘leerresultaten’: art. 4 en 5 van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs. Aangezien het diploma niet behaald werd binnen de Europese Hoger

Onderwijsruimte kan er geen vergelijking gebeuren op basis van de leerresultaten en werden de essentiële opleidingsonderdelen vergeleken.)”

Dit is de thans bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

Verwerende partij betwist niet de ontvankelijkheid van het beroep.

De Raad ziet geen aanleiding tot ambtshalve opmerkingen.

Het beroep is ontvankelijk.

V. Onderzoek van de middelen

Eerste middel

Verzoeker steunt een eerste middel op een schending van de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoeker stelt dat de opleidingsonderdelen ‘Gerodontologie’ en ‘Multidisciplinaire en geïntegreerde mondzorg’ in zijn opleiding wel degelijk uitvoerig aan bod zijn gekomen.

Verzoeker verwijst ter zake naar een verklaring van prof. M.A., decaan van de faculteit Tandheelkunde aan de Sinai University (stuk 17 verzoeker), die stelt dat de opleidingsonderdelen “completely covered” (vrij vertaald: volledig behandeld) werden in het raam van andere opleidingsonderdelen. Wat ‘Gerodontologie’ betreft, gaat het om ‘Orale geneeskunde’, ‘Uitneembare tandprothetiek’, ‘Farmacologie’, ‘Psychologie’ en ‘Preventieve tandheelkunde’. De competenties van ‘Multidisciplinaire en geïntegreerde mondzorg’ werden dan weer volledig behandeld in ‘Monddiagnostiek en radiologie’ en ‘Mondgeneeskunde en parodontologie’.

In strijd hiermee volgens verzoeker, overweegt de bestreden beslissing dat een aantal aspecten van de voormelde opleidingsonderdelen onvoldoende aan bod zijn gekomen.

Verzoeker stipt nog aan dat hij met succes het opleidings- en stageprogramma in alle afdelingen van de faculteit Tandheelkunde heeft doorlopen en dat hij voorbehoud maakt met betrekking tot bijkomende informatie die bij de Sinai University heeft opgevraagd.

Verwerende partij repliceert in haar antwoordnota dat de bestreden beslissing uitdrukkelijk en met verwijzing naar specifieke onderdelen aangeeft dat de essentiële opleidingsonderdelen ‘Gerodontologie’ en ‘Multidisciplinaire en geïntegreerde mondzorg’ onvoldoende in verzoekers opleiding aan bod zijn gekomen.

De verklaring van prof. M.A. (stuk 17 verzoeker) werd volgens verwerende partij mee voor advies voorgelegd, waarna is gebleken dat sommige van de voormelde onderdelen weliswaar werden bestudeerd, maar de inhoud van ‘Gerodontologie’ niettemin niet volledig is afgedekt.

Ook wat het opleidingsonderdeel ‘Multidisciplinaire en geïntegreerde mondzorg’ betreft, verwijst verwerende partij naar de motieven van de bestreden beslissing.

Een en ander kan, nog steeds volgens verwerende partij, door een algemene verklaring van de decaan van de universiteit niet worden weerlegd.

Verzoeker stelt in zijn wederantwoordnota dat uit het advies waarop verwerende partij zich steunt – en waarvan verzoeker pas met het administratief dossier kennis heeft kunnen nemen – niet kan worden afgeleid wie die advies heeft gegeven, noch wanneer, op welke wijze en op basis van welke stukken het tot stand is gekomen. Dit terwijl het advies wel volledig wordt overgenomen in de bestreden beslissing.

Verzoeker is het ook niet eens met de stelling dat de verklaring van de decaan van de faculteit Tandheelkunde van de Sinai University een louter ‘algemene verklaring’ zou zijn, aangezien de decaan uitdrukkelijk verklaart in welke andere opleidingsonderdelen de aspecten van ‘Gerodontologie’ en ‘Multidisciplinaire en geïntegreerde mondzorg’ wel degelijk volledig aan bod zijn gekomen.

Beoordeling

De bestreden beslissing overweegt dat de essentiële opleidingsonderdelen ‘Gerodontologie’ en ‘Multidisciplinaire en geïntegreerde mondzorg’ in de door verzoeker gevolgde opleiding onvoldoende aan bod komen.

Ter staving daarvan, worden twaalf domeinen aangeduid die onvoldoende aan bod kwamen wat de inhoud van ‘Gerodontologie’ betreft, en wordt met betrekking tot ‘Multidisciplinaire en geïntegreerde mondzorg’ gesteld dat het opleidingsonderdeel als dusdanig in verzoekers buitenlandse opleiding niet voorkomt en dat verschillende daartoe behorende topics ook niet voorkomen in de door verzoeker gevolgde cursus over radiologie en parodontologie.

Of deze overwegingen steunen op een deskundig (extern) advies, kan de Raad niet nagaan. Terecht immers, merkt verzoeker op dat uit het advies dat verwerende partij als stuk 6 meedeelt, niet blijkt door wie en wanneer het is verleend.

De beslissing van NARIC-Vlaanderen is krachtens de toepasselijke regelgeving evenwel niet op straffe van enige sanctie afhankelijk gesteld van het bestaan van een dergelijk advies. Vormelijke of inhoudelijke onvolkomenheden in zulk een advies moeten op zich dus niet doen besluiten tot de onregelmatigheid van de bestreden beslissing.

Inhoudelijk werpt verzoeker aan de bestreden beslissing tegen dat de beoordeling in strijd is met de verklaring namens Sinai University, waarin wordt gesteld dat ‘Gerodontologie’ en ‘Multidisciplinaire en geïntegreerde mondzorg’ niet voorkwamen in verzoekers curriculum, maar dat de inhoud ervan volledig wordt gedekt door andere opleidingsonderdelen.

Verwerende partij stelt dat met deze verklaring wel degelijk rekening is gehouden bij de totstandkoming van de bestreden beslissing, en dat de verklaring van de decaan van de faculteit Tandheelkunde de inhoudelijke vergelijking niet kan weerleggen.

Op het eerste gezicht komen een aantal aspecten in enerzijds verzoekers curriculum (zoals toegelicht in de voormelde verklaring) en anderzijds de ter vergelijking gehanteerde studiefiche van de Universiteit Gent inderdaad (letterlijk) overeen. Daarnaast evenwel, wordt in de bestreden beslissing aangegeven dat verschillende andere elementen ontbreken: eensdeels de

integratie van gerodontologie in de tandheelkundige praktijk, gaande van diagnostiek, communicatie, organisatie-aspecten, multidisciplinaire visie en palliatieve zorg tot ethiek; anderdeels inzake ‘Multidisciplinaire en geïntegreerde mondzorg’ het rekening houden met restauratieve wensen, risico-inschatting en discussies onder peers over de voorstellen en alternatieven.

Verzoeker toont niet aan dat die aspecten in zijn opleiding aan de Sinai University wél aan bod zijn gekomen en weerlegt deze beoordeling inhoudelijk niet – ook niet in zijn wederantwoordnota.

Op basis van de voorliggende stukken is de Raad dan ook vooralsnog van oordeel dat de bestreden beslissing voldoende zorgvuldig en in overeenstemming met de materiële motiveringsplicht tot stand is gekomen.

Het eerste middel is ongegrond.

Tweede middel

Verzoeker steunt een tweede middel op het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoeker betoogt dat het werken op kunststanden – zoals bij het praktijkexamen – aanzienlijk afwijkt van het werken met echte tanden, en dat er daarvoor een voldoende ruime oefenmogelijkheid had moeten worden geboden.

Daarnaast bekritiseert verzoeker het praktische verloop van het examen. Ter zake zet verzoeker het volgende uiteen:

“Het gelijkwaardigheidsexamen was beperkt tot 5 praktische vragen die binnen een tijdsduur van 4 uur dienden te worden opgelost (stuk 15).

Op basis hiervan worden de zogenaamde ‘klinische vaardigheden’ getest.

Eerst is vooral is verzoeker de mening toegedaan dat een aantal belangrijke materialen ontbraken om tijdens het praktijkexamen mee te werken.

Bovendien werden eerder de preklinische vaardigheden op kunststanden dan de klinische vaardigheden op een natuurlijk gebit getest – waarin verzoeker een uitgebreide(re) werkervaring heeft.

De bedoeling van het gelijkwaardigheidsexamen is – of zou moeten zijn – dat het alle tandheelkundespecialiteiten omvat.

Het gelijkwaardigheidsexamen dient immers om te peilen naar de basisvaardigheden uit de restauratieve en prothetische tandheelkunde, maar ook uit de endodontie en radiologie. Desalniettemin werden in feite enkel de restauratieve vaardigheden getest, met inbegrip van de vullingssectie en de voorbereiding voor de kroonsectie.

Bovendien was de tijd voor het examen beperkt tot een tijdsduur van 4 uur, terwijl men voor de Corona-pandemie 7 uur de tijd zou hebben gehad om hetzelfde aantal vragen op te lossen.

Ten slotte dient ook in aanmerking genomen te worden dat verzoeker (behoudens één uitzondering toen hij zelf ter plaatse was gekomen) géén mogelijkheid heeft gekregen, ondanks zijn uitdrukkelijke vraag hiertoe, om zich praktisch voor te bereiden op het examen.

Verzoeker heeft weliswaar een ruime ervaring – 1 jaar stage en +/- 5 jaar praktijkervaring – waardoor zijn (pre)klinische vaardigheden wel degelijk minstens in overeenstemming zijn met het vereiste diploma om te kunnen spreken van een gelijkwaardigheid met het Vlaamse diploma.”

In haar antwoordnota betwist verwerende partij dat verzoeker in de mogelijkheid moest worden gesteld om (meer) te oefenen, voorafgaand aan het examen. Zij licht toe dat de bedoeling van het examen er precies is in gelegen om de verworven basisvaardigheden, waarover elke afgestudeerde tandarts zou moeten beschikken, te evalueren. Het examen toetst parate praktische vaardigheden die tot de leerdoelen van de opleiding behoren. Aldus, zo stelt verwerende partij, zijn een adhesieve caviteit of composietvulling een absolute basisvaardigheid voor een algemeen tandarts. Bij het evalueren wordt dan ook vooral rekening gehouden met ernstige/zware of ‘klinisch niet-aanvaardbare fouten’, zoals het zwaar/irreversibel beschadigen van de buurtanden, het over/ondervullen van een caviteit zodat de vulling zal falen (cariësresidie), een totaal foute preparatievorm, enz.

Ook verzoekers grief dat het praktijkexamen wordt uitgevoerd op kunststanden kan voor verwerende partij niet overtuigen. Zij voert aan dat een tandarts immers moet weten dat boren op kunststanden een lagere boorsnelheid vraagt, terwijl daarentegen de principes van het vullen en de randafwerking en vormgeving even moeilijk of makkelijk zijn op echte of kunststofstanden. Zij voegt er nog aan toe dat de deelnemers aan het examen bovendien niet de nadelen ervaren die gepaard gaan met het werken op een echte patiënt: er is geen tong of speeksel, geen patiënt die beweegt of wilt slikken. De mondopening van de pop is bovendien

veel groter dan een natuurlijke mond en het hoofd van de pop laat meer manipulaties toe dan een echte patiënt.

Tot slot behoort het oefenen op kunsttanden volgens verwerende partij bij iedere opleiding tot tandarts. Basisvaardigheden kunnen immers niet aangeleerd worden op patiënten, waar tanden onvermijdelijk onherstelbaar zouden worden beschadigd of vernield. Het resultaat van het examen is dus wel degelijk representatief voor de werkelijke (pre)klinische vaardigheden van de deelnemers.

Met betrekking tot de organisatie van het examen zelf, doet verwerende partij gelden dat verzoeker weliswaar beweert dat een aantal belangrijke materialen ontbraken tijdens het praktijkexamen, maar dat voor kandidaten altijd eenzelfde basisset wordt voorzien met boortjes en andere benodigde materialen, én dat ook altijd duidelijk wordt aangegeven dat zij indien nodig nog andere materialen kunnen vragen. Bovendien stipt verwerende partij aan dat het kandidaten is toegestaan om zelf materialen en/of benodigheden mee te brengen naar het examen, hetgeen ook duidelijk wordt aangekondigd in de uitnodigingsbrief (stuk 2 administratief dossier).

Wat de duurtijd van het examen betreft, licht verwerende partij toe dat het praktijkexamen altijd ongeveer vier uur heeft geduurd en dat het enige verschil met vroeger (de Raad begrijpt hieronder: pre-corona) erin bestaat dat toen ook nog een ‘verkennend gesprek’ werd afgenomen. Eertijds nam het gehele examen aldus zeven uur in beslag: 3,5u voor theorie en 3,5u voor praktijk. Verwerende partij besluit dat het examen voor een gelijk gebleven aantal opdrachten (4 tot 5) thans dus zelfs iets meer tijd biedt (4 uur tegenover 3,5 uur).

Inzake de door verzoeker aangehaalde stage en praktijkervaring ten slotte, betoogt verwerende partij dat de door verzoeker beweerdelijk reeds verworven vaardigheden uit het examen niet zijn gebleken.

In zijn wederantwoordnota voert verzoeker nog aan dat hij geen recente praktische ervaring heeft en bijgevolg de mogelijkheid moest krijgen om zich voor te bereiden op het examen.

Met betrekking tot de beschikbare materialen stelt verzoeker dat hij van de mogelijkheid om extra materialen te vragen niet op de hoogte was en dat hij gelet op zijn vlucht uit het land ook geen eigen materialen kon meebrengen.

Beoordeling

Buiten wat hierboven is weergegeven, gaan partijen nog uitvoerig in op de vraag of verzoeker de mogelijkheid moest krijgen om voorafgaand aan het praktijkexamen te oefenen op kunststanden, of hij daadwerkelijk hééft kunnen oefenen en of verzoeker zich daarvoor al dan niet op onrechtmatige wijze toegang tot de lokalen en het oefenmateriaal heeft verschaft.

De Raad beperkt zich, onverminderd wat hieronder nog aan bod komt, tot de vaststelling dat verzoeker erkent dat hij – zij het volgens hem voor beperkte tijd – de mogelijkheid heeft gehad om te oefenen.

Wat de beschikbare materialen betreft, blijft verzoeker in gebreke om te verduidelijken wélke materialen dan precies ontbraken. Die vaststelling volstaat om de grief te verwerpen.

Daarnaast stelt verzoeker enkel dat hij van de mogelijkheid tot het vragen van bijkomend materiaal niet op de hoogte was; de Raad leest daarin geen ontkenning van de stelling van verwerende partij dat die mededeling wel werd gedaan.

Met betrekking tot de duurtijd van het examen, spreekt verzoeker de toelichting uit de antwoordnota van verwerende partij niet tegen.

De Raad ziet zijnerzijds geen reden om aan die toelichting te twijfelen. Ook dat onderdeel van het middel kan dus niet worden aangenomen.

Inzake de concrete samenstelling van het examen, is behoudens een andersluidend voorschrift niet vereist dat alle onderdelen of vaardigheden aan bod komen die deel uitmaken van de te beheersen competenties die kunnen worden bevraagd. Verzoeker blijft ook in gebreke om nader te duiden welke praktische vaardigheden volgens hem werkelijk essentieel zijn, maar ten onrechte niet werden getoetst.

In dat opzicht toont verzoeker niet aan dat het examen niet of onvoldoende representatief was.

De Raad is daarnaast van oordeel dat de uiteenzetting van verwerende partij over de representativiteit (het gebruik kan kunststanden) en de relatieve moeilijkheidsgraad van het praktijkexamen niet onredelijk voorkomt.

Verzoeker maakt, afgewogen tegen die uiteenzetting, niet voldoende aannemelijk dat het gebruik van kunststanden onredelijk zou zijn of zelfs maar een voldoende relevant verschil uitmaakt.

Daarbij kan worden opgemerkt dat verzoekers betoog – de aangevoerde ervaring door stage en praktijk en het gegeven dat hij de gelijkwaardigheid van zijn studiebewijs vraagt – zich moeilijk verstaat met zijn argument dat hij over uitgebreide(re) inoefenmogelijkheden had moeten kunnen beschikken om zijn vaardigheden aan te tonen.

Het tweede middel is ongegrond.

Derde middel

In een derde middel beroept verzoeker zich op de materiële motiveringsplicht en het redelijkheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoeker betoogt dat zijn masterproef door de Sinai University werd goedgekeurd. Dat er sprake zou zijn van plagiaat en incorrecte bronvermelding, zoals de bestreden beslissing overweegt, spreekt verzoeker tegen. Hij argumenteert dat hij een doorgedreven literatuurstudie heeft uitgevoerd, waarin de geraadpleegde werken correct werden geciteerd. Voor zover wordt gesteld dat 60,7% van de tekst overeen zou komen met eerder gepubliceerde bronnen, stelt verzoeker dat daarmee nog niet is aangetoond dat het om plagiaat gaat, in de zin dat verzoeker zou hebben nagelaten om naar de geraadpleegde bronnen te verwijzen.

In haar antwoordnota repliceert verwerende partij dat niet wordt betwist dat deze werd ingediend en goedgekeurd door de Universiteit van Sinai. Wél wordt de kwaliteit ervan als onvoldoende beoordeeld om gelijkgesteld te worden aan een Vlaamse masterproef.

Ter zake wordt vooreerst aangestipt dat verzoeker plagiaat pleegde bij het schrijven van de scriptie en ook fraudeerde met data en bronnen. Voor de bewijzen die daaromtrent in de bestreden beslissing worden aangehaald, heeft verzoeker geen verklaring gegeven; hij blijft enkel voorhouden dat zijn scriptie voldoet aan de vereisten van een Vlaamse masterproef.

Daarnaast stelt verwerende partij dat het in de scriptie ontbreekt aan een duidelijke onderzoeksvraag of methodologie, alsook aan enige eigen inbreng van verzoeker op het vlak van innovatie en dieper onderzoek, zodat de scriptie inhoudelijk niet aan de vereisten van een Vlaamse masterproef voldoet. Deze elementen, zo stelt verwerende partij, worden in het verzoekschrift niet weerlegd.

In zijn wederantwoordnota gaan verzoeker nog in op de aangehaalde vereisten van een duidelijke onderzoeksvraag en methodologie, en de eigen inbreng op het vlak van innovatie en dieper onderzoek. Ter zake voert verzoeker aan dat de bestreden beslissing nalaat om deze opmerkingen in detail toe te passen op zijn concrete masterproef.

Beoordeling

De Raad brengt vooreerst het voorschrift van artikel II.294, §2, *in fine* van de Codex Hoger Onderwijs, luidens hetwelk een verzoekende partij in de procedure voor de Raad geen nieuwe bezwaren kan aanvoeren, tenzij de grondslag ervan pas tijdens of na afhandeling van de interne beroepsprocedure aan het licht is gekomen, tenzij het bezwaar betrekking heeft op de wijze waarop het intern beroep werd behandeld of tenzij het bezwaar raakt aan de openbare orde.

Het mag als vaste rechtspraak van de Raad worden beschouwd dat, *a fortiori*, de verzoekende partij niet vermag in de wederantwoordnota nog nieuwe middelen aan te voeren, althans niet wanneer niet wordt aangetoond dat zij in de onmogelijkheid verkeerde om die middelen in het inleidend verzoekschrift op te nemen.

In de bestreden beslissing is, wat de masterproef betreft, uitdrukkelijk aangegeven:

“Er is geen duidelijke onderzoeksvraag noch methodologie aanwezig. Literatuur review kan niet beschouwd worden als een onderzoeksvraag. Er is geen eigen inbreng op vlak van innovatie en diepgaander onderzoek, in bijzonder het handelen bij onvoorspelbare situaties waarbij complexe problemen zelf onderzocht moeten worden en oplossingen worden voorgesteld. De thesis toont geen initiatief om het probleem diepgaander te onderzoeken en geen voorstellen tot aanpassingen. Complexe en geavanceerde technieken en methodes worden niet toegepast.”

In het licht van artikel I.3, 41° van de Codex Hoger Onderwijs, dat de masterproef in de Vlaamse hogeronderwijscontext definieert:

“41° masterproef: werkstuk waarmee een masteropleiding wordt voltooid. Daardoor geeft een student blijk van een analytisch en synthetisch vermogen of van een zelfstandig probleemoplossend vermogen op academisch niveau of van het vermogen tot kunstzinnige schepping. Het werkstuk weerspiegelt de algemeen kritisch-reflecterende ingesteldheid of de onderzoeksingesteldheid van de student.”

kan bezwaarlijk worden gesteld dat de hierboven aangehaalde overwegingen uit de bestreden beslissing geen dragend motief zouden uitmaken.

Het lag derhalve op de weg van verzoeker om aan te tonen dat die overwegingen niet deugdelijk zijn. Verzoeker heeft evenwel nagelaten om tegen die motieven enige kritiek te ontwikkelen in zijn verzoekschrift. Verzoeker voert niet aan, laat staan bewijst – en de Raad ziet ook niet spontaan – wat verzoeker daarvan zou hebben weerhouden.

Wat verzoeker in zijn wederantwoordnota nog ter sprake brengt, komt aldus te laat om nog op ontvankelijke wijze in het debat te worden betrokken.

De vaststelling – met name dat de scriptie niettegenstaande haar aanvaarding door de Sinai University werd aanvaard niet aan de essentiële voorwaarden van een masterproef voldoet – volstaat om het middel ook ongegrond te bevinden.

Dat geldt in het bijzonder in het licht van de vaststelling dat verzoeker niet weerspreekt dat een literatuurstudie *überhaupt* niet in aanmerking komt als masterproef.

De Raad overweegt daarbij verder nog dat verzoeker – daargelaten de kwalificatie van plagiaat – niet betwist dat zijn scriptie voor meer dan 60% uit van andere bronnen overgenomen tekst

bestaat. Van een degelijk werkstuk mag naar oordeel van de Raad binnen de grenzen van de redelijkheid worden gesteld dat het aan eigen inbreng en probleemoplossend redeneren ontbreekt.

Het derde middel is, in zoverre ontvankelijk, ongegrond.

VI. Kosten

Verzoeker vraagt om de kosten van het geding ten laste van de verwerende partij te leggen.

Aan de procedure voor de Raad zijn noch rolrechten, noch een rechtsplegingsvergoeding nog andere gerechtskosten verbonden.

Deze vraag is, daargelaten dat het beroep zoals hierboven is overwogen ongegrond is, derhalve zonder voorwerp.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 27 juli 2022, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Marleen Verreth	bestuursrechter – bijzitter
Sigrid Pauwels	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Melissa Thijs	eerste secretaris

De secretaris

De voorzitter

Melissa Thijs

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnterpreteerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Zitting van 16 september 2022

Arrest nr. 7.929 van 16 september 2022 in de zaak 2022/0311

In zake: Gülperin SABAN
                  bijgestaan en vertegenwoordigd door
                  advocaat Meryem Erkan
                  kantoor houdend 1050 Brussel
                  Louizalaan 390

                  tegen:

                  VLAAMSE GEMEENSCHAP
                  vertegenwoordigd door NARIC-Vlaanderen
                  met zetel te 1210 Brussel
                  Koning Albert II-laan 15
                  alwaar woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 13 augustus 2022, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van NARIC-Vlaanderen van 15 juli 2022 waarbij het buitenlands studiebewijs van verzoekster specifiek gelijkwaardig wordt verklaard met de Vlaamse graad van ‘Bachelor of science in de Geneeskunde’ en niet gelijkwaardig wordt verklaard met de Vlaamse graad van ‘Master of Science in de Geneeskunde’, noch met de Vlaamse graad van master.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 16 september 2022.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Verzoekende partij, advocaat Gautier De Wachter, die *loco* advocaat Meryem Erkan verschijnt voor verzoekende partij, en Gaia Pellegrims, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoekster is houder van een buitenlands studiebewijs, met name dat van ‘Tip doktorluğu diplomasi’ uitgereikt door de Universiteit van Ankara (Turkije).

Zij verzoekt NARIC-Vlaanderen om dit studiebewijs gelijkwaardig te verklaren met het specifiek Vlaams studiebewijs van ‘Master of science in de Geneeskunde’.

Op 15 juli 2022 neemt NARIC-Vlaanderen de volgende beslissing:

“Na grondig onderzoek heeft NARIC-Vlaanderen een beslissing genomen over uw studiebewijs.

NARIC-Vlaanderen erkent uw studiebewijs ‘Tip doktorluğu diplomasi’ uit Turkije als specifiek gelijkwaardig met de Vlaamse graad van ‘Bachelor of Science in de geneeskunde’ (studiegebied geneeskunde).

Wij kunnen uw studiebewijs niet gelijkaardig erkennen met:

- De Vlaamse graad van ‘Master of Medicine in de geneeskunde’
- De Vlaamse graad van ‘Master’

Motivering

De voorwaarden om als gelijkwaardig erkend te worden met de Vlaamse graad van ‘Bachelor of Science in de geneeskunde’ zijn vervuld.

De voorwaarde om als gelijkwaardig erkend te worden met de andere Vlaamse diploma’s zijn niet vervuld, omdat:

- U geen scriptie schreef.

Toelichting

Gelijkwaardigheid met de Vlaamse graad van ‘Master of Medicine in de geneeskunde’ is niet mogelijk, omdat:

De masterproef ontbreekt. Om in Vlaanderen een masterdiploma te behalen moet de opleiding afgesloten worden met een masterproef. Uit uw dossier blijkt dat u tijdens uw opleiding geen masterproef geschreven heeft. U voegt een stageverslag toe aan het dossier. Het stageverslag voldoet niet aan de vereisten van de Vlaamse masterproef. Het betreft een case-report met een literatuurstudie. Er is geen hypothese, geen eigen wetenschappelijk onderzoek, geen methodologie, geen conclusies. De onderzoekscompetenties op Vlaams masterniveau worden hiermee niet aangetoond. Er

zijn ook geen andere elementen in het dossier die het gebrek aan een masterproef zouden kunnen compenseren.

(element ‘kwaliteit’: art. 4 en 5 van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 Juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs: art. II.58 §6 van het besluit van de Vlaamse Regering tot codificatie van de decretale bepalingen betreffende het hoger onderwijs van 11 oktober 2013) .

Gelijkwaardigheid met de Vlaamse graad van ‘Master’ is niet mogelijk, omdat:

De masterproef ontbreekt. Om in Vlaanderen een masterdiploma te behalen, moet de masteropleiding afgesloten worden met een masterproef. Uit uw dossier blijkt dat u tijdens uw opleiding geen masterproef geschreven heeft. U voegt een stageverslag toe aan het dossier. Het stageverslag voldoet niet aan de vereisten van de Vlaamse masterproef. Het betreft een case-report met een literatuurstudie. Er is geen hypothese, geen eigen wetenschappelijk onderzoek, geen methodologie, geen conclusies. De onderzoekscompetenties op Vlaams masterniveau worden hiermee niet aangetoond. Er zijn ook geen andere elementen in het dossier die het gebrek aan een masterproef zouden kunnen compenseren.

(niveaudeSCRIPTORelementen ‘Kennis en vaardigheden’ binnen de niveaudeSCRIPTOR op VKS-niveau 7: complexe nieuwe vaardigheden toepassen, gelieerd aan zelfstandig, gestandaardiseerd onderzoek, art. 6 van het Decreet betreffende de kwalificatiestructuur van 30 april 2009, art. 9 van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs: art. II.58 § 6 van het besluit van de Vlaamse Regering tot codificatie van de decretale bepalingen betreffende het hoger onderwijs van 11 oktober 2013).”

Dit is de thans bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

Verwerende partij betwist niet de ontvankelijkheid van het beroep.

De Raad ziet geen aanleiding tot ambtshalve opmerkingen.

Het beroep is ontvankelijk.

V. Omschrijving van het gevorderde

Standpunt van partijen

Verzoekster vraagt om de bestreden beslissing “ongeldig” te maken en “de oorspronkelijk gevraagde gelijkwaardigheid” te verlenen.

Verwerende partij doet, onder verwijzing naar artikel II.291 van de Codex Hoger Onderwijs en de rechtspraak van de Raad, gelden dat de bevoegdheid van de Raad ertoe beperkt is om de bestreden beslissing in voorkomend geval te vernietigen.

In haar wederantwoordnota handhaaft verzoekster de omschrijving van het gevorderde.

Beoordeling

De Raad herinnert eraan dat hij krachtens artikel II.291, tweede lid van de Codex Hoger Onderwijs niet bevoegd is om zijn appreciatie betreffende de waarde van de verzoekende partij in de plaats te stellen van die van het bestuur of enig orgaan dat werkt onder de verantwoordelijkheid van het bestuur.

De Raad kan de inhoudelijke beoordeling dan ook niet overdoen als ware hij zelf een instantie voor de erkenning van buitenlandse studiebewijzen. Daarnaast is de bevoegdheid van de Raad, wat de strekking van het arrest betreft, op grond van artikel II.292, §1 van diezelfde Codex ertoe beperkt de bestreden beslissing in voorkomend geval te vernietigen. De Raad kan de beslissing niet hervormen, en evenmin een gelijkwaardigheid verlenen.

De Raad begrijpt het beroep als een vraag tot vernietiging van de bestreden beslissing.

VI. Onderzoek van de middelen

Enig middel

Verzoekster beroept zich in een enig middel op een schending van artikel 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (verder: de Vreemdelingenwet), de formelemotiveringsplicht, het rechtszekerheidsbeginsel, de artikelen 3 tot 7 en 11 van het besluit van de Vlaamse regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs en Richtlijn 2005/36/EG van 7 september 2005 betreffende de erkenning van beroepskwalificaties.

Standpunt van partijen

Verzoekster zet haar middel uiteen als volgt (enkele voetnoten zijn weggelaten):

“[...]

Het bestreden besluit is in strijd met de toepasselijke wettelijke bepalingen, maar ook met de Wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van administratieve besluiten en met artikel 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

In feite is het bestreden besluit in tegenspraak met het Besluit van de Vlaamse regering betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs, de artikelen 3 tot 7 en wat betreffende de artikel alleen zeggende dat: “bij de vaststelling van een substantieel verschil kan de erkenningsautoriteit relevante beroepservaring en andere relevante onderwijservaring van de houder van het buitenlands studiebewijs als compensatiemaatregel aanvaarden en het buitenlands studiebewijs erkennen”.

Wat betreffende artikel 11, het zegt dat “de erkenningsautoriteit hanteert aanvraagformulieren die de in te dienen documenten en informatie opsomt voor het onderzoek naar de erkenning van de volledige gelijkwaardigheid van buitenlandse studiebewijze en de niveaugelijkwaardigheid. De erkenningsautoriteit bevestigt formeel de ontvangst van de aanvraag. De bewijslast dat er in de aanvraag documenten en informatie ontbreken, ligt bij de erkenningsautoriteit.”

Voorts is er de Europese Richtlijn 2005/36/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 september 2005 betreffende de erkenning van beroepskwalificaties (PB L255/22 van 30.9.2005), afdeling 2 ‘Artsen’, artikel 24 ‘Medische basisopleiding 1’: “Voor de toelating tot de medische basisopleiding is het bezit vereist van een diploma of certificaat dat voor de betrokken studie toegang geeft tot universitaire instellingen. 2 De medische basisopleiding omvat in totaal ten minste zes studiejaar en 5.500 theoretisch en praktisch onderwijs aan een universiteit of onder toezicht van universiteit”.

Uit de documenten in het door de verzoeker overgelegde dossier, maar in dit geval ook uit de documenten 7, 8, 11 en 12, blijkt duidelijk dat de Turkse voorschriften inzake de medische opleiding de bovengenoemde voorschriften omzetten.

Hieruit volgt dat de Turkse opleiding dus aan dezelfde regels voldoet als de Europese opleiding en de Europese richtlijn voor het verkrijgen van de titel van arts. Ter herinnering: dit is de titel die de kandidaat binnen haar universiteit verkrijgt, en die dus voldoet aan dezelfde regels voor opleiding, leerlingenschap in termen van tijd, opleiding en cycli als de Belgische opleiding en haar voorschriften.

In de bestreden beslissing wordt dit dan ook niet betwist, maar wordt er toch geen rekening mee gehouden. De bestreden beslissing vertoont in dit opzicht dus gebreken en is ongegrond door dit gebrek, maar ook aangetast door haar motivering. De verzoekster heeft ook documenten neergelegd waaruit blijkt dat zij in Turkije dezelfde opleiding volgde als in België om haar diploma in de algemene geneeskunde te behalen, maar ook dat volgens de voorschriften van haar universiteit, zowel toen als nu nog steeds, binnen

de Universiteit van Ankara, de voorschriften nog steeds niet veranderd zijn. De Universiteit van Ankara bekrachtigt nog steeds niet de voltooiing van haar opleiding en haar succes in de algemene geneeskunde door het inleveren van een proefschrift. De opleiding is echter gemodelleerd naar en vormt de omzetting van de hierboven genoemde Europese richtlijn, wat betekent dat de opleiding voldoet aan de Europese vereiste criteria.

Verder wijst de verzoeker erop dat de Europese richtlijn een rechtstreeks toepasselijke norm is, die boven de nationale normen staat en die de verzoeker daarom verzoekt onmiddellijk in het onderhavige geval toe te passen om de bestreden beslissing ongeldig te maken.

De geldende voorschriften vereisen dus niet de indiening van een scriptie om de succesvolle voltooiing van de studie in de algemene geneeskunde te bekrachtigen met een meestergraad die toegang geeft tot het beroep, maar wel de succesvolle voltooiing van de studiecycclus. De toepasselijke verordening over de erkenning van gelijkwaardigheid vereist dit evenmin als het niet vereist wordt door de instelling in het land van herkomst, zoals in dit geval is aangetoond.

In de bestreden beslissing werd geen rekening gehouden met het door de verzoekster naar behoren ingevulde formulier, noch met het bewijs van haar ervaring, en blijkbaar ook niet met de overgelegde documenten en haar achtergrond.

De aanvrager studeerde in 2001 af aan de Medische Universiteit van Ankara[] en uit haar zeer lange curriculum vitae blijkt duidelijk dat ze al 20 lange jaren geneeskunde beoefent, functies en ervaring verzamelt en zo het beroep uitoefent.

Hoe kan de verweerder dan rechtmatig beweren dat de verzoeker geen bewijs aanvoert dat van dien aard is dat het de kwestie van het memorandum kan compenseren?

De verzoeker toont 20 jaar ervaring in de geneeskunde aan, die elk een bijkomend element vormen dat gelijkwaardig is aan de compensatie voor deze beknoptheid, dit gezegd zijnde zonder vooroordeel en zonder enige nadelige erkenning van wat gezegd is over de waarde van de eenzijdige voorwaarde die door de verweerder is opgelegd en die daarmee, door deze bepaling/beslissing, in strijd is met een voorschrift van hogere waarde, dat nergens wijst op het recht van de Belgische overheid om de Europese regeling te wijzigen. Daarmee stelt de verweerder zich in de plaats van de Europese wetgever en lijkt hij zich een normatieve en regelgevende macht toe te eigenen die hij niet bezit.

De Belgische administratie moet rekening houden met de Turkse nationale regelgeving en de Universiteit van Ankara, vanwege de omzetting en toepassing door hen van de Europese richtlijn, met de gelijkenis en dus gelijkwaardigheid van het Turkse en Belgische programma (wat betreft de soorten cycli, de aantallen jaren, uren en studiepunten, het ontbreken van een Europese eis voor een dissertatie die tot een medisch diploma leidt), de door de kandidaat overgelegde bewijzen, de bewijzen ter compensatie van de ‘dissertatie’-component, die een eenzijdige eis van de verweerder is, en het CV en de ervaring van de kandidaat.

De verweerder betwist deze elementen niet, maar laat ze gewoon weg, omdat de bestreden beslissing beweert dat er geen element in het dossier is om zijn eis van een memorandum te compenseren.

Het bestreden besluit is, gezien het gestelde, in strijd met de wet van 29 juli 1991 en ook met de wet van 15 december 1980, die administratieve autoriteiten verplichten de individuele beslissingen die zij ten aanzien van personen of andere administratieve autoriteiten nemen, formeel met redenen te motiveren;

Deze verplichting vereist dat de rechtsgrondslag voor het besluit en de redenen daarvoor in het besluit worden vermeld;

De motivering moet naar de feiten verwijzen, de toegepaste rechtsregels vermelden en de redenen aangeven die, op grond van de rechtsregels en de genoemde feiten, tot de beslissing leiden;

De motivering moet toereikend en ter zake dienend zijn, d.w.z. dat ze duidelijk betrekking moet hebben op de beslissing;

De beslissing moet ernstig zijn, d.w.z. dat de aangevoerde redenen voldoende moeten zijn om de genomen beslissing te rechtvaardigen; De motivering moet duidelijk, precies en concreet zijn: het mogen geen vage formules of stijlclausules zijn;

Deze verplichting vereist dus dat de beslissing formeel en materieel gemotiveerd is;

2. Het beginsel van behoorlijk bestuur houdt in dat het bestuur zich zorgvuldig informeert alvorens zijn besluiten te nemen en dat het zijn besluiten naar behoren met redenen motiveert;

De nauwgezetheid die de overheid bij de beoordeling van de relevante feiten aan de dag moet leggen, is reeds lang door de Raad van State vastgesteld; *“De taak van de Raad van State om het recht te vrijwaren met betrekking tot de vaststelling van de feiten heeft echter als uitvloeisel dat hij moet nagaan of deze overheid tot haar versie van de feiten is gekomen in overeenstemming met de regels voor de bewijsvoering en of zij bij het zoeken naar de feiten werkelijk de nauwgezetheid aan de dag heeft gelegd die haar plicht is”*.

Dit algemene principe vereist dat de administratie rekening houdt met alle elementen van het dossier, zodat de beklaagde er geen genoegen mee kan nemen, zoals in dit geval, zijn beslissing te baseren op stereotiepe argumenten. Door deze stereotiepe redenen te gebruiken, verzuimt de verweerder zijn verplichting tot motivering van zijn administratieve handelingen na te komen, namelijk de vermelding in de handeling van de juridische en feitelijke overwegingen waarop de beslissing is gebaseerd, waarbij de feitelijke redenen moeten blijken uit de concrete omstandigheden die de autoriteit ertoe hebben gebracht ten aanzien van de verzoeker een bepaalde beslissing te nemen in het licht van diens persoonlijke situatie;

Deze beginselen werden ook in herinnering gebracht in een recent arrest van het Hof van Beroep van Brussel en de Raad van State (6e kamer van kort geding) in zijn arrest van 11 oktober 2011:

“Wanneer een verzoeker, die opkomt tegen het besluit waarbij hem vrijstelling van sociale zekerheidsbijdragen wordt geweigerd, in zijn verzoekschrift aanvoert dat de autoriteit geen rekening heeft gehouden met de elementen die hij haar voorlegde, beroept hij zich op schending van een rechtsregel, namelijk de plicht tot

zorgvuldigheid, die deel uitmaakt van de algemene beginselen van het bestuursrecht en die de autoriteit verplicht alle relevante elementen in overweging te nemen om een besluit te kunnen nemen.

Wanneer blijkt dat de autoriteit geen rekening heeft gehouden met de inkomsten en uitgaven die betrekking hebben op de tijdvakken waarvoor vrijstelling van bijdragen werd gevraagd moet haar beslissing nietig' worden verklaard. ”

Door zich te onderwerpen aan de beginselen van goed bestuur, legitiem vertrouwen en rechtszekerheid, moet de overheid gevolg geven aan de legitieme verwachtingen die ze bij een burger gewekt heeft;

De burger moet de overheid kunnen vertrouwen en verwachten dat ze in een individueel geval een duidelijke gedragslijn volgt (RvS 22 februari 2010, nr. 201.138; RvS 21 februari 2011, nr. 211.392).

Bovendien druist het genomen besluit ook in tegen de geest van de vastgestelde verordening en tegen de redenen en doelstellingen die aan de goedkeuring ervan ten grondslag liggen: d.w.z. het beginsel van een maximaal en zo optimaal mogelijk vrij verkeer van leerlingen en, met het oog daarop, de maximalisering, democratisering en uitbreiding van het beginsel van erkenning van gelijkwaardigheid, zodat weigering werkelijk alleen een zo uitzonderlijk mogelijke en zo noodzakelijke hindernis is, die daarom getemperd wordt door een gedetailleerde en gemotiveerde analyse, waar nodig, van geval tot geval, zodat geen misbruik/schijn van misbruik kan optreden of waargenomen worden. In het onderhavige geval lijken de doelstellingen niet te zijn gerespecteerd, wat ook blijkt uit de inhoud van de bestreden beschikking, die ook in zoverre twijfelachtig is dat men zich kan afvragen waarom de verweerder niet gewoon een erkenning van gelijkwaardigheid heeft opgelegd, afhankelijk van de indiening van een eenvoudig memorandum?

Het hypothetische voordeel dat verweerder verkrijgt, staat niet in verhouding tot het nadeel dat verzoekster door deze weigering lijdt.

Dit is ook twijfelachtig uit het oogpunt van de samenhang van de inhoud van de bestreden beslissing en de evenredigheid ervan met het nagestreefde doel? Als het nagestreefde doel de handhaving van wetgeving was (?), dan is dit, gezien wat reeds gezegd is, niet het geval voor de gedaagde. Als het doel was de opleiding en het niveau van de verzoekster te verzekeren, gaf de verweerder evenmin blijk van enige sereniteit, want het is voldoende de door de verzoekster overgelegde documenten te lezen en in overweging te nemen om op te merken dat haar diploma en haar lange jaren ervaring en praktijk haar kwalificatie aantonen en zelfs ruimschoots voldoende zijn om de indiening van een proefschrift te compenseren, of haar tenminste in staat te stellen de equivalentie van een masterdiploma te verkrijgen, ook al is dit afhankelijk van de indiening en het welslagen van een proefschrift.

De verzoeker heeft reeds het onderhavige verzoekschrift neergelegd, dat hij zich het recht voorbehoudt met verdere correspondentie en documenten aan te vullen, en hij verzoekt ook, zo nodig, om een hoorzitting - met het oog op en voorafgaand aan de te nemen beslissing.”

In haar antwoordnota betwist verwerende partij de standpunten van verzoekster.

Wat vooreerst de masterproef betreft, wijst verwerende partij erop dat artikel 3 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 14 juni 2013 voorschrijft dat de volledige gelijkwaardigheid van een buitenlands studie niet wordt erkend wanneer er een substantieel verschil is, en dat dit substantieel overeenkomstig artikel 5 van hetzelfde Besluit slechts op vier elementen betrekking kan hebben, met name (i) het niveau van het buitenlands studiebewijs, (ii) de leerresultaten, (iii) de studieomvang en (iv) de kwaliteit van de opleiding leidende tot het buitenlands studiebewijs. Verwerende partij zet uiteen dat NARIC-Vlaanderen bij het onderzoek naar dit laatste element oog heeft voor de kwaliteit van het opleidingsprogramma, de kwaliteit van de afstudeerprojecten, de wijze van evalueren, of de kwaliteit van de uitreikende hogeronderwijsinstelling, eventueel gewaarborgd door een onafhankelijke kwaliteitswaarborginstantie, en zij wijst er tevens op dat artikel II.58, §6 van de Codex Hoger Onderwijs in de Vlaamse masteropleiding een masterproef of thesis vereist, zoals gedefinieerd in artikel I.3, 41° van diezelfde Codex.

Het stageverslag dat verzoekster ter compensatie van de ontbrekende masterproef voorlegt, is volgens verwerende partij eerder een case-rapport met een literatuurstudie, waarbij er geen sprake is van een hypothese, eigen wetenschappelijk onderzoek, methodologie en conclusies. Aldus, zo stelt verwerende partij, worden de onderzoekscompetenties op Vlaams masterniveau niet aangetoond en volstaat het stageverslag dus niet om het tekort te compenseren; indien een buitenlandse masteropleiding geen masterproef bevat of indien deze van onvoldoende kwaliteit is, wordt een gelijkwaardigheid met het niveau master niet onmogelijk. In dergelijk geval kijkt NARIC-Vlaanderen steeds na of de aanvrager op een andere wijze de doelstellingen heeft behaald of vaardigheden heeft ontwikkeld die met de masterproef werden beoogd, wat te dezen niet het geval was.

Met betrekking tot Richtlijn 2005/36/EG doet verwerende partij gelden dat deze norm krachtens zijn artikel 2,1 slechts van toepassing is op de onderdanen van een lidstaat die in een andere lidstaat dan waar zij hun beroepskwalificatie hebben verworven, een gereguleerd beroep willen uitoefenen – en dus niet van toepassing is op verzoekster, aangezien zij én de Turkse nationaliteit heeft én haar opleiding heeft voltooid in Turkije. Bovendien volstaat het volgens verwerende partij niet om te stellen dat een opleiding die zou voldoen aan de voorwaarden van de Richtlijn, moet leiden tot de gelijkwaardigverklaring met een Vlaams studiebewijs.

Ook de kritiek op de formele motivering van de bestreden beslissing overtuigt verwerende partij niet. Zij stipt aan dat de beslissing van NARIC-Vlaanderen uitdrukkelijk vermeldt welke gelijkwaardigheid werd toegekend, alsook welke redenen een gelijkwaardigheid met de Vlaamse graad van ‘Master’ of ‘Master of Medicine in de geneeskunde’ verhinderen. Die motieven worden bovendien, in tegenstelling tot wat verzoekster beweert, ook gestaafd door verwijzing naar de artikelen uit de betrokken regelgeving.

Verzoekster harerzijds doet in haar wederantwoordnota nog gelden dat verwerende partij zich schuldig maakt aan misbruik van recht. Zij verwijst ter zake naar rechtspraak van het Hof van Cassatie en naar rechtsleer.

Beoordeling

De Raad wijst er vooreerst op dat een verzoekende partij op grond van artikel II.294, §2, *in fine* van de Codex Hoger Onderwijs in de procedure voor de Raad geen nieuwe bezwaren kan aanvoeren, tenzij de grondslag ervan pas tijdens of na afhandeling van de interne beroepsprocedure aan het licht is gekomen, tenzij het bezwaar betrekking heeft op de wijze waarop het intern beroep werd behandeld of tenzij het bezwaar raakt aan de openbare orde.

A fortiori kan een verzoekende partij nieuwe middelen niet voor het eerst opwerpen in de wederantwoordnota, te meer nu de verwerende partij daarop niet meer schriftelijk kan reageren.

Wat verzoekster in haar wederantwoordnota voor het eerst doet gelden met betrekking tot het beweerde rechtsmisbruik, is een nieuw en dus onontvankelijk middel. Verzoekster maakt niet duidelijk, en de Raad ziet ook niet spontaan, wat haar zou hebben verhinderd om deze argumenten in het inleidend verzoekschrift uiteen te zetten.

In die mate is het enig middel niet ontvankelijk.

De Raad stelt voorts vast dat verzoekster nalaat om in haar verzoekschrift uiteen te zetten hoe of waarom de bestreden beslissing artikel 62 van de Vreemdelingenwet schendt.

In dat opzicht is het middel derhalve eveneens onontvankelijk.

Louter ten overvloede stipt de Raad aan dat het door verzoekster ingeroepen artikel 62 betrekking heeft op beslissingen die in het raam van de Vreemdelingenwet worden genomen en die betrekking hebben op de verblijfsrechtelijke status van de vreemdeling. Deze bepaling is dus niet van toepassing op de procedure tot erkenning of gelijkwaardig-verklaring van buitenlandse studiebewijzen, die overigens tot de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap behoort en niet tot deze van de federale Staat.

De formelemotiveringsplicht zoals ze in dit geval is vervat in de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’ houdt in dat de bestuurshandelingen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd en dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die eraan ten grondslag liggen. Die motivering moet afdoende zijn.

Het bestuur is niet verplicht om op alle grieven en opmerkingen afzonderlijk te antwoorden. Het volstaat dat in de beslissing de motieven worden opgenomen die de beslissing afdoende kunnen dragen. Wel mag het bestuur niet voorbijgaan aan argumenten die voor de aanvrager van wezenlijk belang zijn en die, mochten ze wel in aanmerking zijn genomen, voor die aanvrager een gunstiger beslissing konden opleveren.

In de bestreden beslissing wordt overwogen dat aan verzoekster geen gelijkwaardigheid met het niveau van master – en dus ook geen specifieke gelijkwaardigheid met de graad van ‘Master of medicine in de Geneeskunde – kan worden verleend omdat verzoekster geen masterproef heeft geschreven, en de tekst die verzoekster voorlegt ook niet kan worden aanvaard als een deugdelijk alternatief, gelet op de vooropgestelde onderzoekscompetenties.

Die motivering maakt duidelijk waar het NARIC-Vlaanderen om te doen is, en verleent verzoekster de mogelijkheid om zich in rechte te voorzien. Verzoekster maakt niet duidelijk welke andere motieven de bestreden beslissing had moeten bevatten.

Betrokken op de formelemotiveringsplicht, is het middel niet gegrond.

Wat de masterproef betreft, maakt NARIC-Vlaanderen een juiste toepassing van de aangehaalde bepalingen van het Besluit van de Vlaamse regering van 14 juni 2013 en de decretale voorschriften.

Verzoekster kan geen aanspraak maken op de gelijkwaardigheid met de Vlaamse graad van master wanneer zij niet aantoont dat zij de betrokken onderzoekscompetenties hetzij via een masterproef, hetzij op een andere wijze heeft bereikt. Alleszins toont verzoekster niet *in concreto* aan hoe haar beroepservaring het bewijs van het bereiken van die competenties zou inhouden.

Het staat, zoals hierboven reeds is aangegeven, niet aan de Raad om de inhoudelijke beoordeling van de door verzoekster voorgelegde tekst over te doen.

Verzoekster overtuigt er niet van dat enige bepaling van het voormelde besluit van de Vlaamse regering werd geschonden.

Verzoekster kan zich niet beroepen op Richtlijn 2005/36/EG van 7 september 2005 aangezien deze rechtsnorm, zoals verwerende partij terecht stelt, noch op verzoekster persoonlijk (Turkse nationaliteit), noch op verzoeksters buitenlands studiebewijs (Turks) van toepassing is.

Artikel 2.1 van deze Richtlijn luidt immers:

“Deze richtlijn is van toepassing op alle onderdanen van een lidstaat, met inbegrip van beoefenaren van de vrije beroepen, die in een andere lidstaat dan die waar zij hun beroepskwalificaties hebben verworven, een gereguleerd beroep willen uitoefenen, hetzij als zelfstandige, hetzij als werknemer.”

Ook in dat opzicht overtuigt het middel niet.

Het rechtszekerheidsbeginsel houdt in dat de inhoud van het recht voorzienbaar en toegankelijk moet zijn zodat de rechtzoekende in redelijke mate de gevolgen van een bepaalde handeling kan voorzien op het tijdstip dat de handeling wordt verricht en de overheid daarvan niet zonder objectieve en redelijke verantwoording mag afwijken.

Verzoekster maakt op geen enkele wijze duidelijk welke verwachtingen NARIC-Vlaanderen of de Vlaamse Gemeenschap zou hebben gewekt, in het licht waarvan de bestreden beslissing dan zou voorkomen als een miskenning daarvan.

Tot slot merkt de Raad op dat verwerende partij als overheidsinstantie slechts handelt binnen haar decretale en reglementaire opdracht, en met de bestreden beslissing dus geen ‘voordeel’ nastreeft dat in wanverhouding zou kunnen staan met het door verzoekster beweerde ‘nadeel’.

Het enig middel is, in zoverre ontvankelijk, ongegrond.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 16 september 2022, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Jan Geens	bestuursrechter – bijzitter
Henri Verhaaren	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Gilles Fourneau	secretaris

De secretaris

De voorzitter

Gilles Fourneau

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Zitting van 10 oktober 2022

Arrest nr. 8.004 van 10 oktober 2022 in de zaak 2022/0381

In zake: Khudhair BAHAA
woonplaats kiezend te 9300 Aalst
Meuleschettestraat 42

tegen:

VLAAMSE GEMEENSCHAP
vertegenwoordigd door NARIC-Vlaanderen
met zetel te 1210 Brussel
Koning Albert II-laan 15
alwaar woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 6 september 2022, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van NARIC-Vlaanderen van 10 augustus 2022 waarbij het buitenlands studiebewijs van verzoeker als niveaugelijkwaardig met de Vlaamse graad van bachelor wordt erkend, en niet gelijkwaardig wordt verklaard met Vlaamse graad van ‘Master of Science in de industriële wetenschappen: bouwkunde’, noch met de Vlaamse graad van master, noch met de Vlaamse graad van ‘Bachelor of Science in de industriële wetenschappen: bouwkunde’.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 10 oktober 2022.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Mevrouw Gaia Pellegrims, die verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

III. Feiten

Verzoeker is houder van een buitenlands studiebewijs, met name dat van ‘Wetenschappelijk bachelor in bouw- en constructietechniek – sanitaire en milieutechniek’, uitgereikt door de University of Technology te Bagdad (Irak).

Hij dient bij NARIC-Vlaanderen een verzoek tot gelijkwaardigverklaring in.

Op 10 augustus 2022 neemt NARIC-Vlaanderen de volgende beslissing:

“Na grondig onderzoek heeft NARIC-Vlaanderen een beslissing genomen over uw studiebewijs.

NARIC-Vlaanderen erkent uw studiebewijs “Wetenschappelijke bachelor in bouw- en constructietechniek – sanitaire en milieutechniek” uit Irak als *niveaugelijkwaardig met de Vlaamse graad van “Bachelor”*.

We kunnen uw studiebewijs *niet gelijkwaardig* erkennen met:

- de Vlaamse graad van “Master of Science in de industriële wetenschappen: bouwkunde”
- de Vlaamse graad van “Master”
- de Vlaamse graad van “Bachelor of Science in de industriële wetenschappen: bouwkunde”

Motivering

De voorwaarden om als gelijkwaardig erkend te worden met de Vlaamse graad van “Bachelor” zijn vervuld.

De voorwaarden om als gelijkwaardig erkend te worden met de andere Vlaamse diploma's zijn *niet* vervuld, omdat:

- er essentiële opleidingsonderdelen ontbreken

Toelichting

Gelijkwaardigheid met de Vlaamse graad van “*Master of Science in de industriële wetenschappen: bouwkunde*” is niet mogelijk, omdat:

Competenties rond duurzaamheid, energieprestatie van gebouwen, bedrijfsbeheer, bouwrecht en bouwmanagement ontbreken in de buitenlandse opleiding. De volgende essentiële opleidingsonderdelen komen niet aan bod: ‘Energie-efficiënte gebouwen’, ‘Management’, ‘Duurzaam ondernemen’ en ‘Bouwrecht en -management’. Daardoor worden de volgende leerresultaten van de Vlaamse opleiding niet bereikt:

- Binnen een hoofdzakelijk vakspecifieke context handelen vanuit een ingenieursattitude: resultaatgerichtheid, aandacht voor planning en technische, economische en maatschappelijke randvoorwaarden zoals duurzaamheid, inschatting van risico's en haalbaarheid van de voorgestelde benadering of oplossing, gerichtheid op resultaat en het bereiken van effectieve oplossingen, innovatief denken.

- Ethisch, professioneel en maatschappelijk verantwoord handelen met aandacht voor technische, economische, humane en duurzaamheidsaspecten.

- Zelfstandig uitvoeringsmethodes voor het oprichten van complexe bouwwerken evalueren en selecteren, zowel economisch als technisch, en de keuze beargumenteren.
- Nieuwbouw- en renovatieprojecten beoordelen op hun veiligheid, bouwfysisch comfort, kwaliteit, kost en duurzaamheid.

De werkervaring kan deze tekorten niet compenseren.

(element 'leerresultaten': art. 4 en 5 van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs. Aangezien het diploma niet behaald werd binnen de Europese Hoger Onderwijsruimte kan er geen vergelijking gebeuren op basis van de leerresultaten en werden de essentiële opleidingsonderdelen vergeleken.)

De masterproef niet voldoet. Om in Vlaanderen een masterdiploma te behalen moet de opleiding afgesloten worden met een masterproef. Uw scriptie met de titel 'Effect of Additives on hot Mix Aging Asphalt' voldoet niet aan de vereisten van de Vlaamse masterproef. Het gaat louter om een stabiliteitsstudie. Deze studie is zeer beperkt en niet diepgaand. Er wordt niet gewerkt vanuit een onderzoeksvraag, die vorm krijgt op basis van een gedegen literatuurstudie, waarop dan ook een uitgewerkte methodiek verder bouwt. Ook conclusies, discussie en literatuurlijst ontbreken. De onderzoekscompetenties op Vlaams masterniveau worden hiermee niet aangetoond.

Er zijn ook geen andere elementen in het dossier die deze competenties aantonen.

(element 'kwaliteit': art. 4 en 5 van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs; art. II.58 §6 van het besluit van de Vlaamse Regering tot codificatie van de decretale bepalingen betreffende het hoger onderwijs van 11 oktober 2013)

Gelijkwaardigheid met de Vlaamse graad van "Master" is niet mogelijk, omdat:

De masterproef niet voldoet. Om in Vlaanderen een masterdiploma te behalen, moet de masteropleiding afgesloten worden met een masterproef. Uw scriptie met de titel "Effect of Additives on hot Mix Aging Asphalt" voldoet niet aan de vereisten van de Vlaamse masterproef. Het gaat louter om een stabiliteitsstudie. Deze studie is zeer beperkt en niet diepgaand. Er wordt niet gewerkt vanuit een onderzoeksvraag, die vorm krijgt op basis van een gedegen literatuurstudie, waarop dan ook een uitgewerkte methodiek verder bouwt. Ook conclusies, discussie en literatuurlijst ontbreken. De onderzoekscompetenties op Vlaams masterniveau worden hiermee niet aangetoond. Er zijn ook geen andere elementen in het dossier die deze competenties aantonen.

(niveaurescriptorelementen 'Kennis en vaardigheden' binnen de niveaurescriptor op VKS-niveau 7: complexe nieuwe vaardigheden toepassen, gelieerd aan zelfstandig, gestandaardiseerd onderzoek, art. 6 van het Decreet betreffende de kwalificatiestructuur van 30 april 2009, art. 9 van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs; art. II.58 § 6 van het besluit van de Vlaamse Regering tot codificatie van de decretale bepalingen betreffende het hoger onderwijs van 11 oktober 2013).

Gelijkwaardigheid met de Vlaamse graad van "Bachelor of Science in de industriële wetenschappen: bouwkunde" is niet mogelijk, omdat:

De volledige onderzoekslijn met de essentiële opleidingsonderdelen 'Academische vaardigheden' en 'Wetenschappelijk project' ontbreekt. Voor de afstudeerrichting 'Bouwkunde' ontbreken de leerlijnen rond duurzaam bouwen en bouwmanagement. Ook de volgende essentiële opleidingsonderdelen ontbreken: Bouwfysica; Energieprestatie van gebouwen; Uitvoeringstechnieken; Planning en kostprijsberekening; Klimatisering; HVAC-projecten. De werkervaring kan deze tekorten niet compenseren.

(element ‘leerresultaten’: art. 4 en 5 van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs. Aangezien het diploma niet behaald werd binnen de Europese Hoger Onderwijsruimte kan er geen vergelijking gebeuren op basis van de leerresultaten en werden de essentiële opleidingsonderdelen vergeleken.)

Dit is de thans bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

Verwerende partij betwist niet de ontvankelijkheid van het beroep.

De Raad ziet geen aanleiding tot ambtshalve opmerkingen.

Het beroep is ontvankelijk.

V. Onderzoek van de middelen

Eerste middel

In een eerste middel beroept verzoeker zich op de materiële motiveringsplicht.

Standpunt van partijen

Verzoeker voert aan dat de bestreden beslissing ten onrechte vermeldt dat het buitenlands studiebewijs is uitgereikt op 15 januari 2020, terwijl dit volgens verzoeker op 30 juni 2013 gebeurde.

In haar antwoordnota repliceert verwerende partij dat op het studiebewijs dat verzoeker voorlegt, uitdrukkelijk is vermeld dat die akte op 15 januari 2020 werd opgesteld, en dat 30 juni 2013 de datum is waarop verzoeker is afgestudeerd.

Bovendien is verwerende partij van oordeel dat indien er sprake zou zijn van een materiële vergissing, verzoeker een correctie aan NARIC-Vlaanderen moet vragen, in plaats van bij de Raad een beroep in te stellen.

Beoordeling

Op het studiebewijs dat verzoeker voorlegt (opgesteld in het Arabisch), komt de datum “2020/1/15” voor.

Deze datum wordt in de beëdigde vertaling die verzoeker voorlegt (stuk 1c van verzoeker) als volgt in context vertaald:

“Deze akte werd in Bagdad op 20/Djoemada Al-Awwal/1441 overeenkomt met 15/01/2020 opgesteld.”

Dat verzoeker is afgestudeerd in het academiejaar 2012-2013 – met name op 30 juni 2013 – doet aan de datum waarop het diploma is uitgereikt geen afbreuk.

Het middel is niet gegrond.

Tweede middel

Een tweede middel kan worden begrepen als steunend op de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoeker stelt dat ten onrechte wordt overwogen dat de volledige onderzoekslijn met de essentiële opleidingsonderdelen ‘academische vaardigheden’ en ‘wetenschappelijk project’ ontbreekt. Hij verwijst naar de bachelorthesis ‘Effect of additives on hot Mix Aging Asphalt’ die bij het aanvraagdossier was gevoegd.

Verwerende partij repliceert in haar antwoordnota dat NARIC-Vlaanderen overeenkomstig artikel 3 van het besluit van de Vlaamse regering van 14 juni 2013 ‘betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs’ een buitenlands studiebewijs niet als volledig gelijkwaardig erkent wanneer er een substantieel verschil is, en dat een substantieel verschil overeenkomstig artikel 5 van hetzelfde besluiten enkel kan gelegen zijn in één van de vier daar vermelde elementen.

Verwerende partij duidt verder dat het gaat om een studiebewijs dat werd behaald buiten de Europese Hoger Onderwijsruimte, zodat de beoordeling niet kon gebeuren op basis van leerresultaten en integendeel de essentiële opleidingsonderdelen werden vergeleken. In het raam van die vergelijking geeft de bestreden beslissing aan welke substantiële verschillen werden vastgesteld.

Wat de door verzoeker voorgelegde bachelorproef betreft, zet verwerende partij uiteen dat dit stuk ook bij de beoordeling werd betrokken, maar dat zowel de theoretische basis van wetenschappelijke vorming als de academische vaardigheden worden onderzocht en dat het schrijven van een bachelorproef op zich niet volstaat. Bovendien is in de bestreden beslissing ook aangegeven dat de leerlijnen rond duurzaam bouwen en bouwmanagement ontbreken, alsook de essentiële opleidingsonderdelen ‘Bouwfysica’, ‘Energieprestatie van gebouwen’, ‘Uitvoeringstechnieken’, ‘Planning en kostprijsberekening’, ‘Klimatisering’ en ‘HVAC-projecten’ – wat door de voorgelegde werkervaring niet kan worden gecompenseerd.

Beoordeling

De Raad wil vooreerst in herinnering brengen dat hij, wat de beginselen van behoorlijk bestuur betreft, slechts over een marginaal toetsingsrecht beschikt.

De decreetgever heeft ter zake immers in artikel II.291, tweede lid van de Codex Hoger Onderwijs bepaald dat de Raad zijn appreciatie betreffende de waarde van de student niet in de plaats stelt van die van het bestuur of enig orgaan dat werkt onder de verantwoordelijkheid van het bestuur. Dit betekent dat de Raad zich niet in de plaats van de verwerende partij of NARIC-Vlaanderen mag stellen om de inhoudelijke beoordeling over te doen – als ware hij zelf een erkenningsautoriteit.

Door zich ertoe te beperken op te werpen dat uit de voorgelegde bachelorthesis volgt dat de onderzoekslijnen ‘academische vaardigheden’ en ‘wetenschappelijk project’ wél zijn aangetoond, nodigt verzoeker de Raad uit om de academische en wetenschappelijke verdiensten van die bachelorthesis zelf te onderzoeken en af te wegen tegen de voorwaarden van het voormelde besluit van de Vlaamse regering van 14 juni 2013. Dat is evenwel noch de taak, noch de bevoegdheid van de Raad.

In dat opzicht is het middel niet ontvankelijk.

Louter ten overvloede stelt de Raad vast dat verzoeker ook ten gronde geen enkel argument aanvoert waarom uit het bestaan de bachelorthesis de ontkrachting volgt van de overwegingen van de bestreden beslissing. Verzoeker dient ook geen wederantwoordnota in om de repliek van verwerende partij tegen te spreken.

Het tweede middel is alleszins ongegrond.

Derde middel

In een derde middel beroept verzoeker zich op het redelijkheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

In dit middel stelt verzoeker dat de overweging dat zijn werkervaring de vastgestelde tekorten niet kan compenseren, voorbijgaat aan het feit dat hij van 2013 tot 2016 en vervolgens van september 2016 tot maart 2021 heeft gewerkt als projectingenieur bouwkunde. Voor verzoeker is dit een behoorlijke werkervaring, tijdens dewelke hij bovendien de klimatisering en HVAC-werken op projecten begeleidde.

Verwerende partij werpt in haar antwoordnota tegen dat verzoekers werkervaring wel degelijk in rekening werd genomen, maar dat niet alle ontbrekende elementen van een opleiding door werkervaring kunnen worden gecompenseerd. Theoretische kennis kan immers, zo stelt verwerende partij, niet zonder meer worden gecompenseerd door werkervaring.

Beoordeling

In de bestreden beslissing wordt overwogen:

“De volledige onderzoekslijn met de essentiële opleidingsonderdelen ‘Academische vaardigheden’ en ‘Wetenschappelijk project’ ontbreekt. Voor de afstudeerrichting ‘Bouwkunde’ ontbreken de leerlijnen rond duurzaam bouwen en bouwmanagement. Ook de volgende essentiële opleidingsonderdelen ontbreken: Bouwfysica; Energieprestatie van gebouwen; Uitvoeringstechnieken; Planning en kostprijsberekening; Klimatisering: HVAC-projecten. De werkervaring kan deze tekorten niet compenseren.

Hiermee geeft NARIC-Vlaanderen aan dat de door verzoeker aangevoerde werkervaring niet kan volstaan om de ontbrekende leerlijnen en opleidingsonderdelen te compenseren.

Het is de Raad duidelijk dat verzoeker het anders ziet. Het louter opnieuw beklemtonen van de voormelde werkervaring is evenwel geen concrete kritiek op de bestreden beslissing.

Voor zover verzoekers grief aldus moet worden begrepen dat onvoldoende rekening is gehouden met het kwantitatieve aspect van de werkervaring – met name: acht jaar – toont verzoeker niet aan hoe of waarom uit een langere werkervaring moet worden afgeleid dat de competenties die aan de vermelde leerlijnen en opleidingsonderdelen zijn verbonden, alsnog als behaald moeten worden beschouwd.

Het derde middel wordt verworpen.

Vierde middel

In een vierde middel beroept verzoeker zich op de materiële motiveringsplicht.

Standpunt van partijen

Verzoeker bekritiseert de overweging dat voor de afstudeerrichting ‘Bouwkunde’ de leerlijnen rond duurzaam bouwen en bouwmanagement ontbreken. Hij stelt dat in zijn opleiding de volgende elementen uitgebreid aan bod kwamen: ‘Principles of environmental engineering’, ‘Water treatment’, ‘Treatment of industrial wastes’, ‘Environment protection’ en ‘Management and engineering economy’.

Wat het motief betreft dat ook uitvoeringstechnieken, planning en kostprijsberekening ontbreken, wijst verzoeker erop dat in de studie ‘Management and engineering economy’ deze elementen geïntegreerd aan bod komen.

Verwerende partij repliceert dat de stukken die verzoeker ter zake voorlegt wel degelijk werden onderzocht, aangezien zij deel uitmaakten van verzoekers studieprogramma, maar dat de diepgang niet voldoet om een gelijkwaardigheidsbeslissing met de Vlaamse graad van ‘Bachelor of science in de industriële wetenschappen: bouwkunde’ te bekomen.

Beoordeling

De Raad herhaalt dat het niet zijn opdracht of bevoegdheid is om de beoordeling van verzoekers dossier inhoudelijk over te doen.

De Raad is zich er verder terdege van bewust dat de decreetgever bij de totstandkoming van de procedurevoorschriften ervoor heeft geopteerd om te voorzien in een laagdrempelige toegang tot de rechter, waarbij formalisme wordt vermeden en de aan de bestreden beslissing tegengeworpen onregelmatigheden niet op straffe van onontvankelijkheid juridisch moeten gekwalificeerd (*Parl. St. VI.P. 2003-2004, nr. 1960/1, 25*). De procedure leunt aldus, binnen de grenzen van het bestuurlijk procesrecht, aan bij *da mihi factum, dabo tibi ius* (geef mij de feiten, ik geef u het recht).

Dit betekent evenwel niet dat een verzoekende partij, buiten het niet uitdrukkelijk vermelden van de rechtsgronden waarop het beroep steunt, ook eraan voorbij mag gaan om voldoende concreet uiteen te zetten waarom de bestreden beslissing onregelmatig is. Het louter tegenspreken van de overwegingen van de bestreden beslissing kan, ook rekening houdend met het bovenstaande, niet worden beschouwd als een ontvankelijk middel.

In casu had het op de weg van verzoeker gelegen om concreet aan te wijzen wáár, dat wil zeggen tekstueel en in welke stukken, de Raad kan vaststellen dat de leerlijnen rond duurzaam bouwen en bouwmanagement elementen voldoende aan bod zijn gekomen in de door hem aangewezen opleidingsonderdelen.

Daaraan ontbreekt het evenwel in het verzoekschrift.

Het middel is niet ontvankelijk.

Vijfde middel

Verzoeker beroept zich in een vijfde middel op het gelijkheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoeker voert aan dat zijn echtgenote met hetzelfde diploma is afgestudeerd aan dezelfde universiteit en in hetzelfde academiejaar, en dat haar studiebewijs wel werd erkend als gelijkwaardig met de Vlaamse graad ‘Bachelor of science in de industriële wetenschappen: bouwkunde’.

In haar antwoordnota bevestigt verwerende partij dat de echtgenote van verzoeker op 13 december 2017 een beslissing inzake gelijkwaardigheid heeft ontvangen.

Verwerende partij stipt evenwel aan dat deze beslissing dus vijf jaar geleden werd genomen, en dat – niettegenstaande dit ongetwijfeld voor verzoeker vervelend is – de studieprogramma’s in Vlaanderen voortdurend evolueren, waarbij NARIC-Vlaanderen bij de individuele beoordeling rekening moet houden met het gegeven dat buitenlandse studiebewijzen enkel met de actuele Vlaamse studieprogramma’s mogen worden vergeleken. Aldus, zo stelt verwerende partij, is het uitzonderlijk mogelijk dat aanvragen in het verleden tot andere beslissingen hebben geleid dan wat thans mogelijk is.

Beoordeling

Artikel 1, 1° en 7° van het voormelde besluit van de Vlaamse regering van 14 juni 2013 omdat de volgende definities:

“Artikel 1

In dit besluit wordt verstaan onder:

1° erkenning van de volledige gelijkwaardigheid : een formele beslissing van gelijkschakeling door de bevoegde overheidsdienst in Vlaanderen van een buitenlands studiebewijs met het overeenstemmende Vlaams hogeronderwijsdiploma, de kwalificatie van de graad en in voorkomend geval de specificatie;

2° [...]

3° [...]

4° [...]

5° [...]

6° [...]

7° niveaugelijkwaardigheid : een formele beslissing van niveaugelijkschakeling door de bevoegde overheidsdienst in Vlaanderen van het niveau van een buitenlands studiebewijs met het overeenstemmende Vlaams niveau, namelijk het niveau van een diploma van gegradueerde of het niveau van een graad van bachelor of het niveau van een graad van master of het niveau van een graad van doctor op basis van de niveaudecriptoren;

Hieruit moet, bij gebreke aan enig aanknopingspunt dat anders kan doen besluiten, worden afgeleid dat de beoordeling van het buitenlands studiebewijs moet gebeuren in een vergelijking met het ‘actuele’ overeenstemmende Vlaamse studiebewijs of niveau.

Die lezing vindt verder bevestiging in artikel 5 van het voormelde besluit, dat voorschrijft dat een substantieel verschil enkel betrekking kan hebben op (i) het niveau van het buitenlands studiebewijs, (ii) de leerresultaten, (iii) de studieomvang en (iv) de kwaliteit van de opleiding leidend tot het studiebewijs. In §2 van dat artikel wordt gesteld dat de leerresultaten van de buitenlandse opleiding worden vergeleken “met de leerresultaten van de opleiding leidende tot het Vlaams hogeronderwijsdiploma”. Aangezien de leerresultaten van de opleidingen in het hoger onderwijs aan wijziging onderhevig zijn, kan ook die bepaling enkel worden gelezen als een vergelijking met de ‘actuele’ Vlaamse leerresultaten.

De toelichting die door verwerende partij wordt gegeven, en die door verzoeker niet wordt tegengesproken, kan derhalve worden bijgevalen.

Hoe uitzonderlijk of onfortuinlijk ook, er kan niet worden uitgesloten dat een buitenlands studiebewijs dat in het verleden gelijkwaardig werd verklaard, op een later tijdstip niet meer, of in minder gunstige mate, gelijkwaardig kan worden verklaard.

Het middel is ongegrond.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 10 oktober 2022, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
Marleen Verreth	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Melissa Thijs	eerste secretaris

De secretaris

De voorzitter

Melissa Thijs

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnterpreteerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Zitting van 5 december 2022

Arrest nr. 8.129 van 5 december 2022 in de zaak 2022/0178

In zake: Liza Dzjamilnovna JOUSOUPKHADZIJEVA
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Anna Kolesnikova
kantoor houdend 1060 Brussel
Zwitserlandstraat 16
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

tegen:

VLAAMSE GEMEENSCHAP
vertegenwoordigd door NARIC-Vlaanderen
met zetel te 1210 Brussel
Koning Albert II-laan 15
alwaar woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 23 mei 2022, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van NARIC-Vlaanderen van 26 april 2022 waarbij het buitenlands studiebewijs van verzoekster gelijkwaardig wordt verklaard met de Vlaamse graad van ‘diploma van het secundair onderwijs van de opleiding Zorgkundige (studiegebied algemene personenzorg)’ en niet gelijkwaardig wordt verklaard met de Vlaamse graad van ‘Bachelor in de Verpleegkunde’, noch met de Vlaamse graad van bachelor, noch met de Vlaamse graad van ‘Gegradueerde verpleegkunde HBO-5’, noch met de Vlaamse graad van ‘gegradueerde (hoger beroepsonderwijs)’.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

Op de zitting van 27 juli 2022 is de zaak in voortzetting gesteld teneinde partijen toe te laten bijkomende stukken neer te leggen.

Beide partijen hebben aanvullende nota's en stukken neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 5 december 2022.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Omwille van een wijziging van de zetel is de zaak *ab initio* hernomen.

Verzoekende partij en Gaia Pellegrims, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoekster is houder van een buitenlands studiebewijs, met name dat van ‘Verpleegkundige van medisch [en] preventieve dienst voor de kinderen’ uitgereikt 29 juni 1984 door de Tsjetsjeens-Ingoesjische Medische Hogeschool (destijds Sovjet-Unie).

Verzoekster dient op 26 april 2021 bij NARIC-Vlaanderen een aanvraag in tot gelijkwaardigverklaring van dit buitenlands studiebewijs met de Vlaamse graad ‘Gegradueerde verpleegkunde HBO-5’.

Op 23 december 2021 beslist NARIC-Vlaanderen dat de aangevraagde gelijkwaardigheid met die Vlaamse graad niet mogelijk is en dat ook een gelijkwaardigheid met de Vlaamse graad van ‘Bachelor in de Verpleegkunde’ niet kan worden toegekend. Verzoeksters studiebewijs wordt gelijkwaardig verklaard met de Vlaamse graad van ‘Diploma van het secundair onderwijs van de opleiding Zorgkunde (studiegebied algemene personenzorg)’.

Tegen die beslissing stelt verzoekster op 22 januari 2022 een beroep in bij de Raad.

Met een e-mail van 11 maart 2022 deelt verwerende partij mee zij de bestreden beslissing intrekt en dat het beroep derhalve zonder voorwerp is geworden.

De Raad verklaart het beroep zonder voorwerp in zijn arrest nr. 7.283 van 14 maart 2022.

NARIC-Vlaanderen herneemt de besluitvorming en beslist op 26 april 2022 tot het volgende:

“Na grondig onderzoek heeft NARIC-Vlaanderen een beslissing genomen over uw studiebewijs.

NARIC-Vlaanderen erkent uw studiebewijs “Diploma verpleegkundige van medisch een preventieve dienst voor de kinderen” uit Sovjetunie als specifiek gelijkwaardig met de Vlaamse graad van “Diploma van het secundair onderwijs van de opleiding zorgkundige” (studiegebied algemene personenzorg).

Voor het verlenen van deze gelijkwaardigheid werden ontbrekende elementen in de opleiding gecompenseerd doordat rekening werd gehouden met uw relevante werkervaring.

We kunnen uw studiebewijs niet gelijkwaardig erkennen met:

- de Vlaamse graad van “Bachelor in de verpleegkunde”
- de Vlaamse graad van “Bachelor”
- de Vlaamse graad van “Gegradueerde verpleegkunde HBO-5”
- de Vlaamse graad van “Gegradueerde (hoger beroepsonderwijs)”

Motivering

De voorwaarden om als gelijkwaardig erkend te worden met de Vlaamse graad van “Diploma van het secundair onderwijs van de opleiding zorgkundige” zijn vervuld.

De voorwaarden om als gelijkwaardig erkend te worden met de andere Vlaamse diploma's zijn niet vervuld, omdat uw diploma zich niet situeert op een hoger onderwijsniveau.

Toelichting

Gelijkwaardigheid met de Vlaamse graden van “Bachelor in de verpleegkunde”, “Bachelor”, “Gegradueerde verpleegkunde HBO-5” en “Gegradueerde (hoger beroepsonderwijs)” is niet mogelijk, omdat uw diploma zich niet op hoger onderwijs niveau situeert.

De opleiding die u heeft gevolgd, situeert zich in het hoger secundair beroepsonderwijs (vergelijkbaar met EQF4) en situeert zich in geen geval op een hoger onderwijsniveau (EQF5 of hoger). De Vlaamse opleiding ‘Bachelor in de verpleegkunde’ en de Vlaamse graad van ‘Bachelor’ situeren zich op EQF6, De Vlaamse opleiding ‘Gegradueerde verpleegkunde HBO-5’ en de Vlaamse graad ‘Gegradueerde (hoger onderwijs)’ situeren zich op EQF5.

NARIC-Vlaanderen baseert zich hiervoor op 4 bronnen:

1. EAIE Academy - Spring Academy 2019 in Bordeaux, Opleiding ‘ ’;
2. Communicatie tussen NARIC-Vlaanderen en het ENIC/NARIC van Estland;
3. Taicep conferentie over ‘*The evolution of Vocational Education in Former Soviet Countries*’

4. Formele schriftelijke bevestiging van onze Russische collega's.

Hieronder kunt u deze 4 bronnen vinden:

Bron 1: EAIE Academy - Spring Academy 2019 in Bordeaux, opleiding 'Russian Federation: Vocational and professional Secondary Education'

De volledige presentatie kunnen we u op vraag bezorgen; hieronder kunt u de dia's 12, 14 en 15 uit de presentatie vinden. Dit zijn de dia's die wij als bron gebruiken om tot bovenvermelde beslissing te komen.

Dia 12
[...]

In dia 12 is informatie te vinden over het professioneel (beroeps)secundair onderwijs ten tijde van de voormalige Sovjetunie. Het vermeldt de opleidingsduur en de vakken die onderwezen worden wanneer het over secundaire opleidingen gaat en stelt dat deze opleidingen ook aangeboden kunnen worden door hogeronderwijsinstellingen. Zo wordt er uitgelegd dat dit soort opleidingen een duurtijd hebben variërend van 2 tot 4 jaar, afhankelijk van de vooropleiding.

Dia's 14 en 15
[...]

In dia 15 (de foto van de puntenlijst) wordt aangeduid dat de totale opleidingsduur van dit specifieke voorbeeld langer was omwille van de kortere vooropleiding. Er werd in dit geval gestart na het lager secundair onderwijs (wat behaald wordt na een totale studieduur van 9 jaar). In dit voorbeeld is de totale studieduur dus langer omdat de opleiding ook algemene vakken omvat. Op de volgende pagina bezorgen wij u een foto van uw diploma, alsook een gedeeltelijke vertaling van uw puntenlijst.

[...]

Burges NAZAEVA LIZA tijdens haar studies aan de Tsjetsjeens-Ingoesjische Republikeinse Medische Hogeschool op de afdeling verpleegkundige van medische en preventieve dienst voor de kinderen werkte ze en slaagde ze voor de volgende algemeen opleidingen en medische disciplines, met behaalde punten:

NAAM VAN DE VAKKEN	PUNTEN
1. Russische taal en literatuur	5
2. Geschiedenis van de USSR	5
3. Wiskunde	5
4. Natuurkunde	4
5. Scheikunde	4
6. Vreemde taal	5

7. Sociologie	5
8. Latijn	4
9. Biologie	4
10. Anatomie en fysiologie	5
11. Microbiologie	4
12. Beginselen van het wetenschappelijk atheïsme	5

Het vakkenpakket van de door u gevolgde opleiding bestaat ook uit een aanzienlijk deel algemene vakken zoals taal, geschiedenis, wetenschapsvakken en dergelijke, wat dus overeenstemt met de voorbeelden uit de opleiding gegeven door EAIE. Uw totale studieduur bevestigt dit ook. Uw diploma is ook quasi identiek aan het voorbeeld uit deze opleiding, wat dus nogmaals een bevestiging is dat u een diploma van professioneel (beroeps)secundair onderwijs bezit.

Bron 2: Informatie over “T” in serienummer

In een niet-gerelateerde aanvraag vroeg NARIC-Vlaanderen informatie over de authenticiteit van een diploma. Deze informatie vroegen we aan het hoofd van het Estse ENIC/NARIC-centrum omdat hij binnen het netwerk dé expert is van Sovjet-diploma's. Hij bezorgde NARIC-Vlaanderen volgend antwoord:

[...]

Sure, it is a forgery. There are several mistakes with the diploma and transcript. Serial code and number are in wrong font. Serial Code AИ never used and doesn't even exist in the code system. For 1980 print it should be IT. For technical school diplomas the second letter in the code must be 'T', indicating Technikum/Technical level education, for example AT, BT, MT etc.

And one more thing about transcript. I have never seen, that in 1994 the grades are computer-printed. In principle, for 1994 there were no computers and printers in technical/vocational schools. Grades and hours should be handwritten or typewriter printed.

[...]

Niet gerelateerd aan uw aanvraag bevestigt hij in eerste instantie dat een ander diploma waarvan wij de gelijkwaardigheid onderzochten gefraudeerd is. Daarnaast gaf onze collega aan hoe de authenticiteit van technische (secundaire) diploma's nagegaan kan worden. De gecontacteerde expert verwijst expliciet naar de letter “T” in het serienummer en hoe dit aantoont dat dit soort diploma's in te schalen zijn op tehnikum/technical-niveau. Het serienummer op uw diploma is “ T”, wat deze inschaling dus bevestigt.

Bron 3: Taicep conferentie over The Evolution of Vocational Education in Former Soviet Countries

De volledige presentatie kunnen we u op vraag bezorgen, hieronder kunt u dia's 4 en 7 uit de presentatie vinden, de dia's die NARIC-Vlaanderen als bron gebruikt.

Dia 4

[...]

Dia 7

[...]

Deze opleiding verschaft informatie over het beroepsonderwijs in de voormalige Sovjetunie. Op dia 4 is algemene informatie te vinden over dit onderwijssysteem. In dia 7 werd een voorbeeld opgenomen van een type opleiding binnen het beroepsonderwijs. In dit voorbeeld gaat het over een pedagogische opleiding. De informatie over de type scholen, toelatingsvoorwaarden en de inhoud van de vakken komen overeen met de EAIE-opleiding. Ook al gaat het gegeven voorbeeld over een pedagogische opleiding op het niveau van beroepsonderwijs, er is een grote overeenstemming in het diplomamodel en puntenlijst met niet enkel de andere opleiding van EAIE (bron 1), maar ook met uw documenten. Deze opleiding van Taicep is dus met andere woorden een dubbele bevestiging van een eerder gevolgde, door een andere instantie georganiseerde opleiding.

Daarbovenop komt ook dat in deze opleiding de nadruk wordt gelegd op het voorkomen van het woord [...] (uchilishche). Dit wordt als voorbeeld gebruikt om aan te duiden dat het over een professionele beroepsopleiding gaat. Dit woord keert ook terug op uw diploma en ook op uw puntenlijst.

Bron 4: Bevestiging van Russische collega's

[...]

“This is a regular ‘soviet’ diploma about secondary medical education. You can see an old copy of such a diploma at w-site of our Centre (http://www.russianenic.ru/rus/dnulhe_ussr.html).

Such a diploma entitled its holder to work in accordance with the obtained qualifications or continue her/his studies in the institutions of the U's Level.”

[...]

Als vierde en laatste bron vermeldt NARIC-Vlaanderen de bevestiging van onze Russische collega's. Om de ultieme bevestiging te krijgen over het niveau van uw diploma nam de NARIC-medewerker contact op met de Russische collega's. Zij bevestigen expliciet dat uw opleiding een secundaire medische opleiding betreft. Daarnaast geven zij ook de bevestiging dat u op basis van dit diploma toegang heeft tot hoger onderwijs.

Het staat voor NARIC-Vlaanderen dus ontegensprekelijk vast dat uw opleiding zich niet op het niveau van hoger onderwijs situeert.

(element ‘niveau’: art. 4 en 5 van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs).”

Dit is de thans bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

Verwerende partij betwist niet de ontvankelijkheid van het beroep.

De Raad ziet geen aanleiding tot ambtshalve opmerkingen.

Het beroep is ontvankelijk.

V. Onderzoek van de middelen

Eerste middel

In een eerste middel beroept verzoekster zich op een schending van de materiële motiveringsplicht, van artikel 62 van de Vreemdelingenwet en van de formele motiveringsplicht.

Standpunt van partijen

Nadat zij de principes en draagwijdte van de materiële- en formele motiveringsplicht in herinnering heeft gebracht, stelt verzoekster dat zij het bewijs van 5328 studie-uren heeft geleverd en haar volledig studieprogramma heeft voorgelegd om aan te tonen dat zij over kennis beschikt, gelijkwaardig aan niveau HBO5 verpleegkundige. Het feit dat voor een degelijke opleiding slechts 4600 lesuren zijn vereist, is volgens verzoekster niet in rekening genomen. Evenzeer werd, volgens verzoekster, voorbijgegaan aan haar werkervaring – die eventuele ontbrekende elementen in de opleiding kan compenseren – en aan de door haar aan de staats-pedagogische universiteit behaalde resultaten.

Verzoekster is van oordeel dat geen grondig vergelijkend onderzoek werd uitgevoerd en dat de termen ‘SSUZ’ en ‘PTU’ door elkaar werden gebruikt.

Verwerende partij repliceert in haar antwoordnota vooreerst dat het ‘substantieel verschil’ dat de (volledige) gelijkwaardigheid van een buitenlands studiebewijs verhindert, in de eerste plaats kan bestaan uit het verschil in “niveau van het buitenlands studiebewijs”. In de bestreden beslissing, zo stelt verwerende partij, is op afdoende wijze gemotiveerd dat verzoeksters diploma zich situeert op het niveau van een Vlaamse opleiding in het secundair onderwijs (vergelijkbaar met EQF4) en dus niet op het hogere niveau EQF5 of hoger (zoals EQF6 voor de Vlaamse graad van bachelor).

Nog wat de motivering betreft, stipt verwerende partij aan dat ook uitdrukkelijk is verwezen naar de artikelen 4 en 5 van het Besluit van de Vlaamse regering van 14 juni 2013 als rechtsgrond voor de bestreden beslissing.

Verwerende partij besluit dat dit substantieel verschil een positieve beslissing tot volledige gelijkwaardigheid of niveaugelijkwaardigheid verhindert en dat bijgevolg aan de materiële motiveringsplicht en de formele motiveringsplicht is voldaan.

Aan verzoeksters verwijzing naar een schrijven d.d. 22 juli 2021 van haar onderwijsinstelling in Tsjetsjenië (stuk 9 verzoekende partij) werpt verwerende partij tegen dat een dergelijk schrijven niet alleen bezwaarlijk als onpartijdig kan worden beschouwd, maar dat daarin bovendien is vermeld dat verzoekster geen afzonderlijk diploma van secundair onderwijs heeft ontvangen omdat dit samenvalt met het verpleegkundediploma – wat voor verwerende partij bevestigt dat dit diploma met het diploma van secundair onderwijs overeenstemt.

De e-mail van 18 mei 2022 die verzoekster aanhaalt in haar feitelijke uiteenzetting kan volgens verwerende partij evenmin op haar situatie worden toegepast, aangezien in dat bericht sprake is van een “diploma behaald op basis van een volledig secundair diploma met een aansluitende studieperiode van 2-3 jaar, die een diploma van hoger onderwijs, doch niet universitair niveau, uitmaakt”, terwijl verzoekster zich niet in die situatie bevindt: zij heeft immers geen onderliggende diploma van volledig secundair onderwijs, maar een getuigschrift van onvolledig secundair onderwijs (stuk 6 verzoekster) waarna zij van de leeftijd van 15 jaar tot 18 jaar nog een studie heeft gevolgd. Deze drie jaar situeren zich voor verwerende partij in het secundair onderwijs en kunnen in geen geval als een vorm van hoger onderwijs worden beschouwd.

In tegenstelling tot deze stukken, zo vervolgt verwerende partij, baseerde NARIC-Vlaanderen zich op vier onafhankelijke bronnen om het niveau van het studiebewijs van verzoekster te bepalen. Zij verwijst naar wat ter zake in de bestreden beslissing is uiteengezet. Verwerende partij besluit met nadruk met een verwijzing naar de vierde van deze bronnen, zijnde een schriftelijke bevestiging van een medewerker van het Russische ENIC-NARIC, waarin uitdrukkelijk wordt gesteld dat het diploma van verzoekster een regulier ‘sovjet’ diploma inzake secundair medisch onderwijs betreft.

Verwerende partij besluit dat er geen twijfel over bestaat dat verzoekster enkel een diploma secundair onderwijs kan voorleggen, zodat er geen verder onderzoek werd gedaan naar een mogelijke gelijkwaardigheid met een opleiding HBO-5 Verpleegkunde of bachelor Verpleegkunde. Het aantal uren dat verzoekster onderwijs heeft gevolgd, is in die zin dan ook irrelevant en kan geen aanleiding geven tot een erkenning op een hoger niveau.

Met de door verzoekster aangetoonde werkervaring werd daarentegen wél rekening gehouden bij het toekennen van de gelijkwaardigheid, en verwerende partij stipt aan dat dit ook expliciet in de bestreden beslissing is aangegeven: *“Voor het verlenen van deze gelijkwaardigheid werden ontbrekende elementen in de opleiding gecompenseerd doordat bijkomend rekening werd gehouden met uw bijkomende opleiding en werkervaring.”*

Verzoekster harerzijds herneemt in haar wederantwoordnota uitvoerig haar standpunten.

Beoordeling

De Raad stelt vooreerst vast dat verzoekster nalaat om in haar verzoekschrift uiteen te zetten hoe of waarom de bestreden beslissing artikel 62 van de Vreemdelingenwet schendt.

In dat opzicht is het middel derhalve niet ontvankelijk.

Louter ten overvloede stipt de Raad aan dat het door verzoekster ingeroepen artikel 62 betrekking heeft op beslissingen die in het raam van de Vreemdelingenwet worden genomen en die betrekking hebben op de verblijfsrechtelijke status van de vreemdeling. Deze bepaling is dus niet van toepassing op de procedure tot erkenning of gelijkwaardig-verklaring van buitenlandse studiebewijzen, die overigens tot de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap behoort en niet tot deze van de federale Staat.

De formelemotiveringsplicht zoals ze in dit geval is vervat in de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’ houdt in dat de bestuurshandelingen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd en dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die eraan ten grondslag liggen. Die motivering moet afdoende zijn.

Het bestuur is niet verplicht om op alle grieven en opmerkingen afzonderlijk te antwoorden. Het volstaat dat in de beslissing de motieven worden opgenomen die de beslissing afdoende kunnen dragen. Wel mag het bestuur niet voorbijgaan aan argumenten die voor de aanvrager van wezenlijk belang zijn en die, mochten ze wel in aanmerking zijn genomen, voor die aanvrager een gunstiger beslissing konden opleveren.

De bestreden beslissing blijkt in essentie formeel gemotiveerd te zijn door de overweging dat verzoeksters buitenlands studiebewijs op het niveau van het secundair onderwijs moet worden gesitueerd, en dat met de relevante werkervaring rekening werd gehouden voor de gelijkwaardig-verklaring met de Vlaamse graad van ‘Diploma van het secundair onderwijs van de opleiding zorgkundige (studiegebied algemene personenzorg)’.

Hierbij kan niet voorbij worden gegaan aan het gegeven dat de artikelen 3 en 5 van het voormelde besluit van de Vlaamse regering bepalen dat geen volledige gelijkwaardigheid met een Vlaams hogeronderwijsdiploma kan worden toegekend wanneer er een ‘substantieel verschil’ is aangetoond, waarbij één van de elementen die tot een dergelijk substantieel verschil doen besluiten is gelegen in het “niveau van het buitenlands studiebewijs”.

Het aantal onderwijsuren of contacturen op zich kan er niet toe leiden dat een opleiding die inhoudelijk op het niveau van het secundair onderwijs is gesitueerd (niveau 4), alsnog als hoger beroepsonderwijs (niveau 5) of hoger onderwijs (bachelor, niveau 6) moet worden beschouwd.

Wat de aangevoerde schending van de formelemotiveringsplicht betreft, moet derhalve worden vastgesteld dat de bestreden beslissing de overwegingen vermeldt waarop ze is gesteund. Anders dan verzoekster het ziet, is de bestreden beslissing aldus afdoende formeel gemotiveerd. Verzoekster kent overigens de motieven van de bestreden beslissing, aangezien zij er kritiek op levert. Het middel moet dan ook worden verworpen in de mate dat het de schending van de formelemotiveringsplicht aanvoert.

Wat de materiëlemotiveringsplicht betreft, blijkt uit de bestreden beslissing dat zij is gesteund op vier afzonderlijke bronnen die er naar oordeel van NARIC-Vlaanderen op wijzen dat het studiebewijs van verzoekster zich situeert op het niveau van het secundair (beroeps)onderwijs.

Het staat niet aan de Raad om het inhoudelijk onderzoek naar de gelijkwaardigheid van verzoeksters buitenlands studiebewijs over te doen. Binnen zijn marginale beoordelingsmarge is de Raad van oordeel dat de argumenten die verzoekster aanreikt (zoals het beweerde onderscheid tussen ‘SSZU’ en ‘PTU’) niet opwegen tegen de elementen die zich in het administratief dossier bevinden en die in de bestreden beslissing ook worden aangehaald, in het bijzonder – maar niet uitsluitend – de verklaring van ENIC Rusland.

Wat dit laatste stuk betreft, is aan partijen de mogelijkheid geboden om bijkomend standpunt in te nemen.

Verwerende partij immers, brengt een e-mail voor van de heer V.M., ‘senior credential evaluator’ van de Russische ENIC (stuk 4 administratief dossier), waarin deze met betrekking tot verzoeksters studiebewijs aan verwerende partij antwoordt dat het een ‘regular ‘soviet’ diploma about secondary medical education’ betreft (vrij vertaald: een regulier ‘sovjet’ diploma inzake secundair medisch onderwijs).

Verzoekster daarentegen, stelt dat zij dezelfde heer V.M. eveneens heeft bevraagd en dat hij aan háár heeft geantwoord dat het kan gaan om een diploma hoger onderwijs buiten de universiteit (stuk 20 verzoekster).

Verwerende partij brengt, met betrekking tot het stuk 20 van verzoekster, de tijdslijn onder de aandacht. Zij wijst erop dat verzoekster op 16 mei 2022 de heer V.M. de volgende vraag heeft gesteld:

“Mijn cliënte is houder van een diploma, uitgereikt in het jaar 1984 door medische school. Kan ik U vragen om te bevestigen, dat desbetreffende diploma’s niet behoren tot secundair onderwijs, maar tot niet-universitair hoger onderwijs? Met [welk] niveau volgens de internationale normen stemmen deze overeen in het onderwijssysteem? Kan ik rekenen op Uw reactie deze week”

dat de heer V.M. in een e-mail van 18 mei 2022 (6u41) daarop heeft geantwoord:

“Als ze het diploma behaalde op basis van volledig secundair onderwijs, gevolgd door een studieperiode van 2-3 jaar, kunnen wij een dergelijk diploma, als diploma about higher education of non U’s level noemen. [...]”

en dat verzoekster dán pas – dezelfde dag om 10u56 – het diploma zelf aan de heer V.M. heeft overgemaakt:

“Hartelijk bedankt voor een snelle reactie. In bijlage kan u betreffende documenten terugvinden. In dat geval is mijn cliënte in het bezit van een diploma about higher education of non U’s level? Met andere woorden is zij niet in bezit van een gewoon diploma secundair onderwijs, maar een diploma hoger niet universitair onderwijs?”

Op dat bericht, zo benadrukt verwerende partij, heeft verzoekster geen inhoudelijk antwoord meer ontvangen van de heer V.M. Het is voor verwerende partij duidelijk dat de heer V.M. bijgevolg slechts een voorwaardelijk antwoord heeft gegeven, met name dat het om een diploma hoger onderwijs gaat *indien* verzoekster ook een diploma van volledig secundair onderwijs behaalde. Dat laatste, zo stipt verwerende partij aan, is precies niét het geval.

Om alle twijfel weg te nemen, heeft verwerende partij zelf opnieuw contact opgenomen met de Russische ENIC-medewerker, de heer V.M. Met een e-mail van 9 september 2022 bevestigt de heer V.M. dat verzoeksters diploma er een is van secundair beroepsonderwijs met een component secundair medisch onderwijs. Met dit diploma, zo stelt de heer V.M., kan verzoekster enkel instromen in het eerste jaar van een bacheloropleiding.

Op basis van deze stukken is de Raad van oordeel dat het vierde motief van de bestreden beslissing (‘Bevestiging van Russische collega’s’) de materiële motiveringsplicht niet schendt en dat verwerende partij uit het standpunt van de heer V.M. van ENIC terecht kon afleiden dat deze dienst verzoeksters diploma beschouwt een diploma secundair onderwijs.

De Raad kan verzoekster niet bijvallen waar zij stelt dat het laatste antwoord van de heer V.M. over om het even welk dossier kan gaan. De voorgaande e-mails met de bevraging door verwerende partij zijn onderstaand mee vermeld.

Het bijkomend stuk 21 van verzoekster doet voor verwerende partij niet anders besluiten. Het stuk is met name volgens verwerende partij niet relevant, eensdeels omdat het uitgaat van het Tsjetsjeense Ministerie van Arbeid (dat niet bevoegd om uitspraak te doen over het niveau van onderwijsopleidingen, en al zeker niet ten aanzien van een Sovjet-diploma, dat onder het Ministerie van Onderwijs van Rusland valt) en anderdeels omdat geen bewijs wordt

geleverd van bijkomend gevolgde opleidingsonderdelen, doch slechts nader wordt ingegaan op de precieze inhoud van wat reeds als het opleidingsonderdeel ‘Inwendige ziekten’ bekend was.

De Raad valt deze lezing bij.

Het eerste middel is, in zoverre ontvankelijk, ongegrond.

Tweede middel

Verzoekster beroept zich in een tweede middel op het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Ter adstructie van dit middel herhaalt verzoekster wat zij bij het eerste middel heeft uiteengezet.

Beoordeling

Om de redenen die bij de beoordeling van het eerste middel zijn uiteengezet, is de Raad van oordeel dat de bestreden beslissing ook niet met het zorgvuldigheidsbeginsel of met het redelijkheidsbeginsel strijdt.

Het tweede middel is niet gegrond.

Derde middel

In een derde middel beroept verzoekster zich op een schending van het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen en van het Verdrag inzake de erkenning van kwalificaties betreffende hoger onderwijs in de Europese regio.

Standpunt van partijen

Verzoekster doet gelden dat artikel III.5 van het Verdrag voorziet in een bijzondere motiveringsplicht wanneer een buitenlands diploma niet of niet volledig gelijkwaardig wordt verklaard. Het volstaat daarbij volgens verzoekster niet om aan te geven wat de redenen van niet-erkenning zijn; er moet ook informatie worden gegeven over de mogelijke stappen die de aanvrager zou kunnen nemen om in een later stadium alsnog een erkenning te verkrijgen. Aan die laatste verplichting voldoet de bestreden beslissing volgens verzoekster niet.

Daarnaast stelt verzoekster dat haar studieresultaten, haar werkervaring en het gegeven dat zij meer lesuren heeft gevolgd dan noodzakelijk is binnen een HBO5-opleiding, niet in aanmerking zijn genomen.

Beoordeling

Bij de beoordeling van het eerste middel is vastgesteld dat de bestreden beslissing tegemoetkomt aan de vereisten van de formelemotiveringsplicht.

De Raad verwijst naar die overwegingen.

Artikel III.5 van het Verdrag van Lissabon luidt:

“Erkenningsbeslissingen dienen te worden genomen binnen een redelijke termijn welke vooraf door de bevoegde erkenningsautoriteit is aangegeven en wordt berekend vanaf het tijdstip dat alle noodzakelijke informatie betreffende het verzoek is verstrekt. Wanneer geen erkenning wordt verleend, worden de redenen van de weigering van de erkenning aangegeven en wordt informatie verstrekt over mogelijke stappen die de aanvrager zou kunnen nemen om in een later stadium alsnog erkenning te verkrijgen. Wanneer geen erkenning wordt verleend of wanneer geen beslissing wordt genomen, heeft de aanvrager de mogelijkheid om binnen een redelijke termijn beroep aan te tekenen.”

Ter zake vermeldt de bestreden beslissing achteraan onder de titel “andere mogelijkheden” welke opties een aanvrager – naast een beroep bij de Raad – heeft wanneer een beslissing werd genomen die niet of niet volledig aan de verwachtingen voldoet, met name: verder studeren, een procedure ‘erkenning verworven competenties’ voeren, loopbaanbegeleiding, een verzoek tot herziening indienen of een verzoek tot heroverweging indienen.

In dat opzicht mist het middel feitelijke grondslag.

Het eveneens door verzoekster aangehaalde artikel VI.1 van hetzelfde Verdrag luidt dan weer:

“Iedere Partij erkent de diploma’s, die uitgereikt zijn door andere Partijen en die voldoen aan de algemene voorwaarden tot toegang tot het hoger onderwijs van die andere Partijen, met het oog op de toegang tot opleidingen van haar hoger onderwijs, tenzij een substantieel verschil kan worden aangetoond tussen de algemene voorwaarden tot toegang tot het hoger onderwijs van de Partij waar het diploma werd behaald en die van de Partij waar erkenning van het diploma wordt gevraagd.”

Bij de beoordeling van het eerste middel heeft de Raad reeds overwogen dat de bestreden beslissing op voldoende overtuigende wijze aantoonde dat er sprake is van een ‘substantieel verschil’. Verzoekster voegt aan haar betoog bij het derde middel niets toe.

Dit onderdeel van het derde middel is derhalve eveneens ongegrond.

Het derde middel is ongegrond.

Vierde middel

Verzoekster beroept zich in een vierde middel op een schending van het besluit van de Vlaamse regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarde en de procedure tot erkenning van studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs.

Standpunt van partijen

Verzoekster betoogt dat, in het licht van de artikelen 5 en 7 van het besluit van 14 juni 2013, ten onrechte geen rekening is gehouden met de omvang van haar studieprogramma, haar werkervaring en haar resultaten bij de staats-pedagogische universiteit. Zij stelt dat er geen grondig vergelijkend onderzoek is gevoerd.

Beoordeling

Wat verzoekster in dit middel uiteenzet, is in wezen niet te onderscheiden van de grieven die zij in het eerste middel heeft opgeworpen.

De Raad verwijst naar de beoordeling van dat eerste middel, en besluit dat om de redenen die daar zijn uiteengezet ook het vierde middel moet worden afgewezen.

Vijfde middel

In een vijfde middel voert verzoekster aan dat het onpartijdigheidsbeginsel en het onafhankelijkheidsbeginsel zijn geschonden.

Standpunt van partijen

Verzoekster stelt dat een medewerkster van NARIC-Vlaanderen initieel een beslissing heeft genomen zonder alle documenten te bestuderen, dat deze beslissing werd ingetrokken nadat zij bij de Raad werd aangevochten en dat vervolgens dezelfde medewerkster het dossier opnieuw heeft beoordeeld.

Verzoekster vraagt zich af waarom NARIC-Vlaanderen het dossier niet heeft toevertrouwd aan een andere medewerker, om zich een onafhankelijke opinie te vormen.

Verwerende partij repliceert in haar antwoordnota dat de initiële beslissing door NARIC-Vlaanderen enkel werd ingetrokken omdat de informatie op basis waarvan de beslissing was genomen, onvoldoende was neergeschreven in de beslissing en dit aanleiding kon geven tot een schending van de formelemotiveringsplicht – en dus niet met het oog op het wijzigen van de strekking van de beslissing.

Hieruit kan volgens verwerende partij dus niet worden afgeleid dat die initiële beslissing zonder enig onderzoek werd genomen, laat staan dat deze foutief was. Een en ander werd ook aan verzoekster meegedeeld in een brief d.d. 11 maart 2022 (stuk 2 administratief dossier).

Verwerende partij ziet in die omstandigheden geen aanleiding om een andere medewerker met het onderzoek van het dossier te gelasten, laat staan dat zou zijn aangetoond dat verzoekster op een bevooroordeelde wijze werd behandeld. Verwerende partij stipt nog aan dat elke beslissing

systematisch door collega's wordt nagekeken en wordt ondertekend door een staflid, waardoor een onafhankelijke en objectieve behandeling van elk dossier wordt gewaarborgd.

Verzoekster harerzijds voegt hieromtrent niets meer toe in haar wederantwoordnota.

Beoordeling

Uit het middel zoals het door verzoekster is uiteengezet, kan niet worden afgeleid of zij zich op een structurele partijdigheid, dan wel een subjectieve partijdigheid beroept.

Het middel is hoe dan ook ongegrond.

In zoverre in het middel wordt aangevoerd dat getwijfeld kan worden aan de onpartijdigheid van de behandelend ambtenaar, op grond van het feit dat zij ook de eerste beslissing heeft genomen die vervolgens werd ingetrokken, gaat het in de eerste plaats om de functionele of structurele onpartijdigheid van deze ambtenaar. De onpartijdigheid van de ambtenaar dient vanuit een objectief oogpunt beoordeeld te worden.

Van een structurele partijdigheid is slechts sprake wanneer een of meer personen in het besluitvormingsproces optreden in verschillende (opeenvolgende) hoedanigheden, waardoor de objectiviteit van het verloop van de procedure en de totstandkoming van beslissingen zou kunnen worden verhinderd.

Verzoekster betwist niet dat het voorbereiden van een dossier voor beslissing deel uitmaakt van de opdracht van de betrokken medewerkster van NARIC-Vlaanderen. Het loutere gegeven dat eenzelfde ambtenaar na de intrekking van een initiële beslissing het dossier verder behandelt en een nieuwe beslissing voorbereidt, volstaat op zich niet om tot een structurele partijdigheid te beslissen. Niet alleen immers komt deze ambtenaar niet tussen in verschillende stadia en hoedanigheden – het gaat om het hernemen van de besluitvorming –, uit het dossier blijkt tevens dat de intrekking enkel was ingegeven om te verhelpen aan een mogelijk ondermaatse formele motivering van die beslissing.

Wat de structurele partijdigheid betreft, is het middel derhalve ongegrond.

Het vereiste van subjectieve onpartijdigheid houdt dan weer in dat een personeelslid, een beraadslagend orgaan of een lid daarvan zich onthoudt van deelname aan een beslissing over een onderwerp waarbij het betrokken personeelslid, orgaan of lid daarvan een rechtstreeks en persoonlijk belang heeft, zodat het geacht moet worden niet meer op een objectieve wijze te kunnen oordelen. Een dergelijk belang kan van morele aard zijn, wanneer reeds een duidelijk standpunt werd ingenomen en niet zonder gezichtsverlies op dat standpunt zou kunnen worden teruggekomen.

Een verzoekende partij mag zich niet in het algemeen beklagen over subjectieve partijdigheid, maar moet precieze feiten of concrete aanwijzingen bijbrengen die de aangevoerde partijdigheid aantonen.

Verzoekster beweert niet dat mevrouw K.T. animositeit koestert jegens haar, dat zij een persoonlijk, rechtstreeks belang heeft bij de uitkomst van de zaak of dat zij anderszins blijkt heeft gegeven van een eigen vooroordeel. Verzoekster beweert inzonderheid niet dat zij zich vooraf persoonlijk geëngageerd zou hebben in zoverre dat zij geacht moet worden er minstens een moreel belang bij te hebben dat de eindbeslissing in een welbepaalde richting gaat. Een subjectieve partijdigheid brengt verzoekster bijgevolg niet ter sprake. Subjectieve partijdigheid wordt overigens niet vermoed en mag slechts worden aangenomen indien precieze feiten of concrete aanwijzingen worden bijgebracht die deze partijdigheid aantonen.

Louter ten overvloede nog merkt de Raad op dat mevrouw K.T. zich bij de voorbereiding van de thans bestreden beslissing, en ná de intrekking van de initiële beslissing, op 18 april 2022 bij haar Russische collega's (Russian ENIC) heeft bevraagd over het niveau van het door verzoekster voorgelegde studiebewijs, waarbij mevrouw K.T. aangeeft dat zij een verzoek tot gelijkwaardigheid heeft ontvangen en niet zeker is op welk niveau het studiebewijs zich bevindt (*"I am not sure on what level this degree can be found"*).

Ook hieruit kan geenszins worden afgeleid dat mevrouw K.T. aanstuurde op een beslissing in een welbepaalde zin.

Ook in dat opzicht kan het middel niet overtuigen.

Het vijfde middel is ongegrond.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 5 december 2022, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Henri Verhaaren	bestuursrechter – bijzitter
Marleen Verreth	bestuursrechter – bijzitter

bijgestaan door

Gilles Fourneau	secretaris
-----------------	------------

De secretaris

De voorzitter

Gilles Fourneau

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.